

**W I A D O M O Ś C I
U R Z Ę D U
P A T E N T O W E G O**

Nr 6

LISTOPAD - GRUDZIEN

1964

**Wydawnictwo
Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Warszawa**

SPIS TREŚCI

Część I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

Polska

Poz.	Str.
44	267
Uchwała nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r.	
Zagranica	
Australia	
45	280
Ustawa patentowa 1952—1960 (dokończenie).	

Część II

46	294
Wynalazki	
Udzielenie patentów (od nru 48839 do nru 49110).	294
Zmiany w rejestrze.	307
Wykreślenia z rejestru.	307
Odmowy udzielenia patentów, cofnięcia zgłoszeń wynalazków	307
47	310
Wzory	
Rejestracja wzorów użytkowych (od nru 16400 do nru 16501)	310
Rejestracja wzorów zdobniczych (od nru 7825 do nru 7841).	314
Zmiany w rejestrach.	315
Unieważnienie rejestracji wzorów.	315
Wykreślenia z rejestrów.	315
Odmowy zarejestrowania wzorów użytkowych, cofnięcia zgłoszeń wzorów użytkowych.	315
48	316
Opisy	
Opisy patentowe.	316
Opisy projektów wynalazczych	320
49	321
Znaki towarowe	
Rejestracja (od nru 44478 do nru 44575).	321
Przedłużenie ochrony.	332
Zmiany w rejestrach.	333
Wykreślenia z rejestrów.	333
Unieważnienie rejestracji znaków towarowych.	333
50	334
Orzecznictwo	
Decyzja Urzędu Patentowego PRL działającego w trybie postępowania spornego.	334
51	334
Pytania i odpowiedzi.	334
52	335
Ogłoszenia	335
Sprostowania	309, 316

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Redaguje Komitet

Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy PRL Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 29-32-91/3 wewn. 22.

Warunki prenumeraty: prenumeratę na kraj przyjmują

urzędy pocztowe, listonosze oraz Oddziały i Delegatury „Ruch”.

Można również dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23.

Prenumeraty przyjmowane są do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty. Cena prenumeraty: półrocznie — zł 48,—, rocznie — zł 96,—. Prenumeratę na zagranicę, która jest o 40% droższa, przyjmuje Biuro Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, Wronia 23, tel. 20-46-88, konto PKO Nr 1-6-100024. Egzemplarze numerów zdezaktualizowanych można nabywać w Punkcie Wysyłkowym Prasy Archiwalnej „Ruch” Warszawa, ul. Srebrna 12, konto PKO Nr 114-6-700041 VII O/M Warszawa.

Zakł. Graf. "Dom Słowa Polskiego". W-wa. Zam. 8365/c. Z-15

Cena 16 f

Pap. druk. sat. V kl. Al/70 g. Nakład 3600 egz.

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, 15 grudnia 1964 r.

Nr 6

Poz. 44-52

C Z Ę Ś Ć I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

POLSKA

44

UCHWAŁA Nr 74 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1963 r.

w sprawie zasad organizowania, kierowania i koordynacji spraw wynalazczości, rozpowszechniania projektów wynalazczych oraz zasad wynagradzania i finansowania w zakresie wynalazczości.

(Monitor Polski z dnia 8.3.1963 r. Nr 18, poz. 100)

Na podstawie art. 6 ust. 2, art. 8, art. 99 i art. 115 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne

§ 1. Uchwała określa:

- 1) zasady organizowania, kierownictwa i koordynacji spraw wynalazczości przez państwowe jednostki organizacyjne oraz ich współpracę w tym zakresie ze związkami zawodowymi, stowarzyszeniami technicznymi i innymi organizacjami społecznymi,
- 2) zasady rozpowszechniania projektów wynalazczych przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 3) zasady i sposób finansowania rozwoju i realizacji wynalazczości w gospodarce uspołecznionej,
- 4) zasady ustalania wynagrodzeń za projekty wynalazcze oraz nagród za prace w zakresie wynalazczości.

§ 2. 1. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o **ministerstwach** i ministrach — należy przez to rozumieć również komisje i komitety **sprawujące** funkcje naczelnych organów administracji państwowej, urzędy centralne oraz przewodniczących tych komisji, komitetów i kierowników urzędów centralnych,
- 2) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych — należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 3) o państwowych jednostkach organizacyjnych — należy przez to rozumieć również przedsiębiorstwa

państwowe i organizacje gospodarcze, objęte przepisami dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111).

2. Ilekroć w uchwale użyto określenia:

- 1) wynalazczość — należy przez to rozumieć zarówno wynalazczość, jak i racjonalizację,
- 2) projekt wynalazczy — należy przez to rozumieć wynalazek, wzór użytkowy i projekt racjonalizatorski,
- 3) twórca projektu lub twórca — należy przez to rozumieć osobę lub zespół, które dokonały wynalazku, wzoru użytkowego lub projektu racjonalizatorskiego.

3. Powołane w uchwale artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156).*)

§ 3. Przepisy uchwały mają zastosowanie do wynalazków, wzorów **użytkowych** i projektów racjonalizatorskich w rozumieniu art. 13, 76 i 83.

Rozdział 2

Organy właściwe w sprawach wynalazczości

§ 4. Do organizowania i koordynowania spraw wynalazczości oraz do kierowania tymi sprawami w państwowych jednostkach organizacyjnych powołane są, w zakresie swojej właściwości, ministerstwa i podległe im państwowe jednostki **organizacyjne** oraz terenowe organy administracji państwowej.

§ 5. 1. Zadania w zakresie spraw **wynalazczości** wykonują w państwowych jednostkach organizacyjnych, wymienionych w § 4, wyznaczone lub powołane w tym celu w służbach technicznych komórki organizacyjne do spraw wynalazczości lub stanowiska pracy do tych spraw. W państwowych **jednostkach** organizacyjnych, w których nie ma służb technicznych, wyżej wymienione zadania wykonują stanowiska pracy w służbach organizacyjnych.

2. Zasady organizacji i zakres działania służb technicznych (bądź stanowisk pracy w służbach organizacyjnych) w dziedzinie wynalazczości określają wytyczne, które ustali Przewodniczący Komitetu do Spraw Techniki w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

*) Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1962 r. nr 4, poz. 34.

Rozdział 3

Zgłoszenia prac i projektów z dziedziny wynalazczości

§ 6. Pracownik podejmujący pracę nad pracowniczym projektem wynalazczym obowiązany jest zawiadomić swego **bezpośredniego** zwierzchnika o podjęciu i przebiegu tych **prac**. W przypadkach określonych przez kierownika zakładu pracownik ten ma również obowiązek nie ujawniać przebiegu i wyniku tych prac na zewnątrz.

§ 7. 1. Twórca projektu wynalazczego może zgłosić projekt tylko w jednej państwowej jednostce organizacyjnej bądź w jednej jednostce gospodarki uspołecznionej.

2. Twórca, który dokonał pracowniczego projektu wynalazczego, obowiązany jest projekt zgłosić niezwłocznie w jednostce, w której projekt został dokonany.

3. Każda jednostka organizacyjna obowiązana jest przyjąć zgłoszenie projektu wynalazczego.

§ 8. 1. Gdy pracowniczy projekt wynalazczy opracował kierownik państwowej jednostki organizacyjnej **lub** jego zastępca, zgłasza on projekt w jednostce nadrzędnej. Dotyczy to również przypadków dokonania projektu wynalazczego przez wymienioną osobę wspólnie z inną osobą. Przepisy § 7 stosuje się odpowiednio.

2. Przepisy ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie w razie zgłoszenia przez kierownika **jednostki** nadrzędnej lub jego zastępcę albo przez pracownika ministerstwa projektu wynalazczego, mogącego mieć zastosowanie w **nadzorowanej** jednostce.

§ 9. 1. Zgłoszony projekt wynalazczy powinien być tak opracowany, aby z **opracowania** jasno wynikała jego istota. Projekt powinien zawierać opis stanu istniejącego ze wskazaniem zmian **oraz** przewidywanych efektów. Projekt powinien wskazywać proponowane środki i sposób jego realizacji. Zgłoszenie nie może ograniczyć się tylko do wskazania koncepcji, bez podania jej rozwiązania.

2. Zgłoszenie projektu powinno zawierać wystarczająco zrozumiały opis techniczny oraz, w razie niezbędnej potrzeby, rysunki, schematy, szkice obliczenia i receptury, umożliwiające poznanie jego istoty. Do zgłoszenia mogą być dołączone rysunki wykonawcze, model, opis procesu technologicznego.

3. Jeśli twórca projektu pracowniczego lub zgłoszonego na zasadach przewidzianych dla pracowniczych projektów wynalazczych ze względu na swoje kwalifikacje nie może zadość uczynić wymaganiom określonym w ust. 1 i 2, państwowa jednostka organizacyjna jest obowiązana zgodnie z §§ 19—21 udzielić mu pomocy.

4. W zgłoszeniu projektu twórca może zaznaczyć, że w rozumieniu prawa wynalazczego projekt ma cechy **wynalazku**, wzoru użytkowego lub projektu racjonalizatorskiego.

5. Jednostka, w której projekt wynalazczy został zgłoszony, obowiązana jest wydać twórcy pokwitowanie odbioru projektu.

§ 10. 1. Państwowa jednostka organizacyjna, w której projekt wynalazczy został zgłoszony, obowiązana jest do zaewidencjonowania go i — jeżeli jest właściwa ze względu na przedmiot projektu — do rozpatrzenia go oraz do wydania decyzji **co** do przydatności i wykorzystania projektu.

2. W przypadkach określonych w § 8 stosowanie przepisu ust. 1 należy do jednostki nadrzędnej lub wyznaczonej przez nią innej podległej jej jednostki.

§ 11. 1. Jeżeli przedmiot projektu wynalazczego zgłoszonego w państwowej jednostce organizacyjnej nie dotyczy zakresu działania tej jednostki, przekazuje ona projekt niezwłocznie właściwej jednostce lub swojej jednostce nadrzędnej.

2. Jednostka nadrzędna bądź skierowuje projekt do innej podległej jej jednostki organizacyjnej, bądź też — jeżeli przedmiot projektu nie dotyczy zakresu

działania jednostki nadrzędnej — skierowuje projekt do jednostki nadrzędnej, właściwej ze względu na **przedmiot** projektu.

3. W przypadku określonym w ust. 1 i 2 jednostka, do której projekt został przesłany ze względu na jego przedmiot, jest zobowiązana do rozpatrzenia projektu oraz wydania, gdy jest ona właściwa, decyzji **co** do jego przydatności i wykorzystania.

4. Jednostki przesyłające projekt do innej jednostki do rozpatrzenia są obowiązane niezwłocznie zawiadomić pisemnie twórcę o przesłaniu projektu.

§ 12. 1. Jeżeli projekt wynalazczy może mieć zastosowanie więcej **niż** w jednej państwowej jednostce organizacyjnej, jednostka, która rozpatruje projekt, **zawiadamia** właściwą jednostkę nadrzędną o zgłoszeniu tego projektu.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, może być dokonane przez twórcę z jednoczesnym wskazaniem przez niego państwowej jednostki organizacyjnej, w której **zgłosił** swój projekt wynalazczy.

§ 13. 1. Jeżeli państwowa jednostka organizacyjna, w której projekt został **zgłoszony** **lub** która ma projekt **zastosować**, **uwaga**, że posiada on ceny pracowniczego **wynalazku** **lub** wzoru użytkowego, obowiązana jest **zgłosić** ten projekt w Urzędzie Patentowym **niezwłocznie**, ale nie **poźniej** niż w ciągu 14 dni od daty zgłoszenia w danej jednostce, w **celu** zastrzeżenia **pierwszeństwa** do uzyskania na rzecz Państwa patentu na wynalazek **lub** prawa rejestracji wzoru **użytkowego**.

2. Jeżeli państwowa jednostka organizacyjna nie **dokonała** **zgłoszenia** przewidzianego w ust. 1, a twórca uważa, że zgłoszenie takie powinno być dokonane, **może** on **zwrócić** się do jednostki nadrzędnej o dokonanie takiego zgłoszenia lub zgłosić projekt w Urzędzie Patentowym w **celu** **zastrzeżenia** prawa pierwszeństwa do uzyskania patentu na wynalazek lub rejestracji wzoru **użytkowego** na rzecz Państwa.

§ 14. 1. W razie przyjęcia do zastosowania pracowniczego projektu wynalazczego mającego ceny wynalazku lub wzoru użytkowego, państwowa jednostka organizacyjna jest obowiązana zgłosić projekt w Urzędzie Patentowym do opatentowania jako wynalazek lub do zarejestrowania jako wzór użytkowy na rzecz Państwa.

2. Przepis § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Zgłoszenie powinno być dokonane zgodnie z przepisami wydanymi przez Urząd Patentowy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

4. Koszty **zgłoszenia**, opatentowania i zarejestrowania oraz inne opłaty z tym związane ponosi państwowa jednostka organizacyjna dokonująca zgłoszenia.

§ 15. Jeżeli przyjęty pracowniczy wynalazek nie może być zastosowany **bezwzględnie** z powodu braku odpowiednich warunków, zgłoszenia wynalazku do opatentowania w Urzędzie Patentowym dokonuje państwowa jednostka organizacyjna, wskazana przez jednostkę nadrzędną lub ministerstwo jako zobowiązana do zastosowania wynalazku po zaistnieniu odpowiednich warunków.

§ 16. W razie udzielenia patentu na pracowniczy wynalazek lub dokonania rejestracji pracowniczego wzoru użytkowego, państwowa jednostka organizacyjna, która przyjęła wynalazek lub **wzór** użytkowy do zastosowania, jest obowiązana do zwrotu twórcy wydatków poniesionych przez niego w związku ze zgłoszeniami przewidzianymi w § 13 ust. 2. i § 14 ust. 2.

§ 17. 1. Państwowa jednostka organizacyjna jest obowiązana do badania celowości uzyskania za granicą ochrony pracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego przyjętego przez nią do zastosowania.

2. Jednostka nadrzędna jest obowiązana do koordynowania i kontroli terminowego przeprowadzania badań przewidzianych w ust. 1. Jednostki nadrzędne

obowiązane są dokonać tych czynności w ciągu trzech miesięcy od daty zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego w Urzędzie Patentowym i przedstawić odpowiednie wnioski właściwemu im ministrowi.

§ 18. 1. Przepisy dotyczące zgłaszania pracowniczych projektów wynalazczych obowiązują również odnośnie do projektów, które nie są pracowniczymi projektami, jeżeli twórca zgłasza projekt w państwowej jednostce organizacyjnej w celu zastosowania go na zasadach przewidzianych dla pracowniczych projektów wynalazczych.

2. Zgłoszenia projektu dokonuje się w zasadzie w jednostce będącej zakładem pracy twórcy projektu wynalazczego, a jeżeli twórca nie jest pracownikiem uspołecznionej jednostki organizacyjnej — projekt należy zgłosić w jednostce właściwej ze względu na jego przedmiot.

3. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 twórca powinien w zgłoszeniu **ponaoto** podać, czy zgłosił wynalazek lub wzór użytkowy w Urzędzie Patentowym, oraz złożyć oświadczenie, że proponuje uznanie zgłoszonego przez siebie projektu za projekt pracowniczy.

4. W razie zgłoszenia **niepracowniczego** projektu wynalazczego na zasadach określonych w ust. 1—3 twórca korzysta z uprawnień oraz ciąży na nim obowiązki przewidziane w prawie wynalazczym i w niniejszej uchwale dla twórców pracowniczych projektów wynalazczych.

Rozdział 4

Pomoc w pracach nad projektami wynalazczymi

§ 19. Pomoc udzielana przez państwowe jednostki organizacyjne osobom pracującym nad projektami wynalazczymi i twórcom przy opracowywaniu projektów wynalazczych polega między innymi na sporządzeniu opisu technicznego, rysunków, schematów, szkiców, obliczeń, receptur, modeli i opisu procesu technologicznego, opracowaniu zastrzeżeń patentowych, przeprowadzeniu badań i prób, na opracowaniu uzasadnienia przydatności gospodarczej projektu wynalazczego itp.

§ 20. Pomocy udzielają osoby wyznaczone przez właściwą państwową jednostkę organizacyjną na podstawie zlecenia kierownika tej jednostki.

§ 21. 1. Jeżeli państwowa jednostka organizacyjna nie może udzielić pomocy we własnym zakresie, zwraca się ze zleceniem do odpowiedniego instytutu naukowo-badawczego, biura projektów, biura konstrukcyjnego, szkoły **wyższej** lub innej instytucji, która jest obowiązana do udzielenia twórcy potrzebnej pomocy. Jednostka nadrzędna może w uzasadnionych przypadkach zwolnić podległą jej jednostkę od tego obowiązku i wskazać inną jednostkę jako obowiązującą do udzielenia twórcy pomocy.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 dodatkowe koszty, które powstały w związku z udzieleniem pomocy, pokrywa państwowa jednostka organizacyjna, na której zlecenie pomoc została udzielona.

§ 22. 1. Udzielający pomocy może być uznany przez twórcę za współtwórcę projektu wynalazczego, jeżeli w wyniku wkładu jego pracy zostały wprowadzone istotne zmiany w projekcie wynalazczym.

2. W razie sporu o uznanie udzielającego pomocy za współtwórcę projektu, decyzję wydaje Urząd Patentowy w trybie postępowania spornego.

3. Do czasu rozstrzygnięcia sporu państwowa jednostka organizacyjna, w której projekt został przyjęty do stosowania, wypłaca twórcy połowę ustalonego wynagrodzenia, a udzielającemu pomocy wypłaca wynagrodzenie za udzielenie pomocy, ustalone według zasad określonych w zleceniu.

Rozdział 5

Ocena projektów wynalazczych

§ 23. 1. Oceny projektu wynalazczego dokonują państwowe **jednostki** organizacyjne właściwe ze względu na przedmiot projektu.

2. Jednostka określona w ust. 1 jest obowiązana dokonać oceny projektu i wydać decyzję w sprawie przyjęcia projektu do zastosowania w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania zgłoszenia. W razie konieczności dokonania badań i prób powyższy termin załatwienia może ulec przedłużeniu, o czym należy powiadomić twórcę projektu. Przedłużenie terminu może nastąpić po porozumieniu z radą zakładową.

3. O zgłoszeniu szczególnie ważnych projektów jednostka dokonująca oceny projektu zawiadamia w terminie miesięcznym od dnia otrzymania zgłoszenia jednostkę nadrzędną, załączając wstępną opinię o przydatności i możliwości zastosowania oraz rozporozchniania projektu.

§ 24. 1. Oceny przydatności i możliwości zastosowania projektu wynalazczego w państwowej jednostce organizacyjnej dokonuje na podstawie materiału zebranego przez komórkę wynalazczości kierownik jednostki.

2. Jednostka organizacyjna zapewni twórcy projektu prawo uczestniczenia w pracach związanych z oceną przydatności projektu i jego badaniami.

3. Jeżeli przedmiotem projektu są materiały, narzędzia, urządzenia, maszyny itp., których wykorzystaniem są zainteresowane przedsiębiorstwa użytkujące, **jednostka** produkująca te materiały, narzędzia i maszyny właściwa jest do dokonania oceny i do re-alizacji projektu oraz do wypłacenia twórcy wynagrodzenia. Jednostka, dokonując oceny projektu, jest obowiązana zasięgnąć opinii głównych użytkowników.

4. Jeżeli w toku opracowania dokumentacji projektowokosztorysowej lub dokumentacji technicznej albo po jej wykonaniu zostanie zgłoszony projekt dotyczący tej dokumentacji i wprowadzający w niej zmiany, biuro projektów, biuro konstrukcyjne, instytut lub inna jednostka opracowująca dokumentację właściwa jest, w porozumieniu z zamawiającym, do dokonania oceny i wydania decyzji w sprawie przyjęcia zgłoszonego projektu do realizacji. Wynagrodzenie za projekt wypłaca zamawiający dokumentację (inwestor).

§ 25. W ocenie projektów wynalazczych z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy powinien brać udział:

- 1) w przedsiębiorstwach państwowych i ich zakładach — społeczny inspektor pracy oraz przedstawiciel służby bezpieczeństwa i higieny pracy przedsiębiorstwa lub zakładu,
- 2) w jednostkach nadrzędnych — techniczny inspektor pracy właściwego związku zawodowego oraz przedstawiciel administracji tej jednostki w zakresie służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 26. 1. Jeżeli przydatność oraz możliwość zastosowania projektu wynalazczego budzi wątpliwości lub kwalifikuje się do załatwienia odmownego, kierownik jednostki kieruje sprawę do oceny przez komisję wynalazczości.

2. Komisję wynalazczości w składzie:

- 1) przewodniczący,
- 2) sekretarz, w zasadzie kierownik komórki wynalazczości,
- 3) przedstawiciele odpowiednich komórek technicznych i finansowo-księgowych oraz przedstawiciele rady zakładowej, koła zakładowego stowarzyszenia Naczelnej Organizacji Technicznej, klubu techniki i racjonalizacji, powołuje w przedsiębiorstwie państwowym jego dyrektor w porozumieniu z właściwym organem samorządu robotniczego, a win-

nych państwowych jednostkach **organizacyjnych**— kierownik jednostki w porozumieniu z odpowiednią instancją właściwego **związku** zawodowego.

3. Przy powoływaniu komisji wynalazczości stosuje się odpowiednio przepisy o powoływaniu komisji w przedsiębiorstwach państwowych i o komisjach resortowych.

4. W komisjach wynalazczości powoływanych w jednostkach nadrzędnych nad przedsiębiorstwami przedstawicielem organizacji związkowej jest delegat zarządu okręgowego bądź zarządu głównego właściwego związku zawodowego. Zasada ta dotyczy również przedstawicieli stowarzyszeń Naczelnej Organizacji Technicznej.

5. Przewodniczący komisji ma obowiązek zapraszać twórcę rozpatrywanego projektu do uczestniczenia w posiedzeniu komisji wynalazczości i jej pracach, związanych z oceną przydatności projektu i jego badaniami.

6. Przewodniczący komisji ma obowiązek zapraszania rzeczoznawców niezbędnych do oceny projektu.

§ 27. 1. Członkowie komisji wynalazczości oraz inne osoby biorące udział w posiedzeniu komisji i jej pracach powinny zachować w tajemnicy sprawę, o których powzięli wiadomość w związku z uczestnictwem w komisji.

2. Członek komisji będący twórcą lub współtwórcą rozpatrywanego projektu wynalazczego podlega **wyłączeniu** z komisji.

§ 28. 1. Nie może brać udziału w pracach komisji osoba, która pozostaje z twórcą w tego rodzaju stosunkach osobistych, że mogłaby powstać uzasadniona wątpliwość co do jej bezstronności. O wyłączeniu członka z komisji decyduje przewodniczący komisji.

2. Twórcy projektu przysługuje prawo zgłoszenia przewodniczącemu komisji wniosku o wyłączeniu członka komisji z innych uzasadnionych powodów.

§ 29. Za udział w posiedzeniach komisji wynalazczości, odbywanych poza godzinami pracy, członkowie i osoby biorące udział w pracach komisji, w tym rzeczoznawcy i protokolant, otrzymują wynagrodzenie w wysokości przewidzianej w ogólnie obowiązujących przepisach.

§ 30. 1. Na podstawie wyników dokonanej oceny projektu wynalazczego państwowa jednostka organizacyjna wydaje decyzję o przyjęciu projektu do stosowania lub należycie umotywowaną decyzję o odmowie przyjęcia projektu do stosowania.

2. Decyzję doręcza się niezwłocznie twórcy projektu z pouczeniem o prawie odwołania się do jednostki nadrzędnej w przepisany terminie.

§ 31. Odwołanie rozpatruje i decyzję wydaje jednostka nadrzędna na podstawie wyników oceny projektu wynalazczego przez komisję wynalazczości, powołaną przy tej jednostce.

§ 32. 1. W przypadkach określonych w § 8 oceny projektu wynalazczego dokonuje i decyzję w sprawie przyjęcia projektu do stosowania wydaje jednostka nadrzędna lub wyznaczona przez nią inna podległa jej jednostka (§ 10 ust. 2)

2. Od decyzji wydanej przez **jednostkę** nadrzędną służy twórcy projektu odwołanie do ministra. Decyzja ministra jest ostateczna.

3. Przepisy §§ 23—31 stosuje się odpowiednio.

§ 33. 1. Oceny projektu wynalazczego opracowanego przez kierownika jednostki nadrzędnej lub przez jego zastępcę, a także przez pracownika ministerstwa, dokonuje komisja wynalazczości powołana we właściwym ministerstwie.

2. Decyzję w sprawie przyjęcia projektu do zastosowania wydaje właściwy minister. Decyzja ministra jest ostateczna.

§ 34. Jeżeli ostateczną decyzją projekt pracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego został uznany za nieprzydatny do zastosowania w ramach gospodarki społecznej, państwowa jednostka organizacyjna występuje na wniosek twórcy projektu do

właściwego ministra, za pośrednictwem jednostki nadrzędnej, o zezwolenie twórcy projektu na zgłoszenie projektu wynalazku do opatentowania lub wzoru użytkowego do zarejestrowania na swoją rzecz.

Rozdział 6

Realizacja projektów wynalazczych

§ 35. 1. Państwowa jednostka organizacyjna obowiązana jest umożliwić twórcy projektu wynalazczego, zatrudnionemu w jednostce, współudział w pracach nad realizacją tego projektu.

2. Państwowa jednostka organizacyjna obowiązana jest zawrzeć z twórcą projektu, nie zatrudnionym w tej jednostce, umowę w sprawie uczestniczenia jego w pracach nad realizacją projektu przyjętego przez jednostkę do stosowania.

§ 36. 1. Państwowe jednostki organizacyjne obowiązane są do opracowywania planów realizacji projektów wynalazczych.

2. Każda państwowa jednostka organizacyjna obowiązana jest do bezzwłocznego wprowadzania do produkcji, zgodnie z planem realizacji projektów wynalazczych, wszystkich projektów, zakwalifikowanych do zastosowania w jednostce, z zachowaniem przepisów §§ 37 i 38.

3. Realizacja projektu następuje bądź po wydaniu decyzji o przyjęciu projektu do stosowania, bądź też na skutek polecenia stosowania projektu, wydanego przez jednostkę nadrzędna lub przez ministerstwo.

4. Państwowa jednostka organizacyjna realizująca projekt może korzystać w razie potrzeby z pomocy innych jednostek gospodarki społecznej, instytutów naukowo-badawczych, szkół wyższych lub innych instytucji, ponosząc koszty związane z udzieleniem tej pomocy.

§ 37. Jeżeli w związku z realizacją projektu wynalazczego podejmowane są przedsięwzięcia, dla których w myśl szczególnych przepisów wymagane jest zachowanie określonych warunków (jak np. uruchomienie produkcji nowych typów maszyn) albo konieczne jest dokonanie nakładów inwestycyjnych, realizacja projektu może nastąpić jedynie przy zachowaniu tych przepisów szczególnych.

§ 38. 1. Jeżeli pracowniczemu wynalazek przyjęty do stosowania nie może być niezwłocznie zrealizowany i zastosowany bezpośrednio po wydaniu decyzji o przyjęciu wynalazku do stosowania z powodu braku odpowiednich warunków (np. braku odpowiednich surowców i urządzeń, braku niektórych elementów rozwiązań technologicznych), jednostka nadrzędna wskazuje jednostkę, która ma zrealizować wynalazek po zaistnieniu warunków do jego realizacji.

2. Gdy w przypadku określonym w ust. 1 zachodzi konieczność przeprowadzenia dalszych prac badawczych i prób nad wynalazkiem, ministerstwo wyznacza instytut naukowo-badawczy lub inną właściwą jednostkę, która ma obowiązek przeprowadzić dalsze badania i próby związane z realizacją i zastosowaniem wynalazku, a w przypadku prób długotrwałych — włączyć badania i próby nad wynalazkiem do planu badań.

§ 39. W odniesieniu do niepracowniczych projektów wynalazczych zgłoszonych w państwowych jednostkach organizacyjnych w celu ich stosowania na zasadach przewidzianych dla pracowniczych projektów przepisy §§ 35—38 obowiązują po zawarciu z twórcą umowy o nabycie prawa stosowania projektu.

§ 40. **Srodki** i zadania wynikające z planów realizacji projektów wynalazczych i ze stosowania tych projektów powinny być włączone do planów techniczno-ekonomicznych właściwej państwowej jednostki organizacyjnej,

Rozdział 7

Rozpowszechnianie projektów wynalazczych

§ 41. 1. Wszystkie jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są do przedsięwzięcia kroków niezbędnych do upowszechniania wszystkich tych projektów wynalazczych, które ze względu na swój charakter mogą znaleźć zastosowanie w innych jednostkach.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 obowiązane są do systematycznego nadsyłania jednostkom nadrzędnym wykazów wszystkich ocenionych pozytywnie projektów wynalazczych, nadających się równocześnie do wykorzystania i zastosowania w innych jednostkach.

3. Urząd Patentowy przysyłać będzie zainteresowanym ministerstwom, prezydium wojewódzkich rad narodowych, centralnym związkom **spółdzielczym** oraz wskazanym przez ministerstwo i prezydium wojewódzkich rad narodowych zjednoczeniom i innym jednostkom nadrzędnym nad przedsiębiorstwami państwowymi wszystkie ogłoszone drukiem w Polsce opisy wynalazków i wzorów użytkowych, karty informacyjne dotyczące opisów ważniejszych projektów wynalazczych ogłoszonych za granicą dotyczących danej branży, wykazy wynalazków i wzorów użytkowych ważnych dla gospodarki narodowej oraz wykazy ważniejszych projektów racjonalizatorskich.

§ 42. 1. Zjednoczenia dokonywać będą systematycznych analiz projektów wynalazczych i wykazów otrzymywanych od jednostek wymienionych w § 41 oraz ustalać corocznie wykazy wynalazków i wzorów użytkowych, a także ważniejszych projektów racjonalizatorskich, które mogą być zastosowane w podległych im jednostkach.

2. Ministerstwa obowiązane są do dokonywania określonych w ust. 1 analiz oraz do ustalania wykazów wynalazków, ważnych w skali resortu lub o znaczeniu międzybranżowym.

3. Ministerstwa i zjednoczenia zobowiązane są do dopilnowania, by w planach realizacji projektów wynalazczych podległych im jednostek wprowadzone były również wynalazki, wzory użytkowe i projekty racjonalizatorskie, objęte wykazami przewidzianymi w ust. 1 i 2.

§ 43. Środki i zadania wynikające z zastosowania projektów wynalazczych w wyniku rozpowszechniania powinny być włączone do planów techniczno-ekonomicznych danej jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 44. Wszystkie państwowe jednostki organizacyjne zobowiązane są do objęcia systematyczną kontrolą wykonania planów, o których mowa w § 42 ust. 3 i § 43.

§ 45. Jednostka gospodarki uspołecznionej, która pierwsza przyjęła do zastosowania pracowniczy projekt wynalazczy, jest obowiązana udostępnić nieodpłatnie ten projekt wszystkim innym zainteresowanym jednostkom gospodarki uspołecznionej za zwrotem kosztów sporządzania odbitek dokumentacji.

§ 46. 1. Jeżeli przyjęty do realizacji projekt nadaje się również do zastosowania w innych jednostkach gospodarki uspołecznionej, jednostka nadrzędna przekazuje ten projekt w terminie jednego miesiąca od daty zastosowania projektu do wiadomości jednostkom podległym, w których projekt ten może mieć zastosowanie, oraz właściwemu branżowemu ośrodkowi informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej

2. Jednostka podległa, która otrzymała projekt w trybie określonym w ust. 1, obowiązana jest przystąpić niezwłocznie do zbadania możliwości zastosowania projektu.

3. Jednostka gospodarki uspołecznionej, która stwierdziła możliwość i celowość zastosowania projektu, jest obowiązana do jego stosowania.

4. Jednostka gospodarki uspołecznionej, która zastosowała projekt wynalazczy w drodze rozpowszech-

niania, obowiązana jest powiadomić o tym twórcę projektu.

§ 47. Jednostki nadrzędne i ministerstwa, którym projekt wynalazczy został przekazany do wiadomości, są obowiązane do najszerzego rozpowszechniania i dopilnowania realizacji projektu w jednostkach gospodarki uspołecznionej.

§ 48. Wszystkie ośrodki informacji naukowo-technicznej i ekonomicznej są obowiązane do uwzględniania w swoich pracach spraw wynalazczości.

Rozdział 8

Zasady i sposób finansowania wynalazczości

§ 49. 1. Wynagrodzenia twórców projektów wynalazczych, obliczone według zasad, o których mowa w rozdziale 9, pokrywane są ze środków jednostek, w których projekt został zastosowany, i wliczane do kosztów tych jednostek.

2. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, wypłaca jednostka gospodarki uspołecznionej, w której projekt został zastosowany po raz pierwszy.

§ 50. Wynagrodzenia twórców, projektów wynalazczych, o których mowa w § 78, pokrywane są z kredytów budżetowych właściwych ministerstw lub prezydiów wojewódzkich rad narodowych, a w ministerstwach, które posiadają fundusz postępu technicznego — z tego funduszu. Po zastosowaniu projektu wynalazczego kwoty wypłaconych z budżetu wynagrodzeń podlegają refundacji ze środków jednostki, która projekt zastosowała, i wpłacane są na dochód budżetu.

§ 51. Nagrody dla osób, które współdziałały przy realizacji pracowniczego projektu wynalazczego albo przyczyniły się do przyspieszenia jego zastosowania, pokrywane są na zasadach określonych w § 49 ust. 1 i wypłacane są przez jednostkę gospodarki uspołecznionej, w której projekt został zastosowany.

§ 52. Nagrody dla osób, które przyczyniły się do rozpowszechniania pracowniczego projektu wynalazczego, pokrywane są na zasadach określonych w § 49 ust. 1 i wypłacane przez tę jednostkę gospodarki uspołecznionej, która zastosowała projekt w drodze rozpowszechniania.

§ 53. 1. Stałe i jednorazowe wydatki związane z rozwojem i realizacją wynalazczości, nie wymienione w §§ 49 i 50, pokrywane są przez jednostki, które prowadzą działalność w zakresie wynalazczości, w ramach właściwych planów finansowych tych jednostek.

2. W szczególności wydatki związane z rozwojem i realizacją wynalazczości pokrywają:

- 1) ministerstwa, organy prezydiów rad narodowych i inne jednostki budżetowe — z kredytów budżetowych,
- 2) zjednoczenia — z funduszy i środków, jakimi dysponują zgodnie z przepisami określającymi system finansowy zjednoczeń,
- 3) przedsiębiorstwa i inne jednostki działające według zasad rozrachunku gospodarczego — ze środków obrotowych.

3. Wydatki związane z realizacją projektów wynalazczych mogą być finansowane z funduszu postępu technicznego w zakresie przewidzianym w przepisach określających przeznaczenie tego funduszu.

4. Wydatki związane z działalnością klubów techniki i racjonalizacji pokrywane są zgodnie z ust. 1 i 2.

§ 54. Zadania związane z realizacją projektów wynalazczych, a posiadające charakter inwestycji lub kapitalnych remontów, finansowane są ze środków inwestycyjnych lub remontowych, zgodnie z zasadami finansowania tych nakładów.

§ 55. Koszty związane z realizacją projektów wynalazczych pokrywane ze środków obrotowych mogą być rozliczane w czasie na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 56. 1. Wydatki związane z kupnem patentów

i z umowami licencyjnymi pokrywane są ze środków inwestycyjnych, gdy dotyczą uruchomienia produkcji w zakładach nowo budowanych; w pozostałych przypadkach wydatki te pokrywane są ze środków obrotowych albo z innych środków zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Przepis § 55 stosuje się odpowiednio.

§ 57. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki i Centralną Radą Związków Zawodowych określi w drodze zarządzenia szczegółowe zasady i sposób finansowania rozwoju i realizacji wynalazczości w jednostkach gospodarki społecznej oraz klubów techniki i racjonalizacji.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do wprowadzenia w drodze eksperymentu na wniosek Przewodniczącego Komitetu do Spraw Techniki i Centralnej Rady Związków Zawodowych innych, niż ustalono w niniejszej uchwale i zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zasad i sposobu finansowania rozwoju i realizacji wynalazczości w określonych przedsiębiorstwach oraz wybranych klubach techniki i racjonalizacji.

Rozdział 9

Zasady ustalania wynagrodzeń i nagród

§ 58. Za dokonanie wynalazku, wzoru użytkowego lub projektu racjonalizatorskiego, stanowiącego pracowniczy projekt wynalazczy, przyjętego do zastosowania w jednostce gospodarki społecznej w trybie przewidzianym w przepisach ustawy i niniejszej uchwale, twórcy przysługuje wynagrodzenie obliczone według przepisów tej uchwały.

§ 59. Jeżeli wynagrodzenie twórcy za projekt wynalazczy nie zostanie z winy jednostki obowiązanej do wypłaty wypłacone w terminie przewidzianym w uchwale, twórcy projektu przysługuje prawo do odsetek za zwłokę w wysokości 3% w stosunku rocznym.

§ 60. 1. Wysokość wynagrodzenia twórcy za projekt wynalazczy oblicza się w zależności od efektów uzyskanych w wyniku jego zastosowania przez gospodarkę społeczną.

2. Wytyczne co do określania efektów wymienionych w ust. 1 oraz obliczania wynagrodzenia ustalone są w załączniku do uchwały i dołączonej do niego tabeli.

§ 61. Jeżeli w wyniku zastosowania projektu wynalazczego została wprowadzona nowa norma pracy, twórcy projektu przysługuje prawo do dodatkowego wynagrodzenia (wyrównania) w wysokości kwoty stanowiącej różnicę między jego zarobkiem wynikającym z zastosowania poprzedniej normy a zarobkiem wynikającym z zastosowania nowej normy. Wynagrodzenie to (wyrównanie) wypłaca się przez okres 6 miesięcy wykonywania danej pracy lub roboty po wprowadzeniu nowej normy.

§ 62. 1. Za projekt wynalazczy, którego zastosowanie przynosi efekty nie dające się dokładnie obliczyć, wynagrodzenie określa się na podstawie efektów ustalonych szacunkowo, przy uwzględnieniu wytycznych ustalonych w załączniku.

2. Wynagrodzenie ustalone na zasadach ust. 1 nie może wynieść mniej niż 200 zł.

§ 63. 1. Za projekty wynalazcze z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy wynagrodzenie ustala się:

1	a) w zależności od przewidywanego osiągnięcia stopnia poprawy złych warunków higienicznych	10.000 zł
	b) w zależności od stopnia poprawy stanu bezpieczeństwa pracy w warunkach rzadko zdarzających się nieszczęśliwych wypadków i chorób zawodowych	

2	w zależności od stopnia poprawy stanu bezpieczeństwa pracy w warunkach często zdarzających się nieszczęśliwych wypadków i chorób zawodowych	od 400 zł do 20.000 zł
---	---	------------------------

2. Zakłady pracy określają, za zgodą jednostki nadrzędnej, kryteria ustalania wynagrodzenia za projekty wymienione w ust. 1, w ramach kwot podanych w ust. 1 i na zasadach określonych w zarządzeniach wydanych na podstawie § 88 uchwały.

3. Ustalenie wynagrodzenia za projekty wymienione w ust. 1 następuje przy współdziałaniu:

1) w przedsiębiorstwach państwowych i ich zakładach — społecznego inspektora pracy oraz przedstawiciela służby bezpieczeństwa i higieny pracy przedsiębiorstwa lub zakładu,

2) w jednostkach nadrzędnych — technicznego inspektora pracy właściwego związku zawodowego oraz przedstawiciela administracji tej jednostki w zakresie służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

4. Przy ustalaniu wynagrodzenia należy brać pod uwagę, czy projekt może być zastosowany w jednej lub więcej jednostek, o ile wprowadzenie jego podniesie stopień bezpieczeństwa pracy albo spowoduje poprawę warunków higieny pracy załogi, jaką liczbę członków załogi ta poprawa obejmuje itp.

§ 64. W przypadkach uzasadnionych wyższą wartością projektu wymienionego w § 63 ust. 1 jednostka nadrzędna może podnieść wynagrodzenie dla twórcy, ustalone według przepisów § 63, nie więcej niż o 100%; wynagrodzenie to nie może jednak przekraczać wysokości określonej w § 72.

§ 65. Za projekty wynalazcze, których zastosowanie przynosi jednocześnie efekty wyliczalne i korzyści nie dające się dokładnie wyliczyć, wysokość wynagrodzenia twórcy stanowi suma wynagrodzeń ustalonych na podstawie §§ 60, 62 i 63.

§ 66. 1. Jeżeli projekt wynalazczy zostanie zastosowany więcej niż w jednej jednostce gospodarki społecznej, twórcy wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie w wysokości i w terminach przewidzianych w uchwale, pod warunkiem, że wynalazek lub wzór użytkowy zostanie zastosowany w następnych jednostkach w ciągu 5 lat od dnia jego zastosowania w pierwszej jednostce, a projekt racjonalizatorski nie później niż w ciągu 3 lat od dnia jego zastosowania w pierwszej jednostce.

2. W razie zastosowania wynalazku lub wzoru użytkowego w następnych jednostkach w czasie pięcioletniego okresu jego stosowania w pierwszej jednostce gospodarki społecznej, a projektu racjonalizatorskiego w czasie trzyletniego okresu jego stosowania w pierwszej jednostce gospodarki społecznej, dodatkowe wynagrodzenie wymienione w ust. 1 wypłaca się tylko w okresie brakującym do pięcioletniego lub trzyletniego okresu stosowania w pierwszej jednostce.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, ustalane jest przez jednostki gospodarki społecznej, w których projekt został rozpowszechniony, i przekazywane jednostce, w której projekt został zastosowany po raz pierwszy w celu dokonania wypłaty twórcy. Jednostka ta prowadzi ewidencję dokonanych na rzecz twórcy wypłat tytułem wynagrodzenia.

4. W razie osiągnięcia górnej granicy wynagrodzenia, przewidzianej w § 72, wstrzymuje się dalsze wypłaty, a otrzymane kwoty przekraczające górną granicę wpłaca się do budżetu Państwa.

§ 67. Za projekty wynalazcze, które posiadają poważne znaczenie dla gospodarki narodowej, lecz które stosuje się w niewielkim zakresie lub w formie produkcji jednorazowej, a także za projekty umożliwiające uruchomienie nowych produkcji, wynagrodzenie twórcy ustalone w pierwszej jednostce gospodarki społecznej na podstawie §§ 60, 62 i 63 właściwy minister może podwyższyć do 300%. W tym

przypadku granica maksymalnego wynagrodzenia przewidzianego w § 72 nie może przekroczyć:

- 1) za wynalazek pracowniczy — 1.000.000 zł,
- 2) za wzór użytkowy i projekt racjonalizatorski — 300.000 zł.

§ 68. Za projekty wynalazcze, ograniczające lub eliminujące import bądź uruchamiające lub rozszerzające produkcję eksportową, wynagrodzenie ustalone na podstawie §§ 60, 62 i 63 właściwy minister, po zasięgnięciu opinii Ministra Handlu Zagranicznego, podwyższa odpowiednio do uzyskanych w gospodarce narodowej korzyści, jednak maksymalne do kwoty 1.000.000 zł. W tym przypadku przepis § 72 nie ma zastosowania.

§ 69. 1. Wynagrodzenie dla twórców projektu wynalazczego ustala jednostka gospodarki uspołecznionej, w której projekt przyjęto do zastosowania.

2. Jeżeli przyjęty do zastosowania projekt dotyczy produktu wytwarzanego w jednostce gospodarki uspołecznionej, będącego przedmiotem zbytu tej jednostki, wynagrodzenie ustala i wypłaca jednostka wytwarzająca (produkująca).

§ 70. 1. Wynagrodzenie twórcy projektu wynalazczego przekraczające 50.000 zł oraz wynagrodzenie ustalone na podstawie szacunku przekraczające 20.000 zł zatwierdza jednostka nadrzędna.

2. W przypadkach określonych w § 8 ust. 1 wynagrodzenie dla twórcy ustala, na wniosek jednostki gospodarki uspołecznionej, do której został skierowany projekt w celu zastosowania, jednostka nadrzędna. Gdy wynagrodzenie to przekracza 50.000 zł, wysokość wynagrodzenia zatwierdza właściwy minister.

3. Wynagrodzenie za projekty wynalazcze zgłoszone przez kierownika jednostki nadrzędnej, jego zastępcę lub pracownika ministerstwa ustala właściwy minister na wniosek komisji wynalazczości tego ministerstwa.

§ 71. 1. Wynagrodzenie twórcy projektu wynalazczego ustalone na podstawie §§ 60, 62 i 63 wypłaca się w następujących terminach:

- 1) wynagrodzenie do 5.000 zł, a w stosunku do brygad racjonalizatorskich — do 15.000 zł wypłaca się w ciągu jednego miesiąca od dnia zastosowania projektu lub zatwierdzenia planu jego realizacji,
- 2) wynagrodzenie powyżej 5.000 zł, a w stosunku do brygad racjonalizatorskich — powyżej 15.000 zł wypłaca się twórcy w wysokości 50%, lecz nie mniej niż 5.000 zł, a w stosunku do brygad racjonalizatorskich nie mniej niż 15.000 zł, najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od dnia zastosowania projektu lub zatwierdzenia planu jego realizacji; pozostała część wynagrodzenia wypłaca się najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od dnia zakończenia pierwszego roku stosowania projektu,
- 3) w razie zastosowania projektu przez okres krótszy niż 12 miesięcy, wynagrodzenie wypłaca się za okres faktycznego stosowania projektu, w ciągu dwóch miesięcy od dnia zakończenia stosowania projektu.

2. Jeżeli po dwuletnim stosowaniu projektu i obliczeniu faktycznie uzyskanych efektów okaże się, że wypłacone wynagrodzenie według przepisu ust. 1 pkt 1 i 2 jest za niskie, należy je odpowiednio wyrównać.

§ 72. Łączna kwota wynagrodzenia twórcy projektu wynalazczego, wypłaconego z tytułu zastosowania projektu w jednym lub więcej przedsiębiorstwach za 1 rok lub więcej lat wykorzystania projektu, nie może przekraczać kwot:

- 1) za wynalazek pracowniczy 500.000 zł,
- 2) za wzór użytkowy i projekt racjonalizatorski 150.000 zł.

§ 73. 1. Niezależnie od wynagrodzenia przewidzianego w §§ 60, 62 i 63 twórca projektu wynalazczego otrzymuje odrębne wynagrodzenie za dostarczoną dokumentację, przydatną do zastosowania projektu, a

mianowicie wynagrodzenie obliczone według zasad ustalonych w zarządzeniach wydanych na podstawie § 88 oraz zwrot udokumentowanych wydatków poniesionych przez niego przy opracowywaniu, badaniu, wykonaniu modelu, prototypu i realizacji projektu, niezbędnych do dokonania oceny przydatności projektu.

2. Wypłaty wynagrodzenia i zwrotu wydatków, o których mowa w ust. 1, dokonuje się jednorazowo łącznie z wypłatą pierwszej raty wynagrodzenia przewidzianego w §§ 60, 62 i 63.

§ 74. 1. Wynagrodzenie za pracowniczy wynalazek oblicza się i wypłaca twórcy przez okres pierwszych pięciu lat jego stosowania, licząc od daty zastosowania wynalazku w pierwszym przedsiębiorstwie, nie wliczając próbnego okresu stosowania wynalazku.

2. Wynagrodzenie za pierwszy rok stosowania wynalazku wypłaca się według zasad określonych w § 71, a za każdy następny rok stosowania — w terminie dwóch miesięcy od zakończenia roku.

§ 75. Jeżeli pracowniczy wynalazek posiada szczególne znaczenie dla gospodarki narodowej lub jeżeli nie ma możliwości wykorzystania go w pełnych rozmiarach w ciągu pierwszych 5 lat stosowania, okres wypłaty wynagrodzenia może być przedłużony za zgodą właściwego ministra o dalsze 5 lat, z tym że wynagrodzenie ustalone na podstawie §§ 60, 62 i 63 w przedłużonym okresie ulega zmniejszeniu według następującej tabeli:

Bok stosowania	% przysługującego wynagrodzenia
szósty	90
siódmy	80
ósmy	70
dziewiąty	60
dziesiąty	50

§ 76. Twórcy projektu posiadającego cechy wynalazku lub wzoru użytkowego przed wydaniem świadectwa autorskiego wypłaca się tymczasowe wynagrodzenie w wysokości takiej jak za dokonanie projektu racjonalizatorskiego, z tym że to tymczasowe wynagrodzenie potrąca się z wynagrodzenia za dokonanie wynalazku lub wzoru użytkowego, wypłaconego po wydaniu świadectwa autorskiego.

§ 77. W razie sprzedaży pracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego za granicę, jak również w razie udzielenia licencji na stosowanie ich za granicą, twórcy przysługuje wynagrodzenie obliczone według odrębnych przepisów.

§ 78. 1. Jeżeli z powodu braku w gospodarce uspołecznionej odpowiednich warunków pracowniczy projekt wynalazczy nie może być realizowany i zastosowany bezpośrednio po dokonaniu oceny i ustaleniu jego przydatności, twórcy wypłaca się wynagrodzenie tymczasowe ustalone przy uwzględnieniu technicznego znaczenia projektu. Tymczasowe wynagrodzenie ustala właściwy minister, a w stosunku do jednostek organizacyjnych podległych radom narodowym — przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Wynagrodzenie tymczasowe, przewidziane w ust. 1, potrąca się z wynagrodzenia twórcy, ustalonego po zastosowaniu projektu.

3. Wynagrodzenie wymienione w ust. 1 wypłaca ministerstwo lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej albo wskazana przez ministra lub przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej podległa jednostka organizacyjna.

§ 79. Osobom, które na zlecenie jednostki gospodarki uspołecznionej udzieliły pomocy twórcom projektów wynalazczych, i osobom pracującym nad tymi

projektami przyznaje się wynagrodzenie według obowiązujących w danym resorcie norm i stawek dla prac zleconych lub według zasad wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych.

§ 80. 1. Osobom, które współdziałały przy realizacji pracowniczego projektu wynalazczego albo przyczyniły się do przyspieszenia jego zastosowania, przyznaje się nagrody. Nagrody wypłacone osobom współdziałającym nie mogą przekroczyć łącznie 25% kwoty wynagrodzenia przysługującego twórcy za projekt wynalazczy.

2. Przez współdziałal w realizacji projektu **oraz** przez przyspieszenie zastosowania projektu należy rozumieć w szczególności osobistą pomoc w opracowaniu dokumentacji, w pracach nad wykonaniem modelu, w dokonaniu obliczeń technicznych, w opracowaniu programu technicznej realizacji projektu, w usuwaniu nieprzewidzianych trudności związanych z realizacją projektu, jego realizacji, w pracach organizacyjnych techniczno-usługowych zapewniających sprawne zastosowanie projektu itp., o ile za prace te nie wypłacono już uprzednio odrębnego wynagrodzenia.

3. Do osób wymienionych w ust. 1 stosuje się przepisy § 61.

§ 81. 1. Osobom, które przyczyniły się do rozpowszechniania pracowniczego projektu wynalazczego, przyznaje się nagrody. Wypłacone nagrody nie mogą przekroczyć łącznie 150% kwoty wynagrodzenia przysługującego twórcy w jednostce, która zastosowała projekt w drodze **rozpowszechniania**.

2. Za przyczynienie się do rozpowszechniania pracowniczego projektu wynalazczego należy uważać wykonanie czynności określonych w § 80 ust. 2, w wyniku których projekt został przyjęty do zastosowania w następnej jednostce gospodarki uspołecznionej.

3. Do osób wymienionych w ust. 1. stosuje się przepisy § 61.

§ 82. 1. Ustalenia wysokości i podziału nagród, o których mowa w §§ 80 i 81, dokonuje kierownik jednostki gospodarki uspołecznionej w porozumieniu z radą zakładową.

2. Kierownikowi jednostki gospodarki uspołecznionej lub jego zastępcom nagrody ustala i przyznaje kierownik jednostki nadrzędnej.

3. Kierownikowi jednostki nadrzędnej i jego zastępcom oraz pracownikom ministerstwa nagrody przyznaje właściwy minister.

4. Nagrody, o których mowa w §§ 80 i 81, przyznaje się niezależnie od premii i nagród uzyskiwanych przez pracowników z innych tytułów.

§ 83. Wpłata wynagrodzeń przewidzianych w § 79 i nagród, o których mowa w §§ 80 i 81, nie może powodować zmniejszenia wynagrodzenia przysługującego twórcy projektu wynalazczego.

R o z d z i a ł 10

Rozstrzygnięcie sporów o ustalenie wysokości efektów i wysokości wynagrodzenia

§ 84. Jeżeli twórca projektu wynalazczego nie godzi się z ustaleniem przez jednostkę gospodarki uspołecznionej (§§ 69 i 70) wysokości efektów uzyskiwanych przez zastosowanie jego projektu albo wysokości wynagrodzenia, służy mu prawo wystąpienia do jednostki nadrzędnej z wnioskiem o wydanie decyzji **co** do wysokości wynagrodzenia.

§ 85. 1. Jednostka nadrzędna jest obowiązana rozpatrzyć wniosek wymieniony w § 84 i wydać decyzję **wraz** z uzasadnieniem.

2. Jednostka **nadrzędna** ustala wysokość efektów i wysokość wynagrodzenia oraz wydaje decyzję po zbadaniu materiału, który był podstawą ustalenia wynagrodzenia przez jednostkę gospodarki uspołecznionej (§§ 69 i 70), i po zasięgnięciu opinii komisji wynalazczości działającej w jednostce nadrzędnej.

§ 86. Jeżeli twórca projektu wynalazczego nie godzi się z decyzją określoną w § 85 **co** do ustalenia efektów lub wysokości wynagrodzenia, służy mu prawo wniesienia odwołania do organu nadrzędnego.

§ 87. 1. Twórca pracowniczego projektu wynalazczego, niezadowolony z ustalenia wynagrodzenia w trybie określonym w §§ 85 i 86, ma prawo zwrócić się do Komisji Rozjemczej przy Urzędzie Patentowym o ustalenie wynagrodzenia.

2. Kierownik jednostki, który wydał decyzję, może ją zmienić na korzyść twórcy po zasięgnięciu opinii właściwego związku zawodowego i organizacji technicznej przed rozpatrzeniem sprawy przez Komisję Rozjemczą przy Urzędzie Patentowym.

R o z d z i a ł 11

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 88. 1. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki oraz zarządami głównymi właściwych związków zawodowych wydadzą zarządzenia dostosowujące przepisy niniejszej uchwały do szczególnych warunków w podległych i nadzorowanych jednostkach.

2. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym wydanie — w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki — zarządzeń dostosowujących przepisy niniejszej uchwały do szczególnych warunków w jednostkach spółdzielczych.

§ 89. 1. Tracą moc wszystkie dotychczasowe przepisy w przedmiotach unormowanych w niniejszej uchwale.

2. W szczególności tracą moc:

- 1) uchwała nr 911 Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania twórców pracownicznych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 122, **poz.** 1397),
- 2) zarządzenie nr 316 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 sierpnia 1951 r. w sprawie wykorzystania opatentowanych wynalazków (Biuletyn PKPG Nr 22, **poz.** 232 z późniejszymi zmianami),
- 3) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 grudnia 1955 r. w sprawie zasad premiowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracownicznych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr 122, **poz.** 1598),
- 4) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 grudnia 1955 r. w sprawie zasad organizacji wynalazczości pracownicznej (Monitor Polski Nr 122, **poz.** 1599),
- 5) zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 8 czerwca 1956 r. w sprawie rozpowszechniania pracownicznych wynalazków, wzorów użytkowych, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski **Nr** 49, **poz.** 564).

§ 90. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: **J. Cyrankiewicz**

Załącznik do uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 Lutego 1963 r. (poz. 100).

WYTYCZNE DOTYCZĄCE OKREŚLENIA EFEKTÓW EKONOMICZNYCH STANOWIĄCYCH PODSTAWĘ DO USTALENIA WYNAGRODZENIA ZA PROJEKTY WYNAŁAZCZE

I. Postanowienia wstępne

§ 1. Podstawę do ustalenia wynagrodzenia twórców projektów wynalazczych stanowią efekty, które wynikają z zastosowania tych projektów. Efekty te ustala się:

- 1) na podstawie rachunku ekonomicznego, w razie gdy zastosowanie projektu wynalazczego powoduje:
 - a) obniżenie kosztów produkcji wyrobów (usług),
 - b) uruchomienie produkcji nowych asortymentów wyrobów (usług) lub przyrost produkcji wyrobów (usług) już w danym przedsiębiorstwie wytwarzanych,
 - c) inne efekty techniczno-ekonomiczne, w tym szczególnie poprawę jakości produkcji, o ile efekty te mogą być wyrażane w sposób ilościowo wymierny;
- 2) szacunkowo w przypadkach, gdy efekty uzyskiwane przez zastosowanie projektu wynalazczego nie mogą być ilościowo wymierzone lub dotyczą takich zagadnień (jak np. zdrowie i życie człowieka), do których zastosowanie rachunku ekonomicznego jest niemożliwe lub nieuzasadnione; wysokość wynagrodzenia w takich wypadkach określa się zależnie od wartości technicznej projektu wynalazczego, od tego, czy może być on stosowany w jednym lub większej liczbie zakładów, czy dotyczy wyrobu (operacji) wykonywanego jednorazowo lub wyrobów (operacji) powtarzanych wielokrotnie.

§ 2. 1. Przy określaniu efektów na podstawie rachunku ekonomicznego stosuje się podział projektów wynalazczych na następujące grupy:

- 1) projekty, których zastosowanie:
 - a) nie wymaga wydatkowania środków inwestycyjnych,
 - b) wymaga wydatkowania środków inwestycyjnych w niewielkiej ilości (inwestycje przedsiębiorstw lub zjednoczeń albo inwestycje produkcyjne rad narodowych);
- 2) projekty, do których zastosowania konieczne jest angażowanie środków inwestycyjnych w poważnym zakresie (inwestycje centralne).

2. Określenie, jakie rodzaje inwestycji zalicza się do inwestycji przedsiębiorstw, zjednoczeń i inwestycji centralnych, zawierają wydawane corocznie przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów instrukcje o sporządzaniu narodowego planu gospodarczego (część inwestycyjna).

§ 3. Ustalenie według niniejszych wytycznych wielkości efektów stanowi podstawę do obliczenia wynagrodzenia twórcy projektu wynalazczego w oparciu o tabele stanowiące załącznik do wytycznych. Nie dotyczy to przypadków, gdy ustalenie wysokości wynagrodzenia może nastąpić tylko w drodze szacunku i nie jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że projekt ten powinien zostać zrealizowany. Realizację projektu powinno się podjąć na podstawie oceny ekonomicznej efektywności inwestycji lub przedsięwzięć organizacyjno-technicznych, przeprowadzonej zgodnie z instrukcjami wydawanymi przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów bądź zgodnie z wydawanymi na ich podstawie instrukcjami resortowymi (branżowymi).

§ 4. 1. Jako okres obliczeniowy, za który ustala się efekty zastosowania projektu wynalazczego, przyjmuje się 12 kolejnych miesięcy. Okres ten rozpoczyna się:

- 1) jeżeli chodzi o wynalazek pracowniczy (art. 102 Prawa wynalazczego) — od pierwszego dnia kwartału, który następuje po zastosowaniu wynalazku, i po upływie niezbędnego czasu na próbne stosowanie wynalazku,

- 2) jeżeli chodzi o pracowniczy wzór użytkowy lub projekt racjonalizatorski (art. 104 Prawa wynalazczego) — od pierwszego dnia miesiąca, który następuje w okresie pierwszego roku stosowania wzoru użytkowego lub projektu racjonalizatorskiego, po upływie niezbędnego czasu na próbne stosowanie tego projektu lub wzoru. Wybór tego miesiąca powinien być dokonany w ten sposób, aby za podstawę ustalenia wynagrodzenia przyjąć najwyższe efekty uzyskane w ciągu kolejnych 12 miesięcy w okresie 2 lat od zastosowania projektu racjonalizatorskiego lub wzoru użytkowego.

2. Jeżeli projekt wynalazczy będzie stosowany przez czas krótszy od 12 miesięcy, to za okres obliczeniowy przyjmuje się faktyczny czas stosowania projektu. W przedsiębiorstwach pracujących sezonowo za okres obliczeniowy przyjmuje się okres sezonu (kampanii).

II. Sposoby obliczania efektów projektów wynalazczych, które nie wymagają wydatkowania środków inwestycyjnych lub angażują niewielkie ilości tych środków

A. Projekty wynalazcze mające głównie na celu obniżenie kosztów produkcji

§ 5. 1. Jeżeli w wyniku zastosowania projektu wynalazczego uzyskuje się głównie obniżenie kosztów produkcji (bez przyrostu produkcji lub gdy przyrost ten jest nieznaczny), to za efekt zastosowania tego projektu (stanowiący podstawę do obliczania wynagrodzenia dla twórcy) przyjmuje się wielkość przyrostu akumulacji przedsiębiorstwa, wynikającej z realizacji projektu. We wzorach podanych w następnych paragrafach wielkość tego przyrostu oznacza się literą „U”.

2. W celu eliminacji wpływu czynników nie związanych z realizacją projektu przy obliczaniu wielkości przyrostu akumulacji „U” uwzględnia się tylko te elementy kosztów, w których zachodzą zmiany spowodowane zastosowaniem projektu wynalazczego.

§ 6. Wielkość przyrostu akumulacji „U” oblicza się stosując następujące wytyczne:

- 1) jeżeli w wyniku zastosowania projektu wynalazczego uzyskuje się jedynie obniżenie kosztów bezpośrednich produkcji — to wielkość przyrostu akumulacji „U₁” ustala się na podstawie różnicy w kosztach bezpośrednich (skalkulowanych zgodnie z zasadami obowiązującymi w danej branży), pomniejszonej o odpowiednio rozliczane w czasie nieinwestycyjne nakłady jednorazowe niezbędne do zastosowania projektu wynalazczego raz ewentualny przyrost amortyzacji wynikły z konieczności zakupu (lub wytworzenia we własnym zakresie) określonych środków trwałych. Narzutów kosztów pośrednich nie uwzględnia się. Obliczenie wielkości U można więc ująć wzorem:

$$U_1 = (k_0 - k_w) V - \left(\frac{N}{t} + A \right),$$

gdzie:

k_0 = średnie roczne, dotychczasowe (przed zastosowaniem projektu) rzeczywiste koszty bezpośrednie na jednostkę wyrobu (detalu, usługi — w zakresie danej operacji, fazy cyklu produkcyjnego itp.), którego dotyczy projekt wynalazczy;

k_w = średnie w okresie obliczeniowym (§ 4) koszty bezpośrednie na jednostkę tego wyrobu, przewidywane lub rzeczywiście osiągnięte w wyniku zastosowania projektu;

V = wytworzona w okresie obliczeniowym ilość jednostek wyrobu (detalu itp.), na który zostały skalkulowane koszty bezpośrednie;

N = nieinwestycyjne nakłady jednorazowe (opłacone ze środków obrotowych), niezbędne do zastosowania projektu wynalazczego (tzw. nakłady przyszłych okresów), jak np. wydatki na

- zakup lub wykonanie narzędzi oraz przyrządów nietrwałych (stanowiących pierwsze wyposażenie konieczne do zastosowania projektu), koszty ewentualnych adaptacji urządzeń itp.; do nakładów „N” nie wlicza się kosztów związanych z opracowaniem projektu wynalazczego (jak wykonanie rysunków, modeli, prototypów, przeprowadzanie niezbędnych badań, dokumentacji itp.); nakłady „N” obejmują zatem jedynie te nakłady, które przedsiębiorstwo będzie musiało ponieść, by zrealizować uprzednio opracowany projekt wynalazczy;
- t = okres czasu w latach, na który zostają rozłożone nakłady „N”; okres ten przyjmuje się zgodnie z zasadami obowiązującymi w danej branży;
- A = wielkość przyrostu amortyzacji (odpisów amortyzacyjnych). Wielkość tę ustala się jako iloczyn wartości nowo nabytych lub nowo wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych (opłaconych ze środków inwestycyjnych), przemnożonej przez obowiązujące stawki amortyzacyjne. Wielkość tę oblicza się jedynie w przypadku, gdy dla realizacji wniosku wynalazczego zachodzi konieczność poniesienia nakładów inwestycyjnych.
- 2) jeżeli w wyniku zastosowania projektu wynalazczego uzyskuje się obniżenie określonych pozycji kosztów pośrednich, to wielkość przyrostu akumulacji „U₂” oblicza się jako różnicę wynikającą z preliminarzy tych kosztów sporządzonych (według zasad obowiązujących w danej branży przy opracowaniu planu techniczno-przemysłowo-finansowego) w dwu układach:
- a) zakładając, że projekt wynalazczy nie byłby zastosowany,
- b) przyjmując realizację projektu;
- różnica w wielkości kosztów pośrednich ujętych preliminarzem sporządzonym według lit. a) i lit. b) stanowi wielkość przyrostu akumulacji „W”; preliminarze powyższe sporządza się na całkowitą wielkość produkcji uzyskiwanej w okresie obliczeniowym (§ 4); preliminarzami ujmuje się jedynie pozycje, w których powstają oszczędności z tytułu realizacji projektu wynalazczego; do preliminarza sporządzonego dla realizacji projektu (lit. b) należy włączyć odpowiednio rozliczone w czasie ewentualne nakłady „N” oraz ewentualną wielkość przyrostu amortyzacji „A”, o których mowa w pkt 1;
- 3) jeżeli w wyniku zastosowania projektu wynalazczego powstaną oszczędności zarówno w kosztach bezpośrednich, jak i pośrednich, to wówczas wielkość przyrostu akumulacji oblicza się jako sumę przyrostów akumulacji wynikających z obniżenia kosztów bezpośrednich i pośrednich, tj. jako sumę wielkości U₁ + U₂ obliczonych zgodnie z wytycznymi pkt 1 i 2. W razie rozliczenia nakładów „N” w preliminarzu kosztów pośrednich nie należy uwzględ-

Przykład

Projekt racjonalizatorski dotyczący wiercenia otworów na obu końcach wału

1. Opis projektu

Dotychczas otwory na obu końcach wału wykonywano na tokarce. Ze względu na konieczność zachowania centryczności i współosiowości obu otworów pracę tę musiał wykonywać pracownik o wysokich kwalifikacjach (w VII grupie płacy). Racjonalizator zaprojektował przyrząd z uchwytem centrującym, który pozwala wykonywać tę pracę pracownikowi o niższych kwalifikacjach (w III grupie płacy) i skraca czas toczenia otworów z 1,20 godz. na 0,75 godz. Zastosowanie zaprojektowanego przyrządu wymaga poniesienia nakładów inwestycyjnych na modernizację tokarki w kwocie 14.400 zł.

2. Dane wyjściowe

2.1. Roczna wielkość produkcji wałów (V)	2000 szt.
2.2. Koszt wykonania przyrządu (N)	2.315 zł
2.3. Okres czasu, na który zostają rozłożone koszty wykonania przyrządu (t)	1 rok
2.4. Obowiązująca stawka amortyzacyjna dla nakładów na modernizację tokarki (przykładowo)	10%
2.5. Wielkość amortyzacji nakładów na modernizację (A) tokarki	14.400 zł X 10 / 100 = 1.440 zł

2.6. Obliczenie różnicy w kosztach bezpośrednich (k₀ - k_w)

Lp.	Wyszczególnienie	Średnie roczne koszty przed zastosowaniem projektu „k ₀ ”	Średnie koszty po zastosowaniu projektu „k _w ”
1	grupa zaszeregowania godzinowa stawka płacy w akordzie czas toczenia	VII	III
2		11,00 zł	5,60 zł
3		1,20 godz.	0,75 godz.
4	płaca za sztukę narzut na ubezpieczenia społeczne (15,5%)	13,20 zł.	4,20 zł
5		2,04 zł	0,65 zł
3	praca razem	15,24 zł	4,85 zł

$$\text{Różnica } (k_0 - k_w) = 15,24 - 4,85 = 10,39$$

3. Obliczenie efektów według wzoru dla U₁:

$$U_1 = (k_0 - k_w)V - (N/t + A) = (15,24 - 4,85)2000 -$$

$$- (2.315/1 + 1.440) = 17.025 \text{ zł}$$

niać wielkości N/t we wzorze na „W dla kosztów bezpośrednich. Analogicznie — wobec ujmowania przyrostu amortyzacji preliminarzem kosztów pośrednich — nie ujmuje się wielkości „A” wzorem na „U₁”.

B. Projekty wynalazcze mające głównie na celu przyrost produkcji (uruchomienie produkcji nowych asortymentów)

§ 7. 1. Jeżeli projekt wynalazczy powoduje głównie przyrost produkcji lub uruchomienie produkcji nowych wyrobów (usług), wówczas efekt zastosowania projektu oblicza się według jednej z dwu metod, omówionych w §§ 8 i 9. Stosowanie tych metod jest uzależnione od tego, czy istnieje układ odniesienia (baza porównawcza), z którym można porównać rozwiązania techniczne zastosowane w projekcie wynalazczym.

2. Przez układ odniesienia (bazę porównawczą) dla wynalazku rozumie się nowoczesne rozwiązanie techniczne (technologiczne lub konstrukcyjne), nowoczesne maszyny, urządzenia, linie produkcyjne itp. stosowane w kraju przy produkcji wyrobów (usług), których dotyczy wynalazek. Za bazę porównawczą nie należy przyjmować tych spośród nowoczesnych rozwiązań technicznych, maszyn, urządzeń, linii produkcyjnych itp., które są stosowane w okresie próbnym lub doświadczalnym albo które uznane zostały w warunkach rozwoju gospodarczego naszego kraju za nieefektywne ze względu na zbyt wielkie nakłady inwestycyjne na jednostkę produkcji.

3. Przez układ odniesienia (bazę porównawczą) dla projektów racjonalizatorskich rozumie się rozwiązanie techniczne (technologiczne lub konstrukcyjne), maszyny, urządzenia, linie produkcyjne itp., stosowane w danej jednostce gospodarki uspołecznionej przy produkcji wyrobów (usług), których dotyczy projekt racjonalizatorski.

§ 8. Jeżeli dla produkcji, której dotyczy projekt wynalazczy, istnieje układ odniesienia (baza porównawcza), to efekt projektu wynalazczego „U₃” oblicza się na podstawie różnicy, jaka występuje pomiędzy bazą porównawczą a rozwiązaniem technicznym projektu

wynalazczego, w **całkowitych** kosztach własnych produkcji odniesionych na 1 zł wartości produkcji według wzoru:

$$U_3 = \left(\frac{K_b}{P_b} - \frac{K}{P} \right) P$$

gdzie:

P — oznacza wartość produkcji nowych asortymentów lub wartość przyrostu produkcji wyrobów (usług) już w danym przedsiębiorstwie wytwarzanych. Wielkość „P” należy liczyć dla okresu obliczeniowego (§ 4), mnożąc ilości jednostek wyrobów lub usług przez ich ceny zbytu pomniejszone o stawkę podatku obrotowego, a przy cenach deficytowych — z dodaniem ewentualnej dotacji przedmiotowej. Ceny zbytu powinny być zatwierdzone przez odpowiednie organy. Jeżeli przez zastosowanie projektu wynalazczego uzyskuje się zwiększenie produkcji półfabrykatów (detali) nie będących przedmiotem obrotu towarowego i w związku z tym nie posiadających ceny zbytu, to wówczas cenę tych półfabrykatów (detali) ustala się umownie według planowanych kosztów własnych produkcji, powiększonych o procentowy narzut akumulacji (bez podatku obrotowego lub z uwzględnieniem ewentualnej dotacji przedmiotowej), wynikającej z ceny zbytu wyrobu gotowego, w którego skład wchodzi dany półfabrykat (detal). Wielkość „P” przyjmuje się w rachunku tylko w tej wysokości, w jakiej produkcja nowych asortymentów (lub przyrost produkcji asortymentów już wytwarzanych) zostanie uzyskana w wyniku zastosowania projektu wynalazczego. Jeżeli projekt wynalazczy, na skutek rozszerzenia tzw. wąskich gardeł, zwolnienia maszyn lub urządzeń, zwolnienia powierzchni produkcyjnej itp., stwarza warunki, dzięki którym nastąpi w przedsiębiorstwie przyrost produkcji, to przyrost ten przyjmuje się za wynik zastosowania projektu („P”). Przyjmowana w rachunku wielkość produkcji „P” odnosi się nie do zdolności produkcyjnych, które mogą być uzyskane dzięki zastosowaniu projektu wynalazczego, lecz do produkcji zamierzonej (planowanej) bądź też już wykonanej, a przy produkcji detali, półfabrykatów itp. do tej wielkości, która jest potrzebna do uzyskania zamierzonego programu produkcji. Jeżeli:

- pomiędzy jakością produktów wytwarzanych w ramach bazy porównawczej a jakością produktów uzyskiwanych przy zastosowaniu projektu wynalazczego nie zachodzą różnice wyrażające się w różnicy cen,
- w efekcie realizacji projektu wynalazczego nie uzyskuje się — oprócz przyrostu produkcji — również polepszenia jakości, znajdującego wyraz w podwyższeniu ceny, wówczas wielkość wartości produkcji (lub jej przyrostu) „P” można zastąpić ilością produkcji (lub jej przyrostu) w jednostkach naturalnych. Zastąpienie to jest możliwe, gdy asortyment produkcji, której dotyczy projekt wynalazczy, jest stosunkowo jednorodny i może być wyrażony we wspólnej jednostce naturalnej.

K — oznacza całkowity koszt własny produkcji tej ilości jednostek wyrobów (usług), która jest ujęta wielkością produkcji „P”. Koszt ten oblicza się zgodnie z zasadami kalkulacji obowiązującymi w danej branży (obejmując zarówno koszty bezpośrednie, jak i pośrednie). Do wielkości „K” obliczanej w ten sposób należy włączyć ewentualne jednorazowe nakłady „N”, rozliczając zgodnie z wytycznymi, o których mowa w § 6 pkt 1. Jeżeli wielkość produkcji „P” stanowi jedynie przyrost produkcji wyrobów (usług) już

w danym przedsiębiorstwie wytwarzanych, to odpowiadającą temu przyrostowi wielkość kosztów „K” oblicza się następująco: od całkowitego kosztu własnego produkcji po realizacji projektu wynalazczego odejmuje się całkowity koszt produkcji przed zastosowaniem projektu. Jeżeli równocześnie z przyrostem produkcji nastąpi większe obniżenie kosztów jednostkowych, to obliczona w ten sposób wielkość „K” może przybrać wartość ujemną. Powiększa to wielkość efektu obliczonego według podanego wzoru.

Znaczek „b” oznacza, że wielkości kosztów i produkcji odnoszą się do bazy porównawczej.

§ 9. Jeżeli porównanie z układem odniesienia (baza porównawcza) nie jest możliwe, efekt projektu wynalazczego „oblicza się na podstawie przyrostu akumulacji uzyskiwanego dzięki zastosowaniu projektu wynalazczego. Efekt ten oblicza się według wzoru:

$$U_4 = P - K,$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest takie samo jak w § 8, tj. wielkość „P” oznacza wartość produkcji nowych asortymentów bądź wartość przyrostu produkcji wyrobów (usług) już w danym przedsiębiorstwie wytwarzanych, analogicznie wielkość „K” oznacza całkowity koszt własny tej ilości nowego asortymentu, która jest ujęta wielkością „P”, bądź przyrost całkowitych kosztów własnych produkcji odpowiadający przyrostowi produkcji wyrobów (usług) już w danym przedsiębiorstwie wytwarzanych (i w tym wypadku może przybrać wartość ujemną zwiększając efekt U_4).

Przykład

Projekt wynalazczy dotyczy uruchomienia produkcji aparatu kontrolnego Z1

1. Aparat kontrolny jest produkowany w kraju według licencji zagranicznej przez jeden z zakładów Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego. Istniejąca produkcja nie zaspokaja zapotrzebowania. Twórca opracował inną technologię produkcji aparatu zachowując jego parametry jakościowe na niezmienionym poziomie. Opracowanie tej technologii umożliwiło podjęcie produkcji powyższego aparatu przez zakład macierzysty wynalazczy.

Dane wyjściowe obliczenia

A. Dla zakładu bazowego, którym jest wspomniany zakład Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:		
roczna wielkość produkcji	80 szt.	
cena jednostkowa aparatu	24.520 zł/szt.	
roczna wartość produkcji (Ph)	— 24.520 X 80 =	1.961.600 zł
Średni roczny koszt jednostkowy		22.540 zł/szt.
Roczny koszt produkcji (Kb)	— 22.450 X 80 =	1.896.000 zł
B. Dla zakładu uruchamiającego produkcję:		
roczna wielkość produkcji	42 szt.	
cena jednostkowa aparatu	24.520 zł/szt.	
roczna wartość produkcji (P)	— 24.520 X 42 =	1.039.840 zł
przewidywany koszt jednostkowy		19.220 zł
roczny koszt produkcji (K)	— 19.220 X 42 =	807.240 zł

Obliczenie efektów według wzoru dla U_3 :

$$U_3 = (K_b/P_b - K/P)P = (1.896.000/1.961.600 - 807.240/1.039.840)1.039.840 = 135.660 \text{ zł}$$

2. Zakładamy, że aparat powyższy dotychczas nie był w kraju produkowany, lecz sprowadzany z zagranicy. Cena płacona centrali importowej wynosi wyżej podaną wielkość (24.520 zł/szt.). Dane dla zakładu uruchamiającego produkcję pozostają jak pod lit. B.

Obliczenie efektów według wzoru dla U_4 :

$$U_4 = P - K = 1.039.840 - 807.240 = 232.600 \text{ zł.}$$

C. *Efekty związane z podniesieniem jakości produkcji.*

§ 10. 1. Efekty projektów wynalazczych powodujących podniesienie jakości wytwarzanych wyrobów (usług) oblicza się w przypadkach, gdy podniesienie jakości wyraża się:

- 1) w poprawie struktury gatunkowości produkcji,
 - 2) w obniżeniu kosztów produkcji **lub** użytkowania (eksploatacji) u odbiorców wyrobów.
2. W innych przypadkach bądź gdy kosztów u odbiorców nie można obliczyć w sposób ścisły i wiarogodny, stosuje się szacunkowe ustalenie wynagrodzenia dla twórców projektów wynalazczych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, efekt zastosowania projektu wynalazczego należy obliczać według metod określonych w § 9, przyjmując przyrost wartości produkcji wynikający z polepszenia struktury gatunkowości za wielkość „P”.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, za efekt projektu wynalazczego przyjmuje się oszczędności u odbiorców na rocznych kosztach produkcji lub średnich rocznych wydatkach na zakup wyrobów, obliczanych przy uwzględnieniu wytycznych omówionych w § 6.

§ 11. Jeżeli polepszenie jakości produkcji towarzyszy innym skutkom wynikającym z zastosowania projektu wynalazczego i omówionym w części A i B, to należy kierować się następującymi wytycznymi:

- 1) jeżeli polepszenie jakości towarzyszy obniżeniu kosztów, wówczas do efektu obliczonego według wytycznych § 6 należy dodać:
 - a) przyrost średniej ceny zbytu (wynikający z polepszenia jakości) przemnożony przez ilość jednostek wyrobów produkowanych w okresie obliczeniowym, gdy polepszenie jakości wyraża się w polepszeniu struktury gatunkowości produkcji,
 - b) roczną oszczędność u odbiorców (obliczoną przy uwzględnieniu wytycznych § 6), gdy w tym wyraża się polepszenie jakości;
- 2) jeżeli polepszenie jakości towarzyszy przyrostowi produkcji, wówczas:
 - a) obliczenie dokonane według wytycznych § 8 lub § 9 od razu ujmuje przyrost średniej ceny zbytu wynikający z polepszenia jakości (przez odpowiedni wzrost wielkości „P”),
 - b) do efektu obliczonego według wytycznych § 8 lub § 9 należy dodać roczną oszczędność u odbiorców (obliczoną przy uwzględnieniu wytycznych § 6), gdy w tym wyraża się polepszenie jakości;
- 3) dopuszcza się uwzględnienie efektów związanych z polepszeniem jakości albo przez przyrost średniej ceny zbytu (wytyczne zawarte w pkt 1 lit. a) i pkt 2 lit. a) albo przez obliczenie oszczędności u odbiorców (wytyczne zawarte w pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. b). Nie jest możliwe sumowanie efektów obliczonych równocześnie według obu sposobów rachunku.

§ 12. Jeżeli z polepszeniem jakości wiąże się pewien wzrost kosztów produkcji, to:

- 1) w razie polepszenia struktury gatunkowości produkcji należy obliczyć efekt zastosowania projektu wynalazczego według przepisów § 9,
- 2) w razie obniżenia kosztów produkcji lub użytkowania (eksploatacji) u odbiorców — należy od oszczędności uzyskiwanej przez odbiorców, o której mowa w § 10, odjąć sumę **zwiększenia** kosztów produkcji obliczoną według analogicznych zasad, jak przy rachunku przyrostu akumulacji w efekcie obniżki kosztów (§ 6).

III. Wytyczne co do projektów wynalazczych dotyczących inwestycji centralnych

§ 13. 1. Efektywność zastosowania projektów wynalazczych, które ze względu na swój charakter i zakres oddziaływania na gospodarkę narodową wymagają wydatkowania poważnych środków inwestycyjnych (inwestycje centralne), należy ustalać za pomocą metod porównawczych określonych w instrukcji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów o badaniu ekonomicznej efektywności inwestycji centralnych lub wydawanych na jej podstawie instrukcjach resortowych (branżowych). Celowość zastosowania tego rodzaju projektów wynalazczych powinna być zbadana w oparciu o plan rozwoju danej gałęzi (branży), której projekt dotyczy.

2. Sposób obliczania efektów zastosowania powyższych projektów należy wyprowadzić z wyżej wymienionych metod porównawczych. Efekty te należy w zasadzie określać na podstawie różnicy pomiędzy bazowym wskaźnikiem efektywności a wskaźnikiem obliczonym dla wariantu inwestycyjnego opartego na rozpatrywanym projekcie wynalazczym. Różnicę tę należy przemnożyć przez wielkość produkcji (efekt użytkowy) wynikającą z tego wariantu.

3. Metoda ustalania wskaźników efektywności jest podana w wymienionej wyżej instrukcji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 14. 1. Według wytycznych § 13 należy również określać efekt zastosowanych projektów wynalazczych wprowadzających ulepszenia do zatwierdzonej dokumentacji projektowej dotyczącej inwestycji centralnych.

2. Stosowanie wytycznych zawartych w § 13 nie jest wymagane w tych przypadkach, gdy ulepszenia w zatwierdzonej dokumentacji są stosunkowo niewielkie i polegają wyłącznie na obniżeniu nakładów inwestycyjnych. Wówczas za efekt zastosowania projektu wynalazczego przyjmuje się oszczędność na nakładach inwestycyjnych przemnożoną przez średnią stawkę amortyzacyjną dotyczącą zaoszczędzonych środków trwałych.

Załącznik do wytycznych **dotyczących** określenia efektów ekonomicznych stanowiących podstawę do ustalenia wynagrodzenia za projekty wynalazcze.

Tabela do obliczania wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, wzory użytkowe i projekty racjonalizatorskie

Suma oszczędności (efekty) w złotych od do	Za wynalazek Wysokość wynagrodzenia (w %% od oszczędności i w złotych)			
	w pierwszej jednostce gospodarki uspołecznionej (zakładzie pracy)		w każdej następnej jednostce gospodarki uspołecznionej	
	w %% i w zł	wysokość wynagrodzenia w złotych	w %% i w zł	wysokość wynagrodzenia w złotych
1.000 — 1.000	36% + 140 zł	najmniej 200 — najwięcej 500	10,8% + 42 zł	najmniej — najwięcej 150
1.000 — 2.000	30% + 200 „	500 — 800	9% + 60 „	150 — 240
2.000 — 5.000	23% + 340 „	800 — 1.490	6,9% + 102 „	240 — 447
5.000 — 10.000	16% + 690 „	1.490 — 2.290	4,8% + 207 „	447 — 687
10.000 — 20.000	14% + 890 „	2.290 — 3.690	4,2% + 267 „	687 — 1.107
20.000 — 50.000	10,7% + 1.550 „	3.690 — 6.900	3,21% + 465 „	1.107 — 2.070
50.000 — 100.000	8% + 2.800 „	6.900 — 10.800	2,4% + 840 „	2.070 — 3.240
100.000 — 200.000	6,4% + 4.400 „	10.800 — 17.200	1,92% + 1.320 „	3.240 — 5.160
200.000 — 500.000	5% + 7.200 „	17.200 — 32.200	1,5% + 2.160 „	5.160 — 9.660
500.000 — 1.000.000	4% + 12.200 „	32.200 — 52.200	1,2% + 3.660 „	9.660 — 15.660
1.000.000 — 2.000.000	3% + 22.200 „	52.200 — 82.200	0,9% + 6.600 „	15.660 — 24.660
2.000.000 — 5.000.000	2,5% + 32.000 „	82.200 — 157.000	0,75% + 9.600 „	24.660 — 47.100
5.000.000 — 10.000.000	1,8% + 67.200 „	157.000 — 247.200	0,54% + 20.160 „	47.100 — 74.160
ponad 10.000.000	1,5% + 97.200 „	247.200 —	0,45% + 29.160 „	74.160 —

Suma oszczędności (efekty) w złotych od do	Za wzory użytkowe i projekty racjonalizatorskie Wysokość wynagrodzenia (w %% od oszczędności i w złotych)			
	w pierwszej jednostce gospodarki uspołecznionej (zakładzie pracy)		w każdej następnej jednostce gospodarki uspołecznionej	
	w %% i w zł	wysokość wynagrodzenia w złotych	w %% i w zł	wysokość wynagrodzenia w złotych
2.000 — 2.000	17% + 110 zł	najmniej 200 — najwięcej 450	5,1% + 33 zł	najmniej — najwięcej 135
2.000 — 5.000	12,5% + 200 „	450 — 825	3,75% + 60 „	135 — 248
5.000 — 10.000	9,5% + 350 „	825 — 1.300	2,83% + 105 „	248 — 390
10.000 — 20.000	7% + 600 „	1.300 — 2.000	2,1% + 180 „	390 — 600
20.000 — 50.000	5,5% + 900 „	2.000 — 3.650	1,65% + 270 „	600 — 1.095
50.000 — 100.000	4,1% + 1.600 „	3.650 — 5.700	1,23% + 480 „	1.095 — 1.710
100.000 — 200.000	3,5% + 2.200 „	5.700 — 9.200	1,05% + 660 „	1.710 — 2.780
200.000 — 500.000	2,8% + 4.000 „	9.200 — 17.000	0,78% + 1.200 „	2.780 — 5.100
500.000 — 1.000.000	2% + 7.000 „	17.000 — 27.000	0,6% + 2.100 „	5.100 — 8.100
1.000.000 — 2.000.000	1,5% + 15.000 „	27.000 — 41.000	0,45% + 3.300 „	8.100 — 12.300
2.000.000 — 5.000.000	1,3% + 19.000 „	41.000 — 94.000	0,45% + 5.700 „	12.300 — 28.200
5.000.000 — 10.000.000	1,1% + 29.000 „	94.000 — 129.000	0,3% + 8.700 „	28.200 — 38.700
ponad 10.000.000	0,7% + 59.000 „	129.000 —	0,21% + 17.700 „	38.700 —

Ale nie więcej niż 150.000 zł (łącznie)

ZAGRANICA

45

Przyczyny odwołania

Australia

USTAWA PATENTOWA 1952 — 1960

(Dokończenie*)

Część X

Przywrócenie patentów

Podanie o przywrócenie patentów, które zgasły

97. — (1) Gdy patent zgaś z powodu nieuiszczenia w przepisany terminie określonej opłaty, właściciel patentu może wnieść podanie do Komisarza (*Commissioner*) o przywrócenie patentu.

(2) Podanie powinno zawierać przedstawienie okoliczności, które doprowadziły do nieuiszczenia w przepisany termin opłaty; jeżeli z tego przedstawienia wynika, że nieuiszczenie to nie było umyślne i że złożenie podania nie zostało niesłusznie opóźnione, Komisarz publikuje podanie w *Dzienniku Urzędowym*.

(3) Osoba zainteresowana może w przepisany termin zawiadomić Komisarza o swoim **sprzeciwie** przeciwko przywróceniu patentu i powinna przestać odpis tego zawiadomienia właścicielowi patentu.

Rozpatrzenie podania i decyzja

98. — (1) Komisarz rozpatruje sprawę i przywraca patent (wraz z wszelkimi patentami dodatkowymi do tego patentu) lub odrzuca podanie.

(2) Komisarz nie przywraca patentu przed uiszczeniem wszystkich zaległych opłat za ponowienie ochrony.

(3) Komisarz może, jeżeli uważa to za stosowne **jako** warunek przywrócenia patentu, żądać dokonania w rejestrze wpisu dotyczącego dokumentu lub aktu, co do którego przepisy niniejszej ustawy o dokonywaniu wpisów w rejestrze nie zostały zachowane.

(4) W razie przywrócenia patentu na podstawie niniejszego artykułu, **określone** przepisy stosuje się w zakresie ochrony lub wynagrodzenia osób, które korzystały lub które poczyniły wyraźne kroki przez umowę lub w inny sposób w celu korzystania z wynalazku, będącego przedmiotem patentu, po ogłoszeniu w *Dzienniku Urzędowym* o zgaśnięciu patentu i przed datą pierwszego zawiadomienia o podaniu o przywrócenie patentu.

(5) Nie można wszcząć postępowania w sprawie naruszenia patentu, popełnionego między datą zgaśnięcia patentu i datą przywrócenia patentu.

(6) Można wnieść odwołanie do Trybunału Odwoławczego (*Appeal Tribunal*) od decyzji Komisarza, wydanej na podstawie niniejszego artykułu; Komisarz jest uprawniony stawić się i być przesłuchany oraz powinien stawić się, jeżeli Trybunał Odwoławczy tak zarządzi.

Część XI

Odwołanie i zrzeczenie się patentów

Wniosek o odwołanie patentu

99. — Rzecznik Korony (*Attorney-General*) lub każda inna osoba może złożyć wniosek do Sądu (*High Court*) o odwołanie patentu.

*) Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1964 r. nr 4, str. 160—172.

100. — (1) Patent może być odwołany bądź całkowicie bądź o tyle, o ile dotyczy jakiegokolwiek zastrzeżenia opisu zupełnego, z jednej lub więcej następujących przyczyn, ale z wyłączeniem wszelkich innych przyczyn:

a) zgłaszający nie był osobą uprawnioną do dokonania zgłoszenia patentowego o tyle, o ile wynalazek jest zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu;

b) patent, o tyle o ile wynalazek jest zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu, został uzyskany z naruszeniem praw wnioskodawcy lub osoby, za której zezwoleniem lub za której pośrednictwem wnioskodawca **żąda** odwołania patentu;

c) opis zupełny nie odpowiada wymogom art. 40 niniejszej ustawy;

d) wynalazek, o tyle o ile **jest** zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu, nie jest wynalazkiem w rozumieniu niniejszej ustawy;

e) wynalazek, o tyle o ile **jest** zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu, był oczywisty i nie wykazywał myśli wynalazczej w stosunku do tego, co było znane lub stosowane w Australii w dacie lub przed datą pierwszeństwa tego zastrzeżenia;

f) wynalazek, o tyle o ile **jest** zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu, jest przedmiotem ważnego zastrzeżenia mającego wcześniejszą datę pierwszeństwa i zawartego w opisie zupełnym innego patentu;

g) wynalazek, o tyle o ile **jest** zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu, nie był nowy w Australii w dacie pierwszeństwa tego zastrzeżenia;

h) wynalazek, o tyle o ile **jest** zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu, nie jest przydatny;

i) właściciel patentu wykroczył przeciwko warunkom wskazanym w patencie lub ich nie wypełnił;

j) patent został uzyskany wskutek fałszywych sugestii lub oświadczeń;

k) **wynalazek**, o tyle o ile **jest** zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu, był potajemnie stosowany w Australii przed datą pierwszeństwa tego **zastrzeżenia**; oraz

l) zezwolenie na zmianę lub zarządzenie dokonania zmiany opisu zupełnego na podstawie części VIII niniejszej ustawy zostało uzyskane środkami oszukańczymi.

(2) Dla celów ust. e) lub g) poprzedniego **paragrafu** nie uwzględnia się potajemnego stosowania.

(3) Dla celów ust. k) paragrafu (1) niniejszego artykułu nie uwzględnia się stosowania wynalazku, o tyle o ile **jest** on zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu:

a) jedynie w celu przeprowadzenia słusznych prób lub doświadczeń;

albo

b) przez departament lub organ Wspólnoty (*Commonwealth*), albo Stanu lub Terytorium Wspólnoty, albo przez osobę upoważnioną przez taki **departament** lub organ, gdy właściciel patentu lub osoba, od której uzyskał on swoje uprawnienie, podał do wiadomości lub ujawnił wynalazek (o tyle o ile **jest** on tak zastrzeżony) wymienionemu departamentowi, organowi lub osobie.

(4) Artykuł niniejszy jest podporządkowany artykułowi 158 niniejszej ustawy.

Wniosek może być złożony z tej przyczyny, że wskazana data pierwszeństwa nie jest prawdziwa

101. — (1) Wnioskodawca może wymienić w swym wniosku przyczynę nieważności, powołując się bar na datę pierwszeństwa wskazaną w danym zastrzeżeniu, bądź na datę, którą wnioskodawca podaje jako datę pierwszeństwa tego zastrzeżenia, taką jaką **jest** określona przez niniejszą ustawę.

(2) Jeżeli Sąd stwierdzi, że data inna aniżeli data wskazana w zastrzeżeniu (niezależnie od tego, czy ta inna data jest lub nie jest datą przytoczoną we wniosku) jest datą pierwszeństwa zastrzeżenia, taką jaką jest określona przez niniejszą ustawę, Sąd ten rozstrzygając sprawę uważa datę wymienioną na pierwszym miejscu za datę pierwszeństwa zastrzeżenia.

Rozpatrzenie wniosku

102. — Pozwany jest uprawniony do podjęcia obrony i przedstawienia dowodów na poparcie patentu, a jeżeli wnioskodawca przedłoży dowody podważające ważność patentu, pozwany jest uprawniony do udzielenia odpowiedzi.

Uprawnienia Sądu

103. — Sąd może:

a) odwołać patent i zarządzić, aby wnioskodawca przesłał Komisarzowi urzędowy odpis zarządzenia dotyczącego odwołania patentu; albo

b) jeżeli uważa, że zastrzeżenie w opisie zupełnym jest nieważne, odwołać patent, o tyle o ile dotyczy on tego zastrzeżenia, oraz zarządzić, aby właściciel patentu złożył w Urzędzie Patentowym zrzeczenie się nieważnego zastrzeżenia.

Wzmianki, które należy wpisać w rejestrze

104. — Komisarz wpisuje w rejestrze wzmianki dotyczące zarządzenia lub zrzeczenia się, przesłanego mu lub złożonego w Urzędzie Patentowym zgodnie z poprzednim artykułem.

Srodki obrony w postępowaniu w sprawie naruszenia patentu

105. — Każda przyczyna, z powodu której patent może być odwołany, może być wykorzystana jako środek obrony w postępowaniu w sprawie naruszenia patentu i dla tego celu powołania się w niniejszej części na wnioskodawcę i na pozwanego są uważane również za powołania się odpowiednio na pozwanego i na powoda.

Zrzeczenie się patentu

106. — (1) Właściciel patentu może w każdym czasie przez zawiadomienie Komisarza zaoferować zrzeczenie się swego patentu, a Komisarz może, jeżeli uważa to za stosowne, po otrzymaniu zawiadomienia o tej ofercie i przesłuchaniu wszystkich zainteresowanych stron, które pragną być przesłuchane, przyjąć tę ofertę i następnie odwołać patent.

(2) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie poprzedniego paragrafu, przysługuje odwołanie do Trybunału Odwoławczego.

(3) Gdy toczy się przed sądem postępowanie w sprawie naruszenia patentu, postępowanie o odwołanie patentu lub postępowanie, w którym jest zaprzeczana ważność patentu lub zastrzeżenia w opisie zupełnym, Komisarz przyjmuje ofertę zrzeczenia się lub odwołuje patent tylko za zezwoleniem sądu lub za zgodą stron uczestniczących w postępowaniu.

Udzielenie patentu, gdy został odwołany patent

107. — (1) Gdy został odwołany patent, o tyle o ile dotyczy on jakiegokolwiek zastrzeżenia w opisie zupełnym, z powodu oszustwa, albo gdy zrzeczono się patentu uzyskanego środkami oszukańczymi lub gdy patent taki został odwołany, Komisarz może na podanie wniesione zgodnie z przepisami niniejszej ustawy udzielić wnioskodawcy patentu na cały wynalazek lub

na część wynalazku w zamian tak odwołanego patentu.

(2) Datą pierwszeństwa każdego zastrzeżenia w opisie zupełnym jest data, jaką ustalili Komisarz, uwzględniając daty pierwszeństwa zastrzeżeń w opisie zupełnym odwołanego patentu.

(2 A) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie poprzedniego paragrafu, przysługuje odwołanie do Trybunału Odwoławczego.

(3) Nie można wszcząć postępowania w sprawie naruszenia patentu, udzielonego na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu, popełnionego przed opieczkowaniem patentu.

Część XII

Wykonywanie patentów i licencje przymusowe

Licencje przymusowe

108. — (1) Osoba zainteresowana może po upływie okresu trzech lat od daty opieczkowania patentu złożyć do Komisarza wniosek, wskazujący że słuszne wymogi publiczne w zakresie opatentowanego wynalazku nie zostały spełnione, o ustanowienie licencji przymusowej.

(2) Komisarz rozpatruje ten wniosek oraz — jeżeli strony nie dojdą do porozumienia między sobą, a Komisarz jest przekonany, że *prima facie* sprawa jest uzasadniona — przekazuje wniosek do Sądu; jeżeli Komisarz nie jest przekonany co do zasadności, oddala wniosek.

(3) Gdy Komisarz przekazuje wniosek do Sądu stosownie do poprzedniego paragrafu, a Sąd jest przekonany, że słuszne wymogi publiczne w sprawie opatentowanego wynalazku nie zostały spełnione, Sąd ten może zarządzić, aby właściciel patentu udzielił licencji na zasadach, jakie zgodnie z przepisami niniejszej części Sąd uzna za słuszne.

(3 A) W zarządzeniu, wydanym na podstawie poprzedniego paragrafu, Sąd ustala, że udzielana licencja:

a) jest licencją, która nie przyznaje licencjodawcy lub licencjodawcy i osobom przez niego upoważnionym prawa do wytwarzania, używania, stosowania i sprzedania opatentowanego wynalazku, z wyjątkiem wszelkich innych osób łącznie z właścicielem patentu; oraz

b) jest licencją, którą można przenieść tylko wraz z przedsiębiorstwem lub z *good will*, w związku z którym licencja jest wykonywana.

(4) Przy rozpatrywaniu wniosku, złożonego na podstawie niniejszego artykułu,

a) właściciel patentu i każda osoba, mająca prawo na patencie jako licencjodawca wyłączny lub z innego tytułu, staje się stroną w postępowaniu oraz

b) Komisarz jest uprawniony stawić się i być przesłuchany.

(5) Zarządzenie ustalające udzielenie licencji wywołuje takie skutki, bez naruszenia jakiegokolwiek innego trybu egzekucyjnego, jak gdyby było zawarte w akcie udzielającym licencji, podpisanym przez właściciela patentu i wszystkie inne konieczne strony.

(6) Wnioskodawca przekazuje Komisarzowi urzędowy odpis zarządzenia, wydanego na podstawie niniejszego artykułu i ustalającego udzielenie licencji, a Komisarz wpisuje w rejestrze wzmiankę dotyczącą tego zarządzenia.

Odwołanie z powodu niewykonywania

109. — (1) Osoba zainteresowana może po upływie okresu dwóch lat od daty udzielenia pierwszej licencji przymusowej złożyć do Komisarza wniosek, wskazujący że słuszne wymogi publiczne w zakresie opaten-

towanego wynalazku nie zostały spełnione, o odwołanie patentu.

(2) Komisarz rozpatruje ten wniosek **oraz** — jeżeli strony nie dojdą do porozumienia między sobą, a Komisarz jest przekonany, że *prima facie* sprawa jest uzasadniona — przekazuje wniosek do Sądu; jeżeli Komisarz nie jest przekonany **co** do zasadności, oddała wniosek.

(3) Gdy Komisarz przekaże wniosek do Sądu stosownie do poprzedniego paragrafu, a Sąd jest przekonany, że słuszne wymogi publiczne w sprawie nie zostały spełnione, Sąd ten może (jeżeli właściciel patentu nie przedstawi dostatecznych powodów swego zaniedbania) wydać zarządzenie odwołujące patent.

(4) Przy rozpatrywaniu wniosku, złożonego na podstawie niniejszego artykułu,

a) właściciel patentu i każda osoba, mająca prawo na patencie jako licencjodawca wyłączny **lub** z innego tytułu, staje się stroną w postępowaniu oraz

b) Komisarz jest uprawniony stawić się i być przesłuchany.

(5) Wnioskodawca przekazuje Komisarzowi urzędowy odpis zarządzenia, wydanego na podstawie niniejszego artykułu i odwołującego patent, a Komisarz wpisuje w rejestrze wzmiankę dotyczącą tego zarządzenia.

Słuszne wymogi publiczne, uważane za niespełnione w pewnych okolicznościach

110. — (1) Dla celów dwóch poprzednich artykułów słuszne wymogi publiczne są uważane za niespełnione:

a) jeżeli z powodu zaniedbania ze strony właściciela patentu:

(i) wytwarzania w odpowiednim rozmiarze i dostarczania na słusznych warunkach opatentowanego wyrobu lub części opatentowanego wyrobu, niezbędnej do skutecznego działania tego wyrobu;

(ii) stosowania opatentowanego sposobu w odpowiednim rozmiarze; albo

(iii) udzielenia licencji na słusznych warunkach, istniejący handel lub przemysł, albo zorganizowanie nowego handlu lub przemysłu są w Australii niesprawiedliwie poszkodowane, albo popyt na opatentowany wyrób lub na wyrób wytworzony według opatentowanego sposobu nie jest należycie zaspokojony

b) jeżeli handel lub przemysł w Australii jest niesprawiedliwie poszkodowany przez warunki, ustalone przez właściciela patentu (przed lub po wejściu w życie niniejszej ustawy) w sprawie sprzedaży, najmu lub używania opatentowanego przedmiotu, albo w sprawie używania lub wykorzystywania opatentowanego sposobu;

c) jeżeli opatentowany wynalazek, będący wynalazkiem nadającym się do wykorzystania w Australii, nie jest wykorzystywany w Australii w skali handlowej i jeżeli nie podano zadowalającej przyczyny niewykorzystywania; albo

d) jeżeli wykorzystywanie opatentowanego wynalazku w Australii w skali handlowej jest utrudnione przez import z zagranicy opatentowanego wyrobu przez:

(i) właściciela patentu lub osoby powołujące się na niego;

(ii) osoby, które bezpośrednio lub pośrednio kupują od niego; albo

(iii) inne osoby, przeciwko którym właściciel patentu nie wszczęła lub nie wszczął postępowania w sprawie naruszenia patentu.

(2) Gdy w przypadku, w którym ma zastosowanie ustęp c) poprzedniego paragrafu, Sąd jest przekonany, że okres, który upłynął od daty opieczątowania patentu, był ze względu na charakter wynalazku lub z jakiegokolwiek innej przyczyny niewystarczający do umożliwienia wykorzystywania **wynalazku** w Australii w skali handlowej, Sąd ten może odroczyć dalsze

rozpatrywanie wniosku na taki okres, jaki uważa za wystarczający do tego celu.

Zarządzenie nie powinno być sprzeczne z układem

111. — Nie wydaje się na podstawie niniejszej części zarządzenia, sprzecznego z układem, umową, porozumieniem lub zobowiązaniem, zawartym między Wspólnotą i inną częścią dominiów Królowej lub między Wspólnotą i obcym państwem.

Unikanie pewnych warunków, związanych ze sprzedażą itp. opatentowanych przedmiotów

112. — (1) Nie jest dozwolone zamieszczenie w umowie, dotyczącej sprzedaży lub najmu opatentowanego wyrobu lub opatentowanego sposobu (albo licencji na używanie lub wykorzystywanie tego wyrobu lub tego sposobu), warunku, którego skutkiem byłoby:

a) zakazanie lub ograniczenie używania przez nabywcę, najemcę lub licencjodawcę wyrobu lub grupy wyrobów albo sposobu, opatentowanego lub nie, dostarczonych lub posiadanych przez osobę inną aniżeli sprzedawca, wynajmujący, licencjodawca lub osoba przez nich wyznaczona; albo

b) wymaganie od nabywcy, najemcy lub licencjodawcy uzyskania od sprzedawcy, wynajmującego, licencjodawcy lub osoby przez nich wyznaczonej wyrobu lub grupy wyrobów **nie chronionych** patentem, a każdy tego rodzaju warunek jest nieważny.

(2) Poprzedniego paragrafu nie stosuje się, gdy:

a) sprzedawca, wynajmujący lub licencjodawca jest w stanie wykazać, że w czasie zawarcia umowy nabywca, najemca lub licencjodawca mógł wybrać nabycie wyrobu albo uzyskanie najmu lub licencji na słusznych zasadach bez wymienionego powyżej warunku; oraz

b) umowa uprawnia nabywcę, najemcę lub licencjodawcę do uwolnienia się od swego zobowiązania do przestrzegania wymienionego powyżej warunku przez pisemne zawiadomienie o tym uprzednio na trzy miesiące innej strony i uiszczenie w zamian za to uwolnienie:

(i) w przypadku nabycia — takiej kwoty, albo

(ii) w przypadku najmu lub licencji — takiej czynszu lub takiej opłaty **za** pozostały okres trwania umowy, jaką ustali arbiter, wyznaczony przez Rzecznika Korony.

(3) W postępowaniu lub występowaniu z żądania, opartym na niniejszej ustawie, nikt nie doznaje przeszkody przy domaganiu się lub uzyskiwaniu odszkodowania z tego tylko powodu, że uznał, iż zasady zaferowane mu zgodnie z ustępem a) poprzedniego paragrafu są słuszne.

(4) Umowa, dotycząca najmu lub licencji na używanie lub wykorzystywanie opatentowanego wyrobu lub opatentowanego sposobu, może być — w każdym czasie po zgaśnięciu patentu lub wszystkich patentów, którym lub którymi był chroniony wyrób lub sposób w chwili zawarcia umowy, oraz niezależnie od jakiegokolwiek odmiennego postanowienia zawartego w tej samej lub innej umowie — wypowiedziana przez jedną ze stron przez pisemne zawiadomienie o tym uprzednio na trzy miesiące innej strony.

(5) Zamieszczenie przez właściciela patentu w umowie warunku, który na podstawie niniejszego artykułu jest nieważny, może służyć jako środek obrony w postępowaniu w sprawie o naruszenie patentu, którego umowa dotyczy, wszczętym w czasie obowiązywania tej umowy.

(6) Jeżeli właściciel patentu oferuje innym stronom umowy, w której jest zamieszczony tego rodzaju warunek, nową **umowę**, w której taki warunek jest pominięty, ale na której podstawie prawa stron są identyczne pod wszystkimi innymi względami, w tym

przypadku — niezależnie od tego, czy inne strony przyjmują lub nie przyjmują nowej umowy w zamian umowy istniejącej — środek obrony nie może nadal służyć w zakresie **umowy**, ale właściciel patentu nie jest uprawniony do otrzymania odszkodowania lub zwrotu uzyskanych korzyści w zakresie naruszenia patentu, popełnionego przed zaoferowaniem w taki sposób nowej umowy.

(7) Przepisy niniejszego artykułu:

a) nie naruszają warunku, znajdującego się w umowie i zakazującego komukolwiek sprzedawania towarów innych aniżeli towary określonej osoby;

b) nie udzielają ważności umowie, która w razie nieistnienia niniejszego artykułu byłaby nieważna;

c) nie naruszają prawa do rozwiązania umowy lub do usunięcia warunku z umowy, która może być wykonywana niezależnie od niniejszego artykułu; albo

d) nie naruszają warunku znajdującego się w umowie najmu lub w umowie licencyjnej o używanie opatentowanego wyrobu — którym wynajmujący lub licencjodawca zastrzega dla siebie lub dla osoby przez siebie wskazanej prawo dostarczania takich nowych części opatentowanego wyrobu, jakie są konieczne dla wprowadzenia lub utrzymania tego wyrobu w należytym stanie.

Część XIII

Naruszenie patentów

Właściwość Sądu w sprawach o naruszenie

113. — Artykułem niniejszym przyznaje się Sądowi (*High Court*) właściwość do rozpoznania i rozstrzygnięcia procesu lub postępowania w sprawie o naruszenie patentu, ale artykuł ten nie pozbawia innego sądu właściwości, którą posiada, do rozpoznania i rozstrzygnięcia takiego procesu lub **postępowania**.

Licencjodawca wyłączny może wystąpić w sprawie o naruszenie patentu

114. — (1) Licencjodawca wyłączny może wszcząć proces lub postępowanie w sprawie o naruszenie patentu.

(2) Właściciel patentu, o ile nie jest związany jako powód w procesie lub postępowaniu, jest związany jako pozwany.

(3) Właściciel patentu, związany jako pozwany, nie może być zmuszony do ponoszenia kosztów, o ile nie stawi się i nie bierze udziału w postępowaniu.

Pozwany może złożyć podanie wzajemne (*counter — claim*) o odwołanie patentu

115. — Pozwany w procesie lub postępowaniu w sprawie o naruszenie patentu, może, bez składania wniosku do Sądu na podstawie części XI, żądać wzajemnie w tym procesie lub postępowaniu odwołania patentu.

Postępowanie ulega przeniesieniu z Sądów Stanowych do Sądu właściwego w przypadku podania wzajemnego o odwołanie patentu

116. — (1) Gdy pozwany w procesie lub postępowaniu w sprawie o naruszenie patentu, wszczętym przed sądem stanowym, żąda wzajemnie odwołania patentu, proces lub postępowanie ulega następnie przeniesieniu do właściwego Sądu.

(2) Akta w procesie lub postępowaniu i takie dokumenty (ewentualnie) dotyczące tego procesu lub postę-

powania, które zostały złożone i zarejestrowane w sądzie, przed którym został wszczęty proces lub postępowanie, zostają przekazane do Kancelarii Sądu właściwego w Stanie lub na Terytorium Wspólnoty, gdzie ma siedzibę sąd najpierw wymieniony, albo — jeżeli nie ma tego rodzaju Kancelarii — do Głównej Kancelarii tego Sądu.

(3) Przepisy art. 41, 43, 44 i 46 ustawy sądowej 1903—1950 stosuje się w sprawach, dotyczących procesu lub postępowania, które jest lub które powinno być przeniesione do Sądu właściwego na podstawie niniejszego artykułu.

Procedura w procesie o naruszenie patentu

117. — W procesie lub postępowaniu w sprawie o naruszenie patentu:

a) powód przedstawia wraz ze wskazaniem swych roszczeń lub z oświadczeniem — albo na zarządzenie sądu, *Justice* lub *Judge* w późniejszym terminie — szczegółowe dane w sprawie zaskarżonych naruszeń; oraz

b) pozwany przedstawia wraz ze wskazaniem swoich środków obronnych lub z odpowiedzią — albo na zarządzenie sądu, *Justice* lub *Judge* w późniejszym terminie — szczegółowe dane w sprawie okoliczności, które przeciwstawia.

Zadośćuczynienie w procesie o naruszenie patentu

118. — (1) Zadośćuczynienie, które sąd może przyznać w procesie lub postępowaniu w sprawie o naruszenie patentu, obejmuje nakaz zapłaty (z zastrzeżeniem takich ewentualnie warunków, jakie sąd uzna za słuszne) oraz według wyboru powoda bądź odszkodowanie, bądź zwrot uzyskanych korzyści.

(2) Sąd, *Justice* lub *Judge* może na wniosek jednej ze stron wydać takie zarządzenie w sprawie zbadania dowodów oraz nałożyć takie warunki i ustalić takie zasady w tej sprawie, jakie uważa za słuszne.

Zarządzenie odwołujące patent przekazuje się Komisarzowi

119. — (1) Gdy w procesie lub postępowaniu w sprawie o naruszenie patentu Sąd na wniosek pozwanego, który składa podanie wzajemne,

a) odwołuje patent — Sąd ten zarządza, aby pozwany przekazał Komisarzowi urzędowy odpis zarządzenia odwołującego patent; albo

b) odwołuje patent, o tyle o ile dotyczy on nieważnego zastrzeżenia — Sąd ten zarządza, aby właściciel patentu przedłożył w Urzędzie Patentowym zrzeczenie się tego nieważnego zastrzeżenia.

(2) Komisarz wpisuje do rejestru wzmiankę, dotyczącą zarządzenia lub zrzeczenia się, które zostało mu przekazane lub przedłożone w Urzędzie Patentowym zgodnie z przepisami poprzedniego paragrafu.

Ustalenie w sprawie o nienaruszenie patentu

120. — (1) Osoba, która pragnie stosować sposób, albo wytwarzać, używać lub sprzedawać wyrób, może w drodze procesu, wszczętego przed Sądem przeciwko właścicielowi patentu lub licencjodawcy wyłącznemu, żądać ustalenia, że stosowanie sposobu, albo wytwarzanie, używanie lub sprzedawanie wyrobu nie stanowi naruszenia zastrzeżenia w opisie patentu, chociaż właściciel **patentów** lub licencjodawca nie twierdził inaczej.

(2) Sąd jest właściwy do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia procesu, wszczętego na podstawie poprzedniego paragrafu,

(3) Sąd dokona ustalenia, żadanego w procesie wszczętym na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu, tylko wówczas, gdy:

a) powód

(i) zażądał pisemnie od pozwanego uznania na piśmie okoliczności, o jakiej ustalenie występuje;

(ii) dostarczył na piśmie pozwanemu pełne informacje o sposobie lub wyrobie; oraz

(iii) zobowiązał się do uiszczenia słusznej kwoty na pokrycie wydatków, poniesionych przez pozwanego na uzyskanie poglądu w sprawie żadanego ustalenia; oraz

b) pozwany odmówił uznania lub zaniechał dokonania takiego uznania.

(4) Koszty wszystkich stron w procesie o ustalenie, prowadzonym na podstawie niniejszego artykułu, ponosi osoba, która żąda tego ustalenia, jeżeli Sąd nie zarządzi inaczej.

(5) Ważności zastrzeżenia w opisie patentu nie podważa się w procesie, dotyczącym uzyskania ustalenia na podstawie niniejszego artykułu, a dokonane tak ustalenie lub odmowa dokonania tego ustalenia nie oznacza, że patent jest ważny.

(6) Proces, dotyczący uzyskania ustalenia zgodnie z niniejszym artykułem, może być wszczęty w każdym czasie po opublikowaniu opisu zupełnego, a powołania się w niniejszym artykule na właściciela patentu są uważane za obejmujące również powołanie się na zgłaszającego, którego opis zupełny został opublikowany.

Bezpodstawne grożenie ściganiem

121. — (1) Gdy ktoś za pomocą pism okólnych, wiadomości lub w inny sposób grozi procesem lub postępowaniem w sprawie o naruszenie patentu, albo jakimkolwiek innym postępowaniem analogicznym, wówczas — niezależnie od tego, czy osoba grożąca jest lub nie jest uprawniona lub zainteresowana patentem, albo zainteresowana zgłoszeniem patentowym — osoba pokrzywdzona może wszcząć proces przeciwko osobie wymienionej na początku i może uzyskać ustalenie, stwierdzające że groźby te są nieuzasadnione, oraz zakaz dalszego grożenia, jak również może otrzymać wynagrodzenie poniesionych ewentualnie przez siebie szkód, jeżeli osoba wymieniona na początku nie wykaże należycie sądowi, że czyny, odnośnie których zagrożono ściganiem, stanowią — albo stanowiłyby, gdyby były popełnione:

a) naruszenie patentu w zakresie zastrzeżenia w opisie, co do którego powód nie udowodnił, że jest nieważne; albo

b) naruszenie praw, wynikających z opublikowania opisu zupełnego w zakresie zastrzeżenia w opisie, co do którego nie udowodniono, że byłoby nieważne, gdyby patent został udzielony w zakresie opisu zupełnego

(2) Zwykłe powiadomienie o istnieniu patentu nie stanowi zagrożenia ściganiem w rozumieniu niniejszego artykułu.

(3) Przepisy niniejszego artykułu nie narażają prawnika lub rzecznika patentowego na proces, wszczęty na podstawie niniejszego artykułu, w sprawie czynu popełnionego przez niego przy wykonywaniu swego zawodu w imieniu klienta.

(4) Artykułem niniejszym przyznaje się Sądowi (*High Court*) właściwość do rozpoznania i rozstrzygnięcia procesu, wszczętego na podstawie niniejszego artykułu, ale artykuł ten nie pozbawia innego sądu właściwości, którą posiada, do rozpoznania i rozstrzygnięcia takiego procesu.

Podanie wzajemne pozwanego w sprawie o naruszenie patentu

122. — (1) W procesie, wszczętym na podstawie poprzedniego artykułu, pozwany może żądać wzajemnie

wynagrodzenia, do którego byłby uprawniony w oddzielnym procesie w sprawie naruszenia przez powoda patentu będącego przedmiotem gróźb, oraz w takim przypadku przepisy niniejszej ustawy dotyczące procesu wszczętego w sprawie o naruszenie patentu stosuje się odpowiednio w stosunku do tego procesu.

(2) Gdy pozwany żąda wzajemnie wynagrodzenia za takie naruszenie patentu, powód może bez składania wniosku do Sądu żądać zgodnie z częścią XI odwołania patentu oraz w takim przypadku przepisy art. 116 niniejszej ustawy i przepisy niniejszej ustawy dotyczące wniosku o odwołanie patentu stosuje się odpowiednio w stosunku do tego procesu.

Przepisy szczególne, dotyczące statków oraz środków lokomocji powietrznej i lądowej

123. — (1) Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu, praw właściciela patentu nie narusza:

a) stosowanie na zagranicznym statku opatentowanego wynalazku w kadłubie statku, albo w mechanizmach, takielunku, aparatach lub innych akcesoriach statku, gdy statek ten przybywa na wody w granicach terytorialnych Australii jedynie czasowo lub przypadkowo i gdy wynalazek ten jest stosowany wyłącznie dla potrzeb statku; albo

b) stosowanie opatentowanego wynalazku w konstrukcji lub działaniu zagranicznego środka lokomocji powietrznej lub lądowej, albo w akcesoriach takiego środka, gdy ten środek lokomocji powietrznej lub lądowej przybywa do Australii jedynie czasowo lub przypadkowo.

(2) W niniejszym artykule:

a) „zagraniczny statek” i „zagraniczny środek lokomocji powietrznej” oznacza statek lub środek lokomocji powietrznej, zarejestrowany w kraju, co do którego pozostaje w mocy w danym czasie proklamacja, stwierdzająca że ustawy tego kraju przyznają odpowiedzialnie prawa w zakresie statków oraz środków lokomocji powietrznej i lądowej Australii*); oraz

b) „zagraniczny środek lokomocji lądowej” oznacza środek lokomocji lądowej, stanowiący własność osoby stale zamieszkałej w wymienionym powyżej kraju.

Uwolnienie naruszającego w dobrej wierze od obowiązku zapłacenia odszkodowania

124. — (1) Sąd może odmówić przyznania odszkodowania lub wydać zarządzenie nakazujące zwrot uzyskanych korzyści w zakresie naruszenia patentu, popełnionego po dacie wejścia w życie niniejszej ustawy przez pozwanego, który wykaże Sądowi, że w dacie naruszenia nie wiedział i nie mógł wiedzieć, że istnieje patent na wynalazek.

(2) Jeżeli wyroby, wytworzone według opatentowanego wynalazku i oznaczone w sposób, wskazujący że wyroby te są opatentowane w Australii, były sprzedawane lub używane w Australii w istotnym rozmiarze, uważa się w braku dowodu przeciwnego, iż pozwany wiedział o istnieniu patentu.

(3) Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają uprawnienia sądu do przyznania wynagrodzenia w drodze nakazu zapłaty.

*) Gubernator Generalny proklamacjami z daty 20 kwietnia 1954 r. i 24 lipca 1958 r. stwierdził, że ustawy niektórych określonych krajów przyznają odpowiedzialnie prawa w zakresie statków oraz środków lokomocji powietrznej i lądowej Australii. Patrz *Commonwealth Gazette* z 1954 r., str. 1237, oraz tom V *Commonwealth Statutory Rules* z 1901 — 1956 r., str. 5466, jak również *Commonwealth Gazette* z 1958 r., str. 2691, oraz *Commonwealth Statutory Rules* z 1958 r., str. 530.

Część XIV

Korona

Stosowanie wynalazku dla służb Wspólnoty lub Stanu

125. — (1) W każdym czasie po dokonaniu zgłoszenia patentowego w Urzędzie Patentowym lub po udzieleniu patentu Wspólnota lub Stan, albo osoba uprawniona pisemnie przez Wspólnotę lub Stan mogą wytwarzać, używać, stosować lub sprzedawać wynalazek dla służb Wspólnoty lub Stanu.

(2) Gdy opatentowany wynalazek został przed datą pierwszeństwa danego zastrzeżenia w opisie zupełnym zarejestrowany w dokumencie przez Wspólnotę lub Stan, albo wypróbowany przez Wspólnotę lub Stan lub na ich rzecz, inaczej aniżeli w wyniku powiadomienia o wynalazku bezpośrednio lub pośrednio przez właściciela patentu lub osobę, od której uzyskał on swoje uprawnienie, nie płaci się właścicielowi patentu wynagrodzenia w zakresie stosowania wynalazku przez Wspólnotę lub Stan, stosownie do przypadku, na podstawie poprzedniego paragrafu.

(3) Uprawnienia można udzielić na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu przed lub po udzieleniu patentu i przed lub po dokonaniu aktów, w których przedmiocie udzielono uprawnienia, oraz uprawnienia tego można udzielić osobie, niezależnie od tego, czy wymieniona osoba jest uprawniona bezpośrednio lub pośrednio przez zgłaszającego lub przez właściciela patentu do wytwarzania, używania, stosowania lub sprzedawania wynalazku.

(4) Gdy wynalazek był wytwarzany, używany, stosowany lub sprzedawany na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu, Wspólnota lub Stan powinien — jeżeli Wspólnocie lub Stanowi nie wydaje się to sprzeczne z interesem publicznym — powiadomić jak najrychlej o tym zgłaszającego lub właściciela patentu i dostarczyć mu takiej informacji dotyczącej wytwarzania, używania, stosowania lub sprzedawania wynalazku, jakiej zainteresowany może od czasu do czasu słusznie wymagać.

(5) Z zastrzeżeniem przepisów paragrafu (2) niniejszego artykułu, gdy opatentowany wynalazek był wytwarzany, używany, stosowany lub sprzedawany na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu, warunkami dotyczącymi wytwarzania, używania, stosowania lub sprzedawania wynalazku są warunki uzgodnione — przed lub po wytwarzaniu, używaniu, stosowaniu lub sprzedawaniu — między Wspólnotą lub Stanem i właścicielem patentu, albo w braku zgody ustalone przez Sąd.

(6) Sąd może, ustalając te warunki, wziąć pod uwagę wynagrodzenie, jakie osoba zainteresowana wynalazkiem lub patentem otrzymała bezpośrednio lub pośrednio od Wspólnoty lub Stanu w sprawie wynalazku lub patentu.

(7) Układ lub licencja (zawarty lub udzielona przed lub po wejściu w życie niniejszej ustawy) ustalająca warunki, według których osoba inna aniżeli Wspólnota lub Stan może wytwarzać, używać, stosować lub sprzedawać wynalazek, nie działa na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu po wejściu w życie niniejszej ustawy w sprawie wytwarzania, używania, stosowania lub sprzedawania wynalazku, jeżeli dany układ nie został zatwierdzony przez Rzecznika Korony Wspólnoty lub Stanu.

(8) Nie można wszcząć procesu w sprawie o naruszenie patentu w zakresie wytwarzania, używania, stosowania lub sprzedawania wynalazku na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu.

(9) Prawo do wytwarzania, używania, stosowania i sprzedawania wynalazku na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu obejmuje prawo sprzedawania towarów, wytworzonych w wykonaniu tego pra-

wa; nabywca towarów tak sprzedanych **oraz** osoba, powołująca się na niego, są uprawnieni do postępowania z tymi towarami tak, jak gdyby właścicielem patentu na wynalazek była Wspólnota lub Stan.

(10) Gdy Rząd Wspólnoty zawarł układ lub porozumienie z Rządem innego kraju o dostawie do tego kraju towarów, koniecznych dla obrony tego kraju:

a) wykorzystywanie wynalazku przez Wspólnotę lub przez osobę, upoważnioną pisemnie przez Wspólnotę, w celu dostawy tych towarów uważa się dla potrzeb stosowania przepisów niniejszej części za wykorzystywanie wynalazku przez Wspólnotę i na rzecz Wspólnoty;

b) Wspólnota lub wymieniona osoba może sprzedawać te towary temu krajowi w wykonaniu przyczołowego układu lub porozumienia; **oraz**

c) Wspólnota lub wymieniona osoba może sprzedawać komukolwiek te z tych towarów, które nie są konieczne do celu, dla jakiego zostały wytworzone.

Można żądać ustalenia w sprawie wykorzystywania opatentowanego wynalazku

126. — (1) Właściciel patentu, który uważa, że opatentowany wynalazek był wytwarzany, wykorzystywany, stosowany lub sprzedawany na podstawie paragrafu (1) poprzedniego artykułu, może żądać od Sądu odpowiednio ustalenia.

(2) W postępowaniu, wszczętym na podstawie ostatniego poprzedniego paragrafu:

a) Wspólnota lub Stan zainteresowany, stosownie do przypadku, staje się pozwany; oraz

b) Wspólnota lub Stan może w drodze podania wzajemnego (*counterclaim*) w postępowaniu żądać odwołania patentu i w tym przypadku przepisy niniejszej ustawy dotyczące odwołania patentów stosuje się odpowiednio w sprawie podania wzajemnego.

Licencje wyłączne

127. — W poprzednich dwóch artykułach powołania się na właściciela patentu obejmują również powołania się na licencjobiorcę wyłącznego w zakresie tego patentu.

Skonfiskowane wyroby

128. — Przepisy mniejszej części nie naruszają prawa Wspólnoty lub Stanu, albo osoby wywodzącej swoje uprawnienie bezpośrednio lub pośrednio od Wspólnoty lub Stanu do sprzedawania lub używania wyrobu, skonfiskowanego na podstawie ustawodawstwa Wspólnoty lub tego Stanu.

Nabywanie wynalazków i patentów przez Wspólnotę

129. — (1) Gubernator Generalny może zarządzić, że wynalazek stanowiący przedmiot zgłoszenia patentowego lub patent nabyty przez Rzecznika Korony od zgłaszającego lub właściciela patentu, a następnie **wynalazek** lub patent i wszystkie prawa dotyczące wynalazku lub patentu zostaną na mocy niniejszego artykułu przeniesione i przejdą na Rzecznika Korony w powiernictwo (*in trust*) na rzecz Wspólnoty.

(2) Zawiadomienie o nabyciu przekazuje się zgłaszającemu lub właścicielowi patentu oraz ogłasza w *Dzienniku Urzędowym* i w *Gazecie*, chyba że w przypadku nabycia wynalazku stanowiącego przedmiot patentu pozostaje w mocy na podstawie artykułu 131 niniejszej ustawy zarządzenie w sprawie wymienionego zgłoszenia.

(3) Wspólnota wypłaca zgłaszającemu lub właścicielowi patentu oraz, w przypadku nabycia patentu, wszystkim innym osobom wpisanym w rejestrze jako

mającym prawa na patencie takie wynagrodzenie, jakie jest uzgodnione między Wspólnotą i zgłaszającym, właścicielem patentu lub tymi innymi osobami, stosownie do przypadku, albo jakie w braku ugody jest ustalone przez Sąd w procesie o odszkodowanie, wszczętym przeciwko Wspólnocie.

Przeniesienie wynalazku na Wspólnotę

130. — (1) Twórca wynalazku lub osoba, która użyła od wynalazcy prawo do ubiegania się o patent na wynalazek, może przenieść na Wspólnotę wynalazek i patent, uzyskany lub który uzyska.

(2) Przeniesienie oraz wszystkie umowy i układy, zawarte w przeniesieniu, są ważne i skuteczne, niezależnie od jakiegokolwiek braku odszkodowania, oraz mogą być dochodzone w drodze procesu lub innego stosownego postępowania w imieniu Rzecznika Korony.

Zakaz publikowania informacji w sprawie wynalazków

131. — (1) Z zastrzeżeniem instrukcji, wydanych przez Rzecznika Korony, Komisarz może, jeżeli uważa za konieczne lub celowe tak działać w interesie obrony Wspólnoty, zakazać lub ograniczyć pisemnym zarządzeniem, podpisanym przez siebie, publikowania informacji dotyczących przedmiotu zgłoszenia patentowego, bądź ogólnie bądź w stosunku do poszczególnych osoby lub osób, należących do określonej kategorii osób.

(2) Nikt nie może, z wyjątkiem za pisemną zgodą Komisarza, publikować lub podawać do wiadomości informacji wbrew zarządzeniu wydanemu na podstawie ostatniego poprzedniego paragrafu.

Kara:

a) jeżeli przekroczenie jest dochodzone w postępowaniu skróconym — grzywna w wysokości do 250 funtów lub kara więzienia do 6 miesięcy, albo obydwie kary łącznie; albo

b) jeżeli przekroczenie jest dochodzone z oskarżenia — grzywna wysokości do 5000 funtów lub kara więzienia do 2 lat, albo obydwie kary łącznie.

(3) Gdy pozostaje w mocy zarządzenie, o którym mowa w niniejszym artykule, dotyczące zgłoszenia, zgłoszenie to może być załatwione aż do przyjęcia zgłoszenia i opisu zupełnego, ale opisu zupełnego nie publikuje się, przyjęcia nie ogłasza się oraz nie udziela się patentu w wyniku tego zgłoszenia.

(4) Gdy zarządzenie, wydane na podstawie niniejszego artykułu, zostało odwołane po przyjęciu zgłoszenia i opisu zupełnego, zawiadamia się o przyjęciu w terminie jednego miesiąca od daty odwołania danego zarządzenia.

(5) Przepisy niniejszej ustawy nie wstrzymują ujawnienia informacji dotyczących wynalazku Departamentowi lub organowi Wspólnoty w celu uzyskania poglądu, czy przewidziane w niniejszym artykule zarządzenie należy wydać, zmienić lub odwołać.

Wykładnia

132. — W niniejszej części powołania się na Wspólnotę obejmują również powołania się na organ Wspólnoty, a powołania się na Stan obejmują również powołania się na organ tego Stanu.

Część XV

Rzecznicy patentowi

Rejestracja rzeczników patentowych

133. — (1) W Urzędzie Patentowym jest prowadzony rejestr rzeczników patentowych,

(2) Rejestr rzeczników patentowych, prowadzony na podstawie ustaw uchylonych, jest nadal rejestrem rzeczników patentowych, prowadzonym na podstawie niniejszej ustawy.

(3) Komisarz rejestruje jako rzecznika patentowego osobę, która:

a) jest obywatelem brytyjskim;

b) ma co najmniej 21 lat;

c) zdała pomyślnie określony egzamin ze wszystkich przedmiotów, albo

(i) będąc prawnikiem zdała pomyślnie określony egzamin z tych przedmiotów, które przewidują regulaminy dotyczące prawników; albo

(ii) będąc osobą zarejestrowaną jako agent patentowy w Zjednoczonym Królestwie zdała pomyślnie określony egzamin z tych przedmiotów, które przewidują regulaminy dotyczące takich osób;

d) posiada takie inne kwalifikacje, jakie są przewidziane; oraz

e) była zatrudniona, jak jest określone w przepisach, przez rzecznika patentowego w okresie nie krótszym niż określony w przepisach.

Przywileje

134. — (1) Rzecznik patentowy:

a) jest uprawniony do przygotowywania wszelkich dokumentów, dokonywania wszelkich transakcji i prowadzenia wszelkich postępowań dla celów, określonych w niniejszej ustawie; oraz

b) ma takie inne prawa i przywileje, jakie są określone w przepisach.

(1 A) Komunikowanie się między rzecznikiem patentowym i jego klientem korzysta z tych samych przywilejów, co komunikowanie się między adwokatem i jego klientem.

(2) Przepisy niniejszego artykułu nie upoważniają rzecznika patentowego do przygotowania dokumentu, który powinien pochodzić z sądu lub być złożony w sądzie, albo do dokonywania transakcji lub prowadzenia postępowań przed sądem.

Wykreślenie z rejestru

135. — Nazwisko osoby, zarejestrowanej jako rzecznik patentowy, może być wykreślone z rejestru rzeczników patentowych według zasad określonych w przepisach i z przyczyn określonych w przepisach.

Zakaz wykonywania czynności przez osoby niezarejestrowane

136. — (1) Z zastrzeżeniem przepisów artykułu 138 niniejszej ustawy:

a) nikt nie może dokonywać transakcji, wykonywać czynności lub działać jako rzecznik patentowy, jeżeli nie jest zarejestrowany jako rzecznik patentowy lub nie jest prawnikiem; albo

b) członkowie spółki (*partnership*) nie mogą dokonywać transakcji, wykonywać czynności lub działać jako rzecznicy patentowi, jeżeli żaden z członków tej spółki nie jest zarejestrowany jako taki nie jest prawnikiem.

Kara: 100 funtów.

(2) Z zastrzeżeniem przepisów artykułu 138 niniejszej ustawy:

a) nikt nie może tytułować się lub przedstawiać, albo pozwalać na tytułowanie się lub przedstawianie jako rzecznika patentowego, agenta patentowego lub agenta dla uzyskiwania patentów, jeżeli nie jest zarejestrowany jako rzecznik patentowy lub nie jest prawnikiem, który w terminie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszej ustawy wykazał w sposób zadowalający Komisarza, że w jakimkolwiek czasie

przed dniem 1 stycznia 1952 r. wykonywał zawód rzecz-
nika patentowego; albo

b) członkowie spółki (*partnership*) nie mogą tytułować się lub przedstawiać, albo pozwalać na tytułowanie się lub przedstawianie jako rzeczników patentowych, agentów patentowych lub agentów dla uzyskiwania patentów, jeżeli żaden z członków tej spółki nie jest zarejestrowany jako **taki** lub nie jest prawnikiem.

Kara: 100 funtów.

(3) Spółka (*company*) nie może dokonywać transakcji, wykonywać czynności, działać, tytułować się lub przedstawiać, albo pozwalać na tytułowanie się lub przedstawianie jako rzecznika patentowego, agenta patentowego lub agenta dla uzyskiwania patentów.

Kara: 100 funtów.

(4) Dyrektor, kierownik, sekretarz lub inny pracownik spółki (*company*), winnej popełnienia wykroczenia przeciwko przepisowi poprzedniego paragrafu, który sam świadomie jest uczestnikiem tego naruszenia, jest winien naruszenia.

Kara: 100 funtów.

(5) Dla celów niniejszego artykułu osoba lub spółka (*company*), która dla zarobku w Australii podejmuje się:

a) zgłaszania lub uzyskiwania patentów w Australii lub gdzie indziej;

b) przygotowywania opisów lub innych dokumentów dla celów niniejszej ustawy lub prawa patentowego innego kraju; albo

c) udziela porad, innych aniżeli o charakterze naukowym lub technicznym, w sprawie ważności patentów lub naruszeń tych patentów, jest uważana za wykonującą działalność jako rzecznik patentowy.

Prawnicy nie mogą przygotowywać opisów itp.

137. — Prawnik nie może przygotowywać opisu lub dokumentu, dotyczącego zmiany opisu, innego aniżeli dokument dotyczący zmiany zarządzanej na podstawie artykułu 86 niniejszej ustawy:

a) jeżeli w terminie jednego roku od daty wejścia w życie niniejszej ustawy nie wykaże w sposób zadowalający Komisarza, że w jakimkolwiek czasie przed dniem 1 stycznia 1962 r. wykonywał zawód rzecznika patentowego; albo

b) jeżeli nie działa na podstawie instrukcji rzecznika patentowego lub prawnika, który wykazał w sposób zadowalający Komisarza okoliczność, wymienioną w poprzednim paragrafie.

Kara: 100 funtów.

Dalsze prowadzenie działalności zmarłego rzecznika patentowego

138. — Nie stanowi naruszenia w rozumieniu artykułu 136 niniejszej ustawy, jeżeli przedstawiciel prawni zmarłego rzecznika patentowego prowadzi nadal działalność lub wykonuje praktykę zmarłego rzecznika patentowego przez okres nie przekraczający trzech lat od śmierci tego rzecznika patentowego, albo w przypadku rzecznika patentowego, który zmarł przed datą wejścia w życie niniejszej ustawy, przez okres trzech lat od tej daty, albo w obydwóch przypadkach przez taki dalszy okres, jaki (ewentualnie) uzna Sąd, oraz jeżeli on sam jest rzecznikiem patentowym lub osobą uprawnioną do wykonywania działalności jako rzecznik patentowy, albo jeżeli zatrudnia rzecznika patentowego lub osobę uprawnioną do wykonywania działalności jako rzecznik patentowy dla kierowania w jego imieniu tą działalnością lub praktyką.

Kara: 50 funtów.

Obecność rzecznika patentowego w biurze

139. — Rzecznik patentowy nie może wykonywać zawodu lub działać jako rzecznik patentowy, albo przedstawiać się jako wykonujący ten zawód w biurze lub zakładzie, w którym są przygotowywane opisy lub inne dokumenty dla celów niniejszej ustawy, jeżeli ten rzecznik patentowy, inny rzecznik patentowy lub osoba uprawniona do wykonywania zawodu jako rzecznik patentowy nie jest regularnie obecna w tym biurze lub zakładzie i nie pełni służby w sposób ciągły.

Cz ę ś ć XVI

Porozumienia międzynarodowe

Kraje konwencyjne

140. — (1) Gubernator Generalny może dla wykonania układu, konwencji, porozumienia lub zobowiązania, zawartego między Wspólnotą i innym krajem, oświadczyć w drodze proklamacji, że kraj określony w tej proklamacji jest dla celów niniejszej ustawy krajem konwencyjnym*).

(2) Gubernator Generalny może oświadczyć w drodze proklamacji, że część dominiów Królowej, która przyjęła zadowalające przepisy dla ochrony wynalazków w tej części, jest dla celów niniejszej ustawy krajem konwencyjnym**).

(3) Gdy Gubernator Generalny oświadczył w drodze proklamacji***), że zgłoszenie o udzielenie patentu lub podobnej ochrony w sprawie wynalazku:

a) jest zgodnie z postanowieniami układu, istniejącego między dwoma lub więcej krajami konwencyjnymi, równoznaczne ze zgłoszeniem dokonanym w jednym z tych krajów konwencyjnych, zgłoszenie wymienione na pierwszym miejscu uważa się dla celów niniejszej ustawy za dokonane w tym kraju konwencyjnym; albo

b) jest zgodnie z ustawodawstwem kraju konwencyjnego równoznaczne ze zgłoszeniem dokonanym w tym kraju konwencyjnym, zgłoszenie wymienione na pierwszym miejscu uważa się dla celów niniejszej ustawy za dokonane w tym kraju konwencyjnym.

Zgłoszenia, dokonane na podstawie konwencji międzynarodowych

141. — (1) Gdy zgłoszenie o udzielenie patentu lub podobnej ochrony w sprawie wynalazku (zwane w niniejszej części „zgłoszeniem podstawowym”) zostało dokonane w kraju konwencyjnym, a osoba, będąca osobą wymienioną w artykule 34 niniejszej ustawy, która:

a) jest zgłaszającym w kraju konwencyjnym;
b) jest cesjonariuszem zgłaszającego w kraju konwencyjnym;
c) jest przedstawicielem prawnym zgłaszającego w kraju konwencyjnym lub jego cesjonariusza, albo
d) uzyskała zgodę zgłaszającego w kraju konwencyjnym lub osoby, będącej jego cesjonariuszem lub przedstawicielem prawnym,
dokonuje zgłoszenia patentowego, albo gdy dwie lub więcej takich osób dokonuje wspólnego zgłoszenia patentowego w ciągu dwunastu miesięcy od daty doko-

*) Gubernator Generalny proklamacjami z daty 20 kwietnia 1954 r. i 24 lipca 1958 r. oświadczył, że niektóre określone kraje są krajami konwencyjnymi. Patrz *Commonwealth Gazette* z 1954 r., str. 1237 i *tom V Commonwealth Statutory Rules* z 1901—1956 r., str. 5466 oraz *Commonwealth Statutory Rules* z 1958 r., str. 2515 i *Commonwealth Statutory Rules* z 1958 r., Str. 510.

**) Gubernator Generalny proklamacją z daty 20 kwietnia 1954 r. oświadczył, że Pakistan jest krajem konwencyjnym, Patrz *Commonwealth Gazette* z 1954 r., str. 1237.

***) Przed dniem 31 grudnia 1961 r. nie wydano proklamacji na podstawie art. 140 (3).

niania zgłoszenia podstawowego, datą pierwszeństwa zastrzeżenia opisu zupełnego, będącego zastrzeżeniem dokładnie opartym na elemencie ujawnionym w zgłoszeniu podstawowym, jest data dokonania zgłoszenia podstawowego.

(2) Gdy dokonano dwóch lub więcej zgłoszeń o udzielenie patentów lub podobnej ochrony w sprawie wynalazku w jednym lub więcej krajach konwencyjnych, okres dwunastu miesięcy wymieniony w poprzednim paragrafie liczy się od daty, w której zostało dokonane wcześniejsze lub najwcześniejsze z tych zgłoszeń.

Pierwszeństwa złożone

142. — (1) Gdy dokonano dwóch lub więcej zgłoszeń o udzielenie patentów lub podobnej ochrony w sprawie wynalazków w jednym lub więcej krajach konwencyjnych, a wynalazki te są tak ze sobą związane, że stanowią jeden wynalazek, może być dokonane jedno zgłoszenie przez osobę wymienioną w paragrafie (1) poprzedniego artykułu, albo wspólnie przez dwie lub więcej takich osób w ciągu dwunastu miesięcy od daty, w której zostało dokonane wcześniejsze lub najwcześniejsze z tych zgłoszeń w sprawie wynalazków ujawnionych w zgłoszeniach podstawowych.

(2) Badacz składa sprawozdanie, stwierdzające czy wynalazki te są tak ze sobą związane, że stanowią jeden wynalazek.

(3) Jeżeli Komisarz uważa, że wynalazki są tak ze sobą związane, iż stanowią jeden wynalazek, może przyjąć zgłoszenie i udzielić jednego patentu w wyniku tego zgłoszenia.

(4) Datę pierwszeństwa zastrzeżenia opisu zupełnego, będącego zastrzeżeniem dokładnie opartym na elemencie ujawnionym w jednym lub w więcej zgłoszeniach podstawowych, jest data, w której element ten był tak ujawniony po raz pierwszy.

(5) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, przysługuje odwołanie do Trybunału Odwoławczego.

Zgłoszenie cofnięte nie może być uważane w niektórych okolicznościach za zgłoszenie podstawowe

142 AA. — Niezależnie od jakiegokolwiek przepisu, zawartego w jednym z poprzednich dwóch artykułów, gdy:

a) zostało dokonane zgłoszenie o udzielenie patentu lub podobnej ochrony w sprawie wynalazku w kraju konwencyjnym;

b) zgłoszenie zostało cofnięte, zaniechane lub odrzucone bez udostępnienia go do publicznego wglądu;

c) zgłoszenie nie zostało użyte jako podstawa dla zastrzeżenia prawa pierwszeństwa w kraju konwencyjnym na mocy ustawodawstwa tego kraju odpowiadającego niniejszej części; oraz

d) zostało dokonane przez tego samego zgłaszającego późniejsze zgłoszenie o udzielenie patentu lub podobnej ochrony w sprawie tego wynalazku w kraju konwencyjnym, w którym dokonano wcześniejszego zgłoszenia,

zgłaszający może prosić Komisarza o nieuwzględnienie wcześniejszego zgłoszenia dla celów poprzednich dwóch artykułów, a jeżeli zgłaszający o to prosi:

e) wcześniejsze zgłoszenie nie zostaje uwzględnione; oraz

f) ani zgłaszający, ani inna jakakolwiek osoba nie może używać wcześniejszego zgłoszenia jako zgłoszenia podstawowego dla celów niniejszej części.

Pierwszeństwa częściowe

142. A. — Gdy zastrzeżenie opisu zupełnego, załączonego do zgłoszenia konwencyjnego, jest dokładnie oparte na elemencie, który został ujawniony po raz

pierwszy w kraju konwencyjnym w opisie złożonym w związku ze zgłoszeniem podstawowym lub jednym ze zgłoszeń podstawowych w dacie po dokonaniu tego zgłoszenia podstawowego, datą pierwszeństwa tego zastrzeżenia jest data, w której wymieniony element został tak ujawniony.

Sposób dokonania zgłoszenia konwencyjnego

143. — (1) *) Zgłoszenia konwencyjnego:

a) dokonuje się i załatwia, z zastrzeżeniem najbliższego następnego ustępu, w taki sam sposób jak zgłoszenia zwykłego dokonanego na podstawie niniejszej ustawy; oraz

b) załącza się do niego opis zupełny.

(2) Opis zupełny, załączony do zgłoszenia konwencyjnego, może obejmować zastrzeżenie, którego datą pierwszeństwa jest data złożenia tego opisu zupełnego.

(3) Poza opisem zupełnym należy złożyć w Urzędzie Patentowym odpis lub odpisy opisu lub opisów albo dotyczących dokumentów, zarejestrowanych lub złożonych przez zgłaszającego w Urzędzie Patentowym kraju konwencyjnego, w którym zostało dokonane zgłoszenie podstawowe — poświadczony przez osobę urzędową lub dyrektora Urzędu Patentowego kraju konwencyjnego, albo uwierzytelnione w inny sposób zadowolający Komisarza:

a) w tym samym czasie, w którym zostało tak dokonane zgłoszenie;

b) w ciągu trzech miesięcy po tym czasie; albo

c) w takim późniejszym terminie po tym czasie, na jaki zezwoli Komisarz.

(4) Jeżeli tego rodzaju opis lub inny dokument jest sporządzony w obcym języku, należy załączyć do opisu lub dokumentu przekład opisu lub dokumentu, uwierzytelniony przez zadowolające Komisarza oświadczenie lub w inny sposób.

Data dokonania zgłoszenia w kraju konwencyjnym

144. — Dla celów mniejszej ustawy datą, w której zostało dokonane zgłoszenie w kraju konwencyjnym, jest data, co do której Komisarz został upewniony przez zaświadczenie osoby urzędowej lub dyrektora Urzędu Patentowego kraju konwencyjnego albo w inny sposób, że jest data, w której zgłoszenie zostało dokonane w tym kraju konwencyjnym.

Ujawnienie w zgłoszeniach konwencyjnych

145. — Dla celów niniejszej ustawy:

a) uważa się, że element został ujawniony w zgłoszeniu podstawowym, jeżeli był zastrzeżony lub ujawniony (inaczej aniżeli w drodze zrzeczenia się lub uznania uprzedniości innego wynalazku) w zgłoszeniu podstawowym, albo w opisie lub innym dokumencie złożonym na poparcie zgłoszenia podstawowego i w tym samym czasie, co zgłoszenie podstawowe; oraz

b) nie uwzględnia się ujawnienia, dokonanego przez taki opis lub inny dokument, jeżeli odpisu tego opisu lub dokumentu nie złożono w Urzędzie Patentowym wraz ze zgłoszeniem konwencyjnym lub w takim późniejszym czasie, jaki jest określony w przepisach.

*) Paragrafy te zostały zastąpione paragrafem (1) artykułu 26 ustawy patentowej 1960. Paragraf (2) tego artykułu ma następujące brzmienie:

(2) Uważa się, że zmiana, dokonana poprzednim paragrafem, weszła w życie dnia 1 maja 1954 r."

Część XVII

Trybunał Odwoławczy

Trybunał Odwoławczy

146. — (1) Sąd jest Trybunałem Odwoławczym dla celów niniejszej ustawy.

(2) Sąd jest właściwy do rozpatrywania i rozstrzygnięcia odwołań, które można wnosić do Trybunału Odwoławczego na podstawie niniejszej ustawy.

Jurysdykcja wykonywana przez **pojedynczego**
„Justice”

147. — Jurysdykcję Sądu jako Trybunału Odwoławczego **wykonuje pojedynczy** „Justice” (sędzia Sądu).

Interwencja Komisarza

148. — Trybunał Odwoławczy może przyznać Komisarzowi prawo interwencji w odwołaniu, wniesionym do Trybunału Odwoławczego.

Uprawnienia Trybunału Odwoławczego

149. — Dla rozpatrzenia odwołania Trybunał Odwoławczy może:

a) jeżeli uważa za stosowne, skorzystać z pomocy asesora specjalnie przygotowanego do udzielenia mu pomocy w rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tego odwołania;

b) przyjąć nowe zeznania, złożone bądź ustnie, bądź przez pisemne oświadczenie pod przysięgą (*affidavit*), bądź w inny sposób;

c) dopuścić przesłuchanie i krzyżowe zbadanie świadków, łącznie ze świadkami, którzy zeznawali ustnie, przez *affidavit* lub w inny sposób podczas rozpatrywania sprawy przed Komisarzem;

d) zarządzić zbadanie spornego faktu w taki sposób, jaki ustali;

e) zatwierdzić, uchylić lub zmienić decyzję, postanowienie lub polecenie stanowiące przedmiot odwołania;

f) wydać takie orzeczenie lub takie zarządzenie, jakie przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności uważa za stosowne, albo odmówić wydania zarządzenia; oraz

g) zarządzić, aby jedna strona zapłaciła drugiej stronie koszty postępowania.

Szczególny przypadek

150. — (1) Trybunał Odwoławczy może osądzić daną sprawę lub zastrzec dane zagadnienie do rozpatrzenia przez plenum Sądu, albo może postanowić, że dana sprawa lub zagadnienie zostanie rozpoznane przed plenum Sądu.

(2) Plenum Sądu jest właściwe do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia wymienionej sprawy lub zagadnienia.

Odwołania

151. — Plenum Sądu jest właściwe do rozpatrywania i rozstrzygnięcia odwołań od orzeczenia lub zarządzenia Trybunału Odwoławczego, w którego sprawie plenum Sądu **zezwoiliło** na wniesienie odwołania.

Część XVIII

Różne przepisy

Przenoszenie patentów

152. — (1) Prawa, przyznane właścicielowi patentu przez patent, stanowią własność osobistą i mogą być

przedmiotem cesji lub przeniesienia przez czynność prawną.

(2) Cesji patentu dokonuje się dokumentem pisemnym, podpisanym przez cedenta i **cesjonariusza** lub w ich imieniu.

(3) Patent można scedować w zakresie miejscowości położonej w Australii lub w zakresie części Australii.

Współwłasność patentów

153. — (1) W razie udzielenia patentu dla dwóch lub więcej osób, każda z tych osób, jeżeli nie obowiązuje inna umowa, jest uprawniona do równej niepodzielnej części patentu.

(2) Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu i następnego artykułu, gdy dwie lub więcej osób są właścicielami patentu, każdy z tych właścicieli, jeżeli nie obowiązuje inna umowa, jest uprawniony sam lub przez swoich pełnomocników wytwarzać, używać stosować i sprzedawać opatentowany **wynalazek** na swoją korzyść bez zdawania rachunku innemu lub innym współwłaścicielom.

(3) Z zastrzeżeniem przepisów następnego artykułu i wszelkiej umowy obowiązującej w danym czasie, gdy jest dwóch lub więcej właścicieli patentu, jeden z tych właścicieli może udzielić licencji dotyczącej tego patentu lub przenieść prawo na tym patencie tylko za zgodą innego lub innych właścicieli patentu.

(4) W razie sprzedania wyrobu przez jednego, dwóch lub więcej właścicieli patentu, nabywca i osoba powołująca się na niego są uprawnieni postępować z tym wyrobem w taki sam sposób, jak gdyby został on sprzedany przez dwóch lub wszystkich właścicieli patentu.

(5) Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu, ustawy stosujące się do własności i przenoszenia własności osobistej stosuje się w sprawie patentów w taki sam sposób, w jaki stosuje się je w sprawie innych praw niematerialnych.

(6) Przepisy paragrafu (1) lub (2) niniejszego artykułu nie naruszają praw lub zobowiązań kuratora lub przedstawiciela prawnego zmarłej osoby, albo praw lub zobowiązań wynikających z jednego z tych stosunków.

Uprawnienia Komisarza do udzielania instrukcji współwłaścicielom

154. — (1) Gdy jest dwóch lub więcej właścicieli patentu, Komisarz może na wniosek przedłożony mu przez jednego lub więcej tych właścicieli wydawać także instrukcje zgodnie z wnioskiem, jakie uważa za stosowne, w sprawie **transzacji** dotyczących patentu lub prawa na patencie, udzielanie licencji w zakresie patentu, albo wykonywania na podstawie poprzedniego artykułu prawa dotyczącego patentu.

(2) Jeżeli właściciel patentu w ciągu 14 dni po otrzymaniu pisemnego zaproszenia od jednego z innych właścicieli patentu do sporządzenia aktu lub wykonania innej czynności, wymaganej do wykonania instrukcji wydanej na podstawie poprzedniego paragrafu, nie sporządza tego aktu lub nie wykonuje tej czynności, Komisarz może na wniosek przedłożony mu przez jednego z tych innych właścicieli patentu wydać instrukcje uprawniające jakąś osobę do sporządzenia tego aktu lub do wykonania tej **czynności** w imieniu i na rzecz osoby uchybiającej.

(3) Przed wydaniem instrukcji na wniosek, złożony na podstawie niniejszego artykułu, Komisarz umożliwi przesłuchanie:

a) w przypadku wniosku, złożonego na podstawie paragrafu (1) niniejszego artykułu — innemu właścicielowi lub właścicielom patentu; albo

b) w przypadku wniosku, złożonego na podstawie paragrafu (2) niniejszego artykułu — osobie uchybiającej.

(4) Nie wydaje się na podstawie niniejszego artykułu instrukcji:

a) która naruszałaby prawa lub zobowiązania kuratora lub przedstawiciela prawnego zmarłej osoby, albo prawa lub zobowiązania wynikające z jednego z tych stosunków; albo

b) która byłaby sprzeczna z postanowieniami umowy, zawartej między właścicielami patentu.

(5) Od decyzji lub instrukcji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, przysługuje odwołanie do Trybunału Odwoławczego.

Odmowne załatwienie niektórych zgłoszeń

155. — (1) Komisarz może odmówić przyjęcia zgłoszenia i opisu zupełnego lub udzielenia patentu:

a) na wynalazek, którego stosowanie byłoby sprzeczne z prawem; albo

b) z tego powodu, że opis zastrzega jako wynalazek:

(1) substancję, która może być stosowana jako środek żywności lub lekarstwo dla ludzi lub zwierząt do użytku wewnętrznego lub zewnętrznego i która stanowi zwykłą mieszaninę znanych składników; albo

(ii) sposób wytwarzania takiej substancji przez zwykłe zmieszanie.

(2) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie poprzedniego paragrafu, przysługuje odwołanie do Trybunału Odwoławczego.

Daty pierwszeństwa mogą być zmienione

156. — Zmiana opisu zupełnego, dokonana na podstawie niniejszej ustawy, może polegać na zmianie daty pierwszeństwa zastrzeżenia lub zawierać taką zmianę.

Nieważne zastrzeżenie nie wywiera wpływu na zastrzeżenie ważne

157. — Gdy opis zupełny zawiera dwa lub więcej zastrzeżeń, nieważność patentu, o tyle o ile dotyczy ona jednego z tych zastrzeżeń, nie wpływa na ważność patentu w zakresie innego zastrzeżenia.

Wynalazek nie jest pozbawiony cechy nowości i patent nie traci swej ważności w niektórych przypadkach

158. — (1) Nie można wnosić sprzeciwu przeciwko zgłoszeniu patentowemu, o tyle o ile wynalazek jest zastrzeżony w jakimkolwiek zastrzeżeniu opisu zupełnego, a patent, o tyle o ile wynalazek jest tak zastrzeżony, nie traci swej ważności z tego tylko powodu, że:

a) wynalazek, o tyle o ile jest tak zastrzeżony, został opublikowany w Australii

(i) w opisie, złożonym w związku ze zgłoszeniem patentowym dokonany w Australii i datowany co najmniej 50 lat przed datą pierwszeństwa tego zastrzeżenia;

(ii) w opisie, przedstawiającym wynalazek dla celów zgłoszenia o patent lub podobną ochronę w kraju poza Australią dokonanego co najmniej 50 lat przed tą datą; albo

(iii) w skrócie lub w wyciągu z opisu, wymienionego w każdym z dwóch poprzednich punktów i opublikowanego za zezwoleniem Komisarza lub rządu kraju poza Australią;

b) wynalazek, o tyle o ile jest tak zastrzeżony, został opublikowany lub był stosowany przed datą pierwszeństwa tego zastrzeżenia, jeżeli Komisarz, Trybunał Odwoławczy lub sąd jest przekonany

i) że publikacja została dokonana lub że stosowanie odbywało się bez wiedzy i zgody zgłaszającego lub właściciela patentu;

(ii) że przedmiot publikacji lub stosowania pochodził lub został uzyskany od zgłaszającego lub właściciela patentu, albo od innej osoby, od której zgłaszający lub właściciel patentu wywodzi swój tytuł; oraz

(iii) że zgłaszający lub właściciel patentu w przypadku, w którym wiedział o publikacji lub o stosowaniu przed datą pierwszeństwa tego zastrzeżenia, zgłosił wynalazek do opatentowania z całkowitą stosowną pilnością po otrzymaniu wiadomości o publikacji lub o stosowaniu;

albo tylko z powodu:

c) wystawienia wynalazku, o tyle o ile jest on tak zastrzeżony, na wystawie, potwierdzonej przez Rzecznika Korony w ogłoszeniu zamieszczonym w *Gazette* jako wystawy dla celów niniejszego artykułu;

d) opublikowania wynalazku, o tyle o ile jest tak zastrzeżony, w okresie trwania takiej wystawy;

e) stosowania wynalazku, o tyle o ile jest tak zastrzeżony, dla celów takiej wystawy w miejscu, w którym ona odbywała się;

f) stosowania wynalazku, o tyle o ile jest tak zastrzeżony, w okresie trwania takiej wystawy przez jakąś osobę w innym miejscu bez wiedzy i zgody zgłaszającego lub właściciela patentu;

g) opublikowania wynalazku, o tyle o ile jest tak zastrzeżony, w pracy pisemnej, przygotowanej przez rzeczywistego wynalazcę i odczytanej w towarzystwie naukowym, albo w przypadku, gdy wymieniona praca nie została tak odczytana, ogłoszonej za zgodą rzeczywistego wynalazcy przez to towarzystwo lub w imieniu tego towarzystwa, jeżeli zgłoszenie patentowe tego wynalazku zostało dokonane w ciągu sześciu miesięcy po odczytaniu lub ogłoszeniu, stosownie do okoliczności, wymienionej powyżej pracy pisemnej;

albo z tego tylko powodu, że:

h) wynalazek, o tyle o ile jest tak zastrzeżony, był publicznie wykonywany w Australii w ciągu roku poprzedzającego datę pierwszeństwa tego zastrzeżenia

(i) przez właściciela patentu lub zgłaszającego, albo przez osobę, od której wywodzi on swój tytuł; albo

(ii) przez inną osobę za zgodą osoby, wymienionej w poprzednim punkcie,

jeżeli wykonywanie miało na celu tylko słuszne wypróbowanie i jeżeli było ono słusznie konieczne, uwzględniając charakter wynalazku, aby wykonywanie w tym celu odbywało się publicznie;

albo tylko z powodu:

(i) opublikowania wynalazku

(i) przez właściciela patentu lub zgłaszającego, albo przez osobę, od której wywodzi on swój tytuł; albo

(ii) przez inną osobę, za zgodą osoby, wymienionej w poprzednim punkcie, będącego opublikowaniem

(iii) wobec Wspólnoty lub Stanu, albo organu Wspólnoty lub Stanu; albo

(iv) wobec osoby, upoważnionej przez Wspólnotę lub Stan do zbadania wynalazku;

j) dokonania jakiegokolwiek czynności dla celów badania, wymienionego w punkcie (iv) poprzedniego ustępu.

(2) Ustępy c), d), e) oraz f) poprzedniego paragrafu stosuje się jedynie wówczas, gdy zgłaszający lub właściciel patentu przed wystawieniem wynalazku zawiadomił Komisarza o swoim zamiarze wystawienia wynalazku i gdy zgłoszenie patentowe tego wynalazku zostało dokonane przed zamknięciem wystawy, albo — gdy wystawa była otwarta przez okres dłuższy niż sześć miesięcy — w ciągu sześciu miesięcy od otwarcia wystawy.

Przedłużenie terminów z powodu błędów

160. — (1) Gdy z powodu błędu lub przeoczenia ze strony funkcjonariusza lub osoby, zatrudnionej w Urzędzie Patentowym, czynność lub środek dotyczące zgło-

szenia patentowego lub postępowania wszczętego na podstawie niniejszej ustawy (nie będącego postępowaniem sądowym), które powinny być dokonane lub przedsięwzięte w określonym czasie, nie zostały tak dokonane lub przedsięwzięte, Komisarz przedłuża termin ustalony w tym celu.

(2) Gdy z powodu

a) błędu lub przeoczenia ze strony osoby zainteresowanej, albo jej pełnomocnika lub rzecznika; albo

b) **okoliczności**, niezależnych od woli osoby zainteresowanej, czynność lub środek dotyczące zgłoszenia patentowego lub postępowania wszczętego na podstawie niniejszej ustawy (nie będącego postępowaniem sądowym), które powinny być dokonane lub przedsięwzięte w określonym czasie, nie zostały tak dokonane lub przedsięwzięte, Komisarz może na wniosek osoby zainteresowanej, ale z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu, przedłużyć termin ustalony w tym celu.

(3) Termin do wykonania czynności lub przedsięwzięcia środka może być przedłużony zgodnie z jednym z poprzednich dwóch paragrafów również wówczas, gdy termin ten już upłynął.

(4) Gdy wniosek o przedłużenie terminu, złożony na podstawie paragrafu (2) niniejszego artykułu, został złożony później aniżeli w ciągu trzech miesięcy od upływu terminu przyznanego do wykonania czynności lub przedsięwzięcia środka, Komisarz ogłasza wniosek w *Dzienniku Urzędowym*.

(5) Każdy może, na określonych przepisami warunkach, wnieść sprzeciw przeciwko przyjęciu wniosku.

(6) Gdy zostanie przyznane przedłużenie terminu na podstawie niniejszego artykułu, przepisy określone są skuteczne w sprawie ochrony lub odszkodowania osób, które korzystały lub poczyniły wyraźne kroki w drodze umowy lub w inny sposób dla korzystania z wynalazku, stanowiącego przedmiot danego zgłoszenia patentowego, z tego powodu, że czynność lub środek, w związku z którymi zostało przyznane przedłużenie, nie zostały wykonane lub przedsięwzięte w terminie ustalonym.

(7) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, przysługuje odwołanie do Trybunału Odwoławczego.

Zawiadomienie o sprawozdaniach badaczy

161. — Z zastrzeżeniem przepisów części XIV, odpis każdego sprawozdania, sporządzonego przez badacza na podstawie niniejszej ustawy, należy przesłać, stosownie do przypadku, zgłaszającemu lub właścicielowi patentu.

Wykonywanie władzy dyskrejonalnej przez Komisarza

162. — Gdy niniejsza ustawa przyznaje Komisarzowi władzę dyskrejonalną, nie może on wykonywać tej władzy w sposób niekorzystny dla osoby, która wnosi o wykonanie tej władzy, bez (jeżeli osoba ta składa wniosek w terminie, określonym przez Komisarza) umożliwienia tej osobie przesłuchania jej.

Rozstrzygnięcie sprawy uprawnienia

163. — (1) Gdy niniejsza ustawa przewiduje, że zainteresowana osoba może zawiadomić Komisarza o sprzeciwie przeciwko jakiejś czynności lub sprawie, albo że może ona dokonać innej czynności, albo że Komisarz powinien przesłuchać zainteresowaną osobę, Komisarz może tytułem wstępnym rozpatrzyć i rozstrzygnąć zagadnienie prawa zainteresowanej osoby do zawiadomienia Komisarza o sprzeciwie, dokonania innej czynności lub do przesłuchania jej przez Komisarza, stosownie do przypadku.

(2) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, przysługuje odwołanie do Trybunału Odwoławczego.

Sporządzenie i podpisanie zgłoszenia

164. — Gdy na podstawie niniejszej ustawy jest wymagane lub dopuszczone sporządzenie lub podpisanie przez jakąś osobę zgłoszenia, zawiadomienia lub wniosku, to zgłoszenie, zawiadomienie lub wniosek może być sporządzony lub podpisany w imieniu tej osoby przez osobę, uprawnioną na podstawie niniejszej ustawy do wykonywania zawodu rzecznika patentowego.

Oświadczenie przez małoletniego, obłąkanego itp.

165. — Jeżeli jakaś osoba z powodu małoletności, obłąkania lub innej przyczyny jest niezdolna do złożenia oświadczenia lub dokonania czynności, wymaganej lub dopuszczonej przez niniejszą ustawę, opiekun lub kurator osoby niezdolnej, albo gdy nie ma takiego opiekuna lub kuratora, osoba wyznaczona przez sąd, przez *Justice* lub przez *Judge* sądu Wspólnoty albo Stanu lub Terytorium Wspólnoty, właściwego w majątkowych sprawach osób niezdolnych — na wniosek osoby, działającej na rzecz osoby niezdolnej, albo innej osoby zainteresowanej w złożeniu oświadczenia lub w dokonaniu czynności — może złożyć oświadczenie (lub oświadczenie odpowiadające o tyle ściślej temu oświadczeniu, o ile okoliczności na to zezwalają) oraz może dokonać tej czynności w imieniu i na rzecz osoby niezdolnej; wszystkie dokonane tak czynności wywierają dla celów niniejszej ustawy takie same skutki, jak gdyby były one dokonane przez osobę niezdolną i jak gdyby osoba ta nie była niezdolna w czasie złożenia tego oświadczenia lub dokonania tej czynności.

Szczegółowe dane dotyczące sprzeciwów

166. — (1) Osoba, która na podstawie niniejszej ustawy wnosi o odwołanie patentu, oraz osoba, która w procesie lub postępowaniu zaprzecza ważności patentu w całości lub w zakresie zastrzeżenia opisu zupełnego, powinna dostarczyć wraz ze swym wnioskiem, albo ze swymi wywodami lub innymi dokumentami, w **których** zaprzecza ważności patentu, szczegółowych danych wskazujących przyczyny nieważności, na których opiera się.

(2) Jeżeli jedną z tych przyczyn jest wcześniejsza publikacja lub stosowanie, dane te powinny wskazywać datę i miejsce powołanej wcześniejszej publikacji lub stosowania, a w przypadku wcześniejszego stosowania dane te powinny

a) określić nazwisko osoby, która rzekomo prowadziła wcześniejsze stosowanie;

b) określić okres, w ciągu którego wcześniejsze stosowanie rzekomo trwało;

c) zawierać opis, wystarczający do zidentyfikowania wcześniejszego stosowania, oraz

d) jeżeli wcześniejsze stosowanie dotyczy maszyny lub aparatu, określić, czy ta maszyna lub aparat jeszcze istnieje, oraz w razie jej istnienia, gdzie może być obejrzana.

(3) Tylko za zezwoleniem sądu, *Justice* lub *Judge*

a) mogą być dopuszczone środki dowodowe na poparcie przyczyny nieważności, co do której nie dostarczono szczegółowych danych; oraz

b) mogą być dopuszczone środki dowodowe, dotyczące maszyny lub aparatu istniejącej w dacie dostarczenia szczegółowych danych, jeżeli zostanie wykazane, że strona opierająca się na tych środkach dowodowych (w przypadku, gdy maszyna lub aparat jest w jej własnym posiadaniu) zaoferowała obejrzenie maszyny lub aparatu, albo (w przypadku, gdy maszyna lub apa-

rat nie jest w jej własnym posiadaniu) dołożyła starań w celu obejrzenia maszyny lub aparatu przez innej strony procesu lub postępowania.

(4) Sąd, *Justice* lub *Judge* może przedłużyć termin dla dostarczenia szczegółowych danych, przewidzianych w niniejszym artykule, oraz może zezwolić na zmianę tak dostarczonych danych.

Asesor

167. — Dla rozpatrzenia procesu lub postępowania na podstawie niniejszej ustawy Sąd może, jeżeli uważa to za stosowne, korzystać z pomocy szczególnie wykwalifikowanego asesora przy rozpatrzeniu i osądzeniu sprawy.

Koszty w przypadku częściowej wadliwości patentu

168. — W procesie lub postępowaniu, w którym zaprzeczona jest ważność patentu, sąd może, jeżeli jest zdania, że niektóre z zastrzeżeń opisu zupełnego, które są podawane za nieważne, są ważne, ale że inne zastrzeżenia są nieważne, podzielić koszty między strony procesu lub postępowania w taki sposób, jaki uważa za słuszny.

Poświadczenie ważności

169. — W procesie lub postępowaniu, w którym zaprzeczona jest ważność patentu, sąd może poświadczyć, że ważność zastrzeżenia opisu zupełnego została zakwestionowana, a jeżeli sąd tak poświadczy, wówczas w późniejszym procesie lub postępowaniu w sprawie o naruszenie tego zastrzeżenia lub o odwołanie patentu, o tyle o ile dotyczy to tego zastrzeżenia, właściciel patentu lub inna osoba popierająca ważność zastrzeżenia, uzyskując ostateczne zarządzenie lub orzeczenie na swoją korzyść, jest uprawniona, jeżeli sąd osądzający ten proces lub postępowanie nie wyda innej decyzji, do otrzymania pełnych swych kosztów, wydatków i honorariów adwokackich w zakresie tego zastrzeżenia.

Zabezpieczenie kosztów

170. — Jeżeli osoba, która

a) zawiadamia o swoim sprzeciwie na podstawie niniejszej ustawy; albo

b) odwołuje się do Trybunału Odwoławczego, nie zamieszkuje, ani nie prowadzi działalności gospodarczej w Australii, Trybunał Odwoławczy lub Komisarz, stosownie do przypadku, może żądać, aby osoba ta dała zabezpieczenie kosztów postępowania lub odwołania, a w przypadku braku zabezpieczenia zadowolającego Trybunał Odwoławczy lub Komisarza, stosownie do przypadku, postępowanie lub odwołanie może być oddalone.

Koszty stawiennictwa rzecznika patentowego

171. — Gdy przy rozpatrywaniu procesu lub postępowania na podstawie niniejszej ustawy stawi się w sądzie rzecznik patentowy w celu udzielenia stronie pomocy w czasie prowadzenia rozprawy i gdy zostanie wydane zarządzenie o uiszczeniu kosztów tej strony, koszty te mogą zawierać określoną kwotę dotyczącą wymienionego stawiennictwa.

Zawiadamianie o zarządzeniach, wydanych w wyniku odwołania

172. — (1) Gdy ustawa niniejsza przewiduje, że orzeczenie lub zarządzenie sądu należy podać do wiadomości Komisarzowi, oraz gdy zostało wydane zarządzenie

przez Królową w Radzie lub przez sąd w wyniku odwołania od takiego orzeczenia lub zarządzenia, osoba, na której korzyść zostało w wyniku odwołania wydane zarządzenie, nie jest uprawniona do dochodzenia tego zarządzenia przed dostarczeniem przez nią Komisarzowi urzędowego odpisu wymienionego zarządzenia.

(2) Po otrzymaniu odpisu takiego zarządzenia Komisarz dokonuje takich wpisów (ewentualnie) w rejestrze lub podejmuje (ewentualnie) takie inne środki, jakich wymaga dana sprawa.

Niewłaściwe oznaczenie biura jako Urzędu Patentowego

173. — (1) Nikt nie może używać w związku ze swoją działalnością gospodarczą wyrazów, które mogłyby w sposób uzasadniony prowadzić do przekonania, że jego biuro jest Urzędem Patentowym lub że jest urzędowo związane z tym Urzędem.

Kara: 20 funtów.

(2) Bez ograniczenia skutków lub zakresu stosowania poprzedniego paragrafu, osoba, która

a) zamieszcza, godzi się na zamieszczenie lub zezwala zamieścić na budynku, w którym znajduje się jej biuro;

b) używa w ogłoszeniach, dotyczących jej biura lub działalności gospodarczej; albo

c) zamieszcza na dokumencie jako opis jej biura lub działalności gospodarczej wyrazy „Urząd Patentowy” (*Patent Office*) lub wyrazy „Urząd Udzielania Patentów” (*Office for obtaining Patents*), albo wyrazy o podobnym znaczeniu, bądź same bądź w związku z innymi wyrazami, popełnia wykroczenie.

Kara: 20 funtów.

Fałszywe oznaczenie dotyczące patentów i opatentowanych wyrobów

174. — Nikt nie może fałszywie podawać, że on sam lub inna osoba jest właścicielem patentu na wynalazek.

Kara: 100 funtów.

(2) Nikt nie może fałszywie podawać, że sprzedany przez niego wyrób jest opatentowany w Australii lub stanowi przedmiot zgłoszenia patentowego w Australii.

Kara: 100 funtów.

(3) Dla celów niniejszego artykułu

a) uważa się, że ktoś podał, iż wyrób jest opatentowany w Australii, jeżeli na wyrobie tym są odbite, wryte, wydrukowane lub w inny sposób zamieszczone wyrazy „patent” lub „opatentowany”, wyrazy „patent tymczasowy”, albo inny wyraz lub wyrazy, wskazujące wyraźnie lub w sposób dorozumiany, że został uzyskany w Australii patent na ten wyrób; oraz

b) uważa się, że ktoś podał, iż wyrób jest przedmiotem zgłoszenia patentowego w Australii, jeżeli na wyrobie tym są odbite, wryte, wydrukowane lub w inny sposób zamieszczone wyrazy „zgłoszenie patentowe”, „patent oczekiwany”, albo inny wyraz lub wyrazy, mające oznaczać że zostało dokonane w Australii zgłoszenie patentowe na ten wyrób.

(4) Ściganie na podstawie niniejszego artykułu może być wszczęte tylko za pisemną zgodą Rzecznika Korony lub innej upoważnionej przez niego osoby.

Wydawanie dziennika, wykazów itp

175. — (1) Komisarz wydaje okresowo Dziennik Urzędowy (*Official Journal*), zawierający takie publikacje, jakie są określone w przepisach lub jakie Komisarz uważa za stosowne.

(2) Komisarz wydaje przepisy w sprawie sprzedaży egzemplarzy Dziennika Urzędowego i opisów zupełnych, dostępnych do publicznego wglądu.

(3) Komisarz przygotowuje i publikuje takie wykazy, skróty opisów i inne opracowania dotyczące wynalazków, jakie uważa za stosowne.

Opłaty

176. — (1) Określone w przepisach opłaty uiszcza się Komisarzowi.

(2) Gdy opłacie podlega wykonanie czynności przez Komisarza, Komisarz może wykonać tę czynność dopiero po uiszczeniu opłaty.

(3) Gdy opłacie podlega wykonanie czynności przez osobę inną aniżeli Komisarz lub gdy opłacie podlega złożenie dokumentu, czynność tę uważa się za wykonaną lub dokument ten uważa się za złożony, mimo nieuiszczenia opłaty, jeżeli w ciągu siedmiu dni po wykonaniu czynności lub złożeniu dokumentu Komisarz nie prześle zawiadomienia o nieuiszczeniu opłaty do osoby, która wykonuje czynność lub składa dokument, albo do jej rzecznika patentowego, a w innym przypadku czynność uważa się za niewykonaną lub dokument uważa się za niezłożony do czasu uiszczenia opłaty.

Przepisy wykonawcze

177. — Gubernator Generalny może wydawać przepisy wykonawcze, nie sprzeczne z niniejszą ustawą, ustalające wszelkie sprawy, które według niniejszej ustawy powinny lub mogą być ustalone, albo które należy lub trzeba ustalić dla wykonania lub wprowadzenia w życie niniejszej ustawy, albo dla prowadzenia wszelkich spraw dotyczących Urzędu Patentowego, w szczególności

a) przepisy dotyczące zmiany (sprostowania błędu pisarskiego lub oczywistej pomyłki, albo innej zmiany) wpisu w rejestrze, zgłoszenia, opisu tymczasowego, al-

bo innego dokumentu lub aktu (nie będącego opisem zupełnym) złożonego w Urzędzie Patentowym;

aa) przepisy dotyczące zmiany patentu (sprostowania błędu pisarskiego lub oczywistej pomyłki);

ab) przepisy dotyczące odwołań, wnoszonych do Trybunału Odwoławczego od decyzji Komisarza w sprawie wniosków o dokonanie zmiany, złożonych na podstawie przepisów wykonawczych wydanych zgodnie z poprzednimi dwoma ustępami;

b) przepisy dotyczące niszczenia dokumentów w sprawie zgłoszeń patentowych, dokonanych w Urzędzie Patentowym co najmniej 25 lat przed datą zniszczenia; oraz

c) przepisy ustalające kary, nie przekraczające wysokości 50 funtów grzywny i 6 miesięcy kary więzienia, za naruszenie przepisów wykonawczych.

Załącznik

Ustawy uchylone

Ustawy uchylone	Zakres uchylecia
Ustawa patentowa 1903	W całości
Ustawa patentowa 1909	W całości
Ustawa o patentach, znakach handlowych i wzorach rysunkowych 1910	Artykuł 3
Ustawa patentowa 1921	W całości
Ustawa patentowa 1930	W całości
Ustawa o patentach, znakach handlowych i wzorach rysunkowych 1932	Artykuły 4, 5, 6 i 7
Ustawa patentowa 1933	W całości
Ustawa patentowa 1935	W całości
Ustawa patentowa 1946	W całości
Ustawa rewizyjna (<i>Statute Law Revision Act</i>) 1950	Artykuł 9

(*Industrial Property* z 1962 r. nr 7, str. 163—169, oraz nr 8, str. 186—194).

C Z Ę Ś Ć I I

46

WYNALAZKI

UDZIELENIE PATENTÓW

(Od nru 48839 do nru 49110)

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentowego. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki. Po numerach rejestru patentowego są zamieszczone daty zgłoszenia wynalazków w Urzędzie Patentowym PRL, od których rozpoczynają się okresy trwania patentów. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych lub wystawienia na wystawie, uzasadniających prawo pierwszeństwa oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń lub wystawienia na wystawie. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz opatentowano wynalazki, oraz tytuły opatentowanych wynalazków. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców opatentowanych wynalazków. Skrót „Pr.” oznacza, że opatentowane wynalazki są wynalazkami pracowniczymi.

Klasa 1. Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów

1a, 37 **49062**. 21.5 1964. Główny Instytut Górniczy. Katowice, Polska. Sposób usuwania metali alkalicznych związanych z substancją organiczną i nieorganiczną zasolonych węgla brunatnych. Dr inż. Kazimierz Tomków. Pr.

1a, 41 **48842**. 21.5 1963. Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa „Biprostal”. Kraków, Polska. Sposób sortowania spieku i innych materiałów, wchodzących w skład mieszanek spiekanych, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Inż. Jan Gora, inż. Wiesław Hoffman, inż. Kazimierz Kemmer, inż. January Gawinek i inż. Zygmunt Sasiadek. Pr.

Klasa 5. Górnictwo

5a, 19/10 **48941**. 27.4 1962. Tadeusz Ślusarz. Warszawa, Polska. Sposób drażnienia skał o różnym stopniu twardości oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Patent zależny od patentu nr 48836. Tadeusz Ślusarz.

5a, 39/10 **48955**. 4.5 1964. Przedsiębiorstwo Poszukiwań Naftowych. Jasło, Polska. Urządzenie do zamykania dopływu wód do rur otworów wiertniczych. Inż. Aleksander Bania i dr inż. Adam Ogrodnik. Pr.

5b, 17 **49074**. 19.6 1963. Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego. Gliwice, Polska. Zespołowa wiertnica szybowa. Mgr inż. Wacław Delebiński i Bernard Parysz. Pr.

5b, 23/10 **49073**. 8.11 1962. Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego. Gliwice, Polska. Wrębiarka chodnikowa. Mgr inż. Tadeusz Gałek, mgr inż. Zbigniew Gębicki, mgr inż. Zbigniew Rączka, mgr inż. Andrzej Broen i mgr inż. Edmund Parketny. Pr.

5b, 31/10 **48940**. 15.4 1964. Kopalnia Węgla Kamiennego „Marceł”. Radlin, Polska. Elektryczny

kołowrót bezpieczeństwa. Ewald Piontek, inż. Wacław Zajac i inż. Józef Kominek. Pr.

5b, 39 **49075**. 8.2 1962. Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego. Gliwice, Polska. Kombajn węglowy dwubębnowy. Mgr inż. Jan Swiderski, inż. Stanisław Walkiewicz, mgr inż. Jan Fedyszak, mgr inż. Zbigniew Bijak, inż. Klemens Pilarski, mgr inż. Krystyna Kamińska, inż. Władysław Miłuchowicz i mgr inż. Tadeusz Jastrzębski. Pr.

5c, 8 **48946**. 6.11 1963. Przedsiębiorstwo Budowy Szybów. Bytom, Polska. Sposób zamrażania szybów. Mgr inż. Kazimierz Grzymalski, mgr inż. Bolesław Sztukowski, mgr inż. Janusz Wojciechowski i mgr inż. Bolesław Zamojski. Pr.

Klasa 7. Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych i drutu

7a, 18 **49012**. 29.7 1963. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut” Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Układ wyważający górnego walca w walcierce bruzdowej. Mgr inż. Józef Sobkowiak, inż. Herbert Szymała, mgr inż. Bohdan Malanowicz i mgr inż. Tadeusz Scholtz. Pr.

7a, 25 **48882**. 20.11 1963. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Urządzenie do dwukierunkowego przesuwania wyrobów walcowanych w walcowniach hutniczych. Mgr inż. Jan Dyndał, mgr inż. Bronisław Besztak i inż. Zbigniew Wesołowski. Pr.

7d, 1 **49076**. 7.5 1964. Huta „Silesia”. Rybnik, Polska. Szybkobieźna ucinarka do drutu. Inż. Arkadiusz Pierchała i inż. Henryk Baron. Pr.

Klasa 8. Bielenie, pranie, farbowanie, oraz drukowanie tkanin i tapet, wykończenie

8b, 1/05 **49081**. 18.6 1963. Pierwsz. 21.6 1962 (Szwecja). AB Svenska Fläktfabriken. Nacka,

Szwecja. Urządzenie do przeprowadzania taśmy z celulozy, papieru lub podobnego materiału.

8k, 1/01 48961. 4.5 1961. Pierwsz. 6.5 1960 dla zastrz. 1 i 4—6; 9.9 1960 dla zastrz. 2 i 3 (Wielka Brytania). Courtaulds Limited. Londyn, Wielka Brytania. Sposób polepszenia odporności termicznej włókien poliakrylonitrylowych.

8k, 1/30 48886. 6.5 1964. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze „Inco” (Zespół Chemii Gospodarczej). Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania środka do usztywniania tkanin i wyrobów tekstylnych. Inż. Zbigniew Korda i mgr inż. Bronisław Sikorski. Pr.

Klasa 10. Paliwo

10a, 38/01 49078. 26.11 1962. Fabryka Suchej Destylacji Drewna. Gryfino, Polska. Sposób prowadzenia termicznego rozkładu drewna liściastego w obecności olejów drzewnych. Prof. dr Stanisław Prosiński, inż. Janina Hulisz, mgr inż. Stanisław Hulisz i Zygmunt Michalski. Pr.

Klasa 12. Chemiczne sposoby, aparatura chemiczna

12d, 18 48931. 15.2 1964. Polska Akademia Nauk (Instytut Chemii Fizycznej). Warszawa, Polska. Filtr płytowy o działaniu ciągłym. Stanisław Bretsznajder. Pr.

12e, 1/03 49098. 30.12 1961. Pierwsz. 9.1 1961 (Szwecja). Carl Georg Munters. Sztokholm, Szwecja. Sposób wytwarzania kształtek stanowiących wypełnienie aparatów do wymiany wilgoci i (lub) ciepła między dwoma strumieniami płynów.

12e, 2/01 49089. 7.8 1963. Centralne Biuro Opracowań Technicznych Drobnej Wytwórczości. Warszawa, Polska. Odpylnik szczelinowy. Jan Grzywnowicz, Roman Karatnicki, Stefan Jasiński i Marian Staroń. Pr.

12g, 1/01 48996. 10.10 1963. Biuro Projektów Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa”. Warszawa, Polska. Urządzenie do prowadzenia reakcji chemicznych między sodem metalicznym a cieczą. Zbigniew Groll i Jacek Majewski. Pr.

12g, 4/01 48985. 26.10 1963. Zakłady Wytwórcze Lamp Elektrycznych im. Róży Luksemburg. Warszawa, Polska. Katalizator do oczyszczania z tlenu gazów technicznych. Inż. Józef Uściński i inż. Władysław Sawicki. Pr.

12g, 4/01 48987. 29.3 1963. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania katalizatorów stacjonarnych do częściowego utleniania węglowodorów. Mgr inż. Jan Iwiński, mgr inż. Krystyna Dramińska, dr Tadeusz Czarnota i Konrad Szabuniewicz. Pr.

12g, 4/02 48939. 28.3 1963. Zakłady Azotowe „Kędzierzyn”. Kędzierzyn, Polska. Reaktor do wytwarzania tereftalanów. Waclaw Hennel, Izabela Cieślak i Józef Kostarczyk. Pr.

12h, 1 48984. 8.4 1964. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Elektrolizer rtęciowy do elektrolizy chlorku sodowego lub potasowego. Mgr inż. Teofil Mazurek, Stanisław Lewandowski i Stefan Gębała. Pr.

12h, 1 48892. 26.10 1962. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Sposób utrzymywania zdolności adsorbcyjnej elektrod proszkowych. Prof. dr Witold Tomassi i mgr Zbigniew Dominiczak. Pr.

12 i, 17 48911. 22.8 1962. Centralne Laboratorium Siarki i Kopalni Chemicznych. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania siarki granulowanej. Mgr inż. Anna Jaskólska, inż. Wiesław Cieślewski, dr Halina Leszczyńska i mgr inż. Andrzej Pfeffer. Pr.

12 i, 17 48912. 9.8 1962. Centralne Laboratorium Kopalnych Surowców Chemicznych. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania czystej siarki ze złóż lub koncentratów siarkowych. Dr Halina Leszczyńska, doc. dr Przemysław Hoffman, inż. Bronisław Piątkowski, inż. Wiesław Cieślewski i mgr inż. Anna Jaskólska. Pr.

12i, 38/01 48910. 10.12 1962. Centralne Laboratorium Technologii Nafty. Kraków, Polska. Sposób otrzymywania syntetycznych uwodnionych gliko-krzemianów o właściwościach sit molekularnych. Prof. dr Feliks Polak, doc. inż. Stefan Niementowski i dr inż. Jan Wilkosz. Pr.

12o, 11 48982. 18.2 1963. Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania nitryli podstawionych kwasów cykloalifatycznych lub heterocyklicznych. Mgr Mieczysław Małozza, doc. dr Barbara Serafinowa i prof. dr Tadeusz Urbański. Pr.

12o, 23/03 48916. 22.12 1962. Pierwsz. 30.12 1961 (Francja). Progil. Paryż, Francja. Sposób wytwarzania polisiarczków polichloro- lub polibromoarylowych.

12o, 25 49079. 12.8 1963. Dr inż. Gerard Piech. Chorzów, Polska. Sposób wytwarzania estrów terpineolu z terpentyny. Dr inż. Gerard Piech.

12o, 26/03 48884. 25.4 1963. Polska Akademia Nauk (Zakład Syntezy Organicznej). Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania kompleksowych związków tlenu ołowianego z aldehydami alifatycznymi i aromatycznymi. Stanisław Malinowski, Stanisław Tyrlik i Roman Gieżyński. Pr.

12o, 26/03 49080. 16.2 1963. Pierwsz. 21.2 1962 (Włochy). Montecatini Società Generale per l'Industria e Chimica. Mediolan, Włochy. Sposób wytwarzania halogenków alkiloglinu.

12o, 27 48962. 19.12 1961. Pierwsz. 22.12 1960 (Włochy). Montecatini Società Generale per l'Industria Mineraria e Chimica. Mediolan, Włochy. Sposób wytwarzania organicznych dwunadtlenków.

12p, 1/01 48948. 12.7 1962. Pierwsz. 17.7 1961 (Wielka Brytania). Imperial Chemical Industries Limited. Londyn, Wielka Brytania. Sposób wytwarzania produktu reakcji metalu i pirydyny.

12p, 1/01 49066. 20.6 1963. Łódzkie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”. Łódź, Polska. Sposób wytwarzania pochodnych kwasu piperydino-3,5-dwukarboksylowego. Prof. dr Witold Hahn i dr Czesław Korzeniewski. Pr.

12p, 4 48924. 23.2 1963. Dolnośląskie Zakłady

Chemiczne Przedsiębiorstwo Państwowe. Żarów k. Świdnicy, Polska. Sposób wytwarzania środka powierzchniowo czynnego z grupy alkiloarylo-sulfonianów. Inż. Henryk Szulc. Pr.

12p, 7/01 48869. 24.1 1963. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirymidyny. Mgr inż. Jan Wojciechowski. Pr.

12p, 7/01 48873. 20.3 1963. J. R. Geigy A. G. Bazyleja, Szwajcaria. Sposób wytwarzania nowych pochodnych sulfaniloamidu.

12p, 7/01 48874. 20.3 1963. J. R. Geigy A. G. Bazyleja, Szwajcaria. Sposób wytwarzania nowych pochodnych sulfaniloamidu.

12p, 7/01 49065. 10.7 1961. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania monochlorowodoru 2,4,5-trójamino-6-hydroksypirymidyny. Danuta Szlomek-Nesteruk i Piotr Kazimierzczak. Pr.

12o, 11 48991. 18.2 1963. Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania cyjanooestrów. Mgr Mieczysław Małosza, doc. dr Barbara Serafinowa i prof. dr Tadeusz Urbański. Pr.

12o, 11 49022. 18.2 1963. Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania nitryli podstawionych kwasów chlorowcotłuszczowych. Mgr Mieczysław Małosza, doc. dr Barbara Serafinowa i prof. dr Tadeusz Urbański. Pr.

12o, 11 49071. 18.2 1963. Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania trójpodstawionych pochodnych acetonitrylu. Mgr Mieczysław Małosza, doc. dr Barbara Serafinowa i prof. dr Tadeusz Urbański. Pr.

12o, 11 49072. 18.2 1963. Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania nitryli symetrycznie podstawionych kwasów dwukarboksylowych. Mgr Mieczysław Małosza, doc. dr Barbara Serafinowa i prof. dr Tadeusz Urbański. Pr.

12o, 14 48880. 3.5 1963. Warszawska Fabryka Syntetyków Zapachowych. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania estru etylowego kwasu p-glikozyloaminobenzoowego. Włodzimierz Daniewski, Barbara Rybczyńska i Tadeusz Zardeczki. Pr.

12o, 14 49035. 5.1 1963. Pierwsz. 23.2 1962 (Niemiecka Republika Federalna). Chemische Werke Witten Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Witten/Ruhr, Niemiecka Republika Federalna. Sposób wytwarzania estrów dwualkilowych kwasu 1,4-cykloheksanodwukarboksylowego.

12o, 14 49036. 21.11 1962. Pierwsz. 23.12 1961 (Niemiecka Republika Federalna). Chemische Werke Witten G.m.b.H. Witten/Ruhr, Niemiecka Republika Federalna. Sposób wytwarzania ftalanów poliglikoli etylenowych albo mieszanych poliestrów zawierających te związki.

12o, 17/03 48885. 2.1 1962. Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Espefa”. Kraków, Polska. Sposób wytwarzania jednkarbaminianu estru glicerynowego gwajakolu. Mgr Ryszard Skawiński, mgr Aleksander Kaszycki, inż. Antoni Piotrowski i mgr Zdzisław Janicki. Pr.

12o, 17/03. 48890. 24.1 1963. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania 1,6-dwualkilo lub dwualkiloarylo lub dwucykloalkilo — 5-tiodwumoczników. Mgr Jerzy Wolf. Pr.

12p, 10 49003. 19.3 1962. Pierwsz. 24.3 1961. (Jugosławia). Radonia Kemijska Industria. Sisak, Jugosławia. Sposób wytwarzania dwuamino-chloro-sym-triazyny i jej alkilo- lub alkenylo-pochodnych.

12p, 10 49037. 10.7 1961. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania 2-amino-4-hydroksy-6-dwuetoksymetylopterydyny. Danuta Szlomek -Nesteruk i Piotr Kazimierzczak. Pr.

12q, 15/01 48900. 22.3 1963. Nadodrzańskie Zakłady Przemysłu Organicznego „Rokita”. Brzeg Dolny, Polska. Sposób wytwarzania pięciochlorofenolu. Stanisław Marszałek, Zygmunt Zdrojewski i Lech Słówko. Pr.

Klasa 13. Kotły, przewody parowe .

13f, 2/01 49016. 20.1 1964. Fabryka Kotłów w Raciborzu. Racibórz, Polska. Samozaciskowa zaślepka do rur i króćców. Mgr inż. Władysław Tarasek. Pr.

Klasa 15. Drukarstwo

15b, 1/01. 49091. 19.2 1963. Zjednoczenie Przemysłu Graficznego (Centralne Laboratorium Poligraficzne). Warszawa, Polska. Sposób zabezpieczania boków elementów drukujących chemigraficznych płyt drukarskich przed podtrawianiem podczas wytrawiania tych płyt kwasem azotowym. Inż. Jan Dorociński, mgr inż. Adam Wolski i mgr inż. Janusz Żak. Pr.

15b, 1/02 48973. 13.10 1962. Instytut Geodezji i Kartografii. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania negatywowej warstwy rytowniczej na szkło i plastiki. Dr Antoni Hartman. Pr.

15k, 9/11. 49094. 31.7 1963. Zakłady Przemysłu Gumowego „Dębica”. Dębica, Polska. Automatyczne urządzenia do wykonywania metalowych numerków oznaczeniowych. Mieczysław Wodzień, Władysław Pitak i Józef Stopa. Pr.

Klasa 18. Hutnictwo żalaza

18b, 1/08 48851. 28.9 1962. Huta „Zabrze” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Zabrze, Polska. Sposób otrzymywania surówki żelaznej lub stali. Inż. Józef Jabłoński i mgr inż. Kazimierz Porąbaniec. Pr.

18c, 1/10 48877. 17.2 1964. Przedsiębiorstwo Projektowania i Dostaw Inwestycyjnych Przedsiębior-

stwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób chłodzenia przedmiotów w dużych zbiornikach w procesach obróbki cieplnej oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Mgr inż. Janusz Dobrowolski. Pr.

18c, 2/24 48876. 17.2 1964. Przedsiębiorstwo Projektowania i Dostaw Inwestycyjnych Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Urządzenie do chłodzenia przy hartowaniu długich rur grubościennych, zwłaszcza obciążników. Mgr inż. Janusz Dobrowolski i inż. Józef Kojemski. Pr.

Klasa 19. Budowa kolei żelaznych, dróg i mostów

19c, 19/16 48902. 14.11 1963. Zakłady Budowy i Naprawy Maszyn Drogowych „Madro”. Kraków, Polska. Urządzenie do podgrzewania zaworów i pompy w skrapiarkach do bitumu. Inż. Tadeusz Żur i mgr inż. Roman Duch. Pr.

Klasa 20. Ruch kolejowy

20c, 13 48841. 11.10 1961. Biuro Projektów Kopalnictwa Surowców Chemicznych „Biprokop”. Chorzów, Polska. Urządzenie do przewozu ładunków masowych. Mgr inż. Gustaw Różycki. Pr.

20i, 17 49011. 28.5 1963. Biuro Projektów Przemysłu Węglowego P.P. (Biuro Projektów Gliwice). Gliwice, Polska. Elektryczne, silnikowe urządzenie napędowe do nastawiania zwrotnic i innych urządzeń o dwustanowym położeniu mechanicznym. Mgr inż. Stanisław Frączek, mgr inż. Józef Filip, inż. Wacław Pustelnik i mgr inż. Zbigniew Krzyżaniak. Pr.

20l, 23/01 49006. 21.3 1964. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Sposób osłabiania wzbudzenia szeregowych silników trakcyjnych prądu stałego w taborze elektrycznym i spalinowym. Prof. inż. Antoni Jabłoński, mgr inż. Wiesław Seruga, mgr inż. Józef Zamojski i inż. Henryk Solnicki. Pr.

Klasa 21. Elektrotechnika, łączność, elektronika

21a¹, 34/04 48894. 16.7 1963. Instytut Łączności. Warszawa, Polska. Sposób pomiaru głębokości modulacji nadajnika wizyjnego w czasie nadawania programu. Doc. mgr inż. Tadeusz Bzowski. Pr.

21a², 27/07. 49038. 23.1 1964. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Iskrobezpieczny aparat telefoniczny systemu centralnej baterii. Inż. Grzegorz Wyrostkiewicz i inż. Edward Urbańczyk. Pr.

21a³, 5/10 48981. 27.12 1962. Zakłady Azotowe im. Feliksa Dzierżyńskiego. Tarnów, Polska. Układ do uruchamiania syreny od prądu dzwonka telefonicznego. Bogusław Sak. Pr.

21a³, 45 48852. 10.4 1963. Zakład Badań i Studiów Teletechniki. Warszawa, Polska. Układ rozmówny telefonistki międzymiastowej. Mgr inż. Wacław Zochowski, mgr inż. Krystyna Lipka-Dużalik i Lech Kosik. Pr.

21a³, 46/01. 48963. 16.3 1963. VEB Fernmelde-
werk Arnstadt. Arnstadt, Niemiecka Republika

Demokratyczna. Sposób jednoczesnego nadawania lub odbioru sygnałów rozmównych oraz sygnałów impulsowych przekazywanych jednym kanałem teletransmisyjnym.

21a³, 75/01. 48896. 27.6 1963. Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telefonicznych im. Komuny Paryskiej. Warszawa, Polska. Sposób pomiaru natężenia ruchu telefonicznego oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Stanisław Staszewski. Pr.

21a⁴, 8/02. 48895. 7.8 1963. Gdańskie Zakłady Radiowe T-18. Gdańsk, Polska. Sposób wytwarzania zmodulowanych w częstotliwości sygnałów i wzbudnica dla zakresu UKF do stosowania tego sposobu. Henryk Drzewiecki i inż. Kazimierz Lange. Pr.

21a⁴, 14/01 48887. 24.10 1963. Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa, Polska. Modulator impulsowy wielkiej częstotliwości. Mgr inż. Henryk Krepstul. Pr.

21a⁴, 48/62 49005. 9.3 1963. Politechnika Warszawska (Katedra Radiolokacji). Warszawa, Polska. Sposób pomiaru przesunięcia fazy metodą zerową oraz układ dalmierza mikrofalowego do stosowania tego sposobu. Stanisław Sławiński i Mieczysław Demczuk. Pr.

21a⁴, 48/63 49030. 16.4 1963. Warszawskie Zakłady Radiowe. Warszawa, Polska. Wskaźnik radarowy. Mgr inż. Janusz Brożyna. Pr.

21a⁴, 48/63. 49064. 4.5 1963. Przemysłowy Instytut Telekomunikacji. Warszawa, Polska. Sposób przepolaryzowania fal elektromagnetycznych bardzo wielkiej częstotliwości oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Mgr inż. Waldemar Wizner. Pr.

21c, 20 49105. 25.11 1963. Zakłady Wytwórcze Osprzętu Sieciowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Kostuchna, Polska. Prasa do jednoczesnego czołowego spajania na zimno wielu jednodrutowych żył kabli energetycznych. Patent dodatkowy do patentu nr 44150. Mgr inż. Stefan Witański. Pr.

21c, 23/05 48848. 30.9 1963. Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych „Elektromeontaż”. Kraków — Nowa Huta, Polska. Sposób zakończenia kabli elektroenergetycznych i przewodów w izolacji i powłoce z polichloru winylu lub podobnego tworzywa. Tadeusz Czarnota. Pr.

21c, 23/08 49026. 18.1 1964. Zakład Energetyczny Łódź-Miasto. Łódź, Polska. Sposób wykonywania złączy kablowych z termoutwardzalnych żywic syntetycznych. Inż. Julian Konarski, mgr Zenon Krukowski i inż. Zdzisław Sabela. Pr.

21c, 28/03 48855. 17.4 1964. Zakłady Wytwórcze Aparatury Rozdzielczej A-10 Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Odłącznik dwuprzzerwowy wysokiego napięcia, przystosowany do wyłączania małych prądów indukcyjnych. Mgr inż. Andrzej Fabijański i inż. Janusz Kuć. Pr.

21c, 28/03 49025. 26.3 1964. Zakłady Wytwórcze Aparatury Rozdzielczej. Warszawa, Polska. Ciężno izolacyjne do odłączników nożowych wysokiego napięcia. Mgr inż. Mieczysław Stępnik i Witold Strzałkowski. Pr.

21c, 36/01 **48958**. 27.4 1963. Zakłady Wytwórcze Aparatury Rozdzielczej A-10 Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Komora gasząca wyłącznika małoolejowego wysokiego napięcia z tłokiem różnicowym o szybkim ruchu powrotnym. Inż. Janusz Lesiowski, inż. Wiesław Pijewski, inż. Leszek Steinduchert i mgr inż. Wacław Żmigrodzki. Pr.

21c, 40/08 **49031**. 3.12 1963. Pierwsz. 9.6.1963 XXXII Międzynarodowe Targi Poznańskie (Polska). Zakłady Wytwórcze Aparatury Rozdzielczej. Warszawa, Polska. Dwuczłonowe pole rozdzielcze wysokiego napięcia, z pojedynczym i podwójnym układem szyn zbiorczych w wykonaniu wewnętrznym i napowietrznym. Inż. Leszek Szczepański i inż. Edmund Łętowski. Pr.

21c, 40/50 **49027**. 28.10 1963. Ośrodek Rozwojowy Łączników Niskonapięciowych przy Zakładach Aparatury Elektrycznej „Elester”. Łódź, Polska. Elektromagnes obrotowy do napędu łączników elektrycznych. Mgr inż. Bogusław Zabolski i mgr inż. Zygmunt Owczarek. Pr.

21c, 40/52 **48854**. 31.1 1964. Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Toruń. Polska. Układ zestykowy łącznika elektrycznego. Mgr inż. Zbigniew Olszewski i doc. inż. Zbigniew Woynarowski. Pr.

21c, 40/52 **49028**. 28.10 1963. Ośrodek Rozwojowy Łączników Niskonapięciowych przy Zakładach Aparatury Elektrycznej „Elester”. Łódź, Polska. Układ styków pomocniczych do łączników elektrycznych. Stefan Wasiljew. Pr.

21c, 45/03 **49029**. 28.10 1963. Ośrodek Rozwojowy Łączników Niskonapięciowych przy Zakładach Aparatury Elektrycznej „Elester”. Łódź, Polska. Układ stykowo-gaszeniowy stycznika elektromagnetycznego suchego. Wiesław Nowowiejski, Zygmunt Owczarek i Bogusław Zabolski. Pr.

21c, 46/31 **49084**. 23.11 1963. Akademia Górniczo-Hutnicza (Dział Aparatury Naukowej). Kraków, Polska. Automatyczny układ śledzący do wykreślenia krzywej natężenia oświetlenia. Dr mgr inż. Karol Greń, prof. dr inż. Tadeusz Kochmański, mgr inż. Eugeniusz Krawczyk i mgr inż. Jerzy Ogorzałek. Pr.

21c, 46/33 **48846**. 14.3 1963. Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica. Gliwice. Polska. Sposób zadawania programu dla celów automatycznej regulacji. Mgr inż. Cyryl Gawin i mgr inż. Zygfryd Kazior. Pr.

21c, 57/15 **48864**. 11.3 1963. Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego. Wrocław, Polska. Rozrusznik automatyczny do silnika pierścieniowego. Inż. Hieronim Górski. Pr.

21c, 57/70 **48867**. 9.4 1964. Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielski Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Zderzakowy łącznik drogowy dla krótkich stałoczasowych impulsów elektrycznych. Mgr inż. Mieczysław Kozikowski i mgr inż. Zbigniew Skowroński. Pr.

21c, 59/25 **48866**. 29.4 1964. Zakłady Konstruk-

cyjno-Doświadczalne Przemysłu Maszyn Elektrycznych. Katowice, Polska. Wyłącznik odśrodkowy silnika elektrycznego. Inż. Zygfryd Waśik. Pr. 21c, 59/33 **49015**. 15.7. 1963. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Sterownik hydrostatyczny. Bogdan Brandt, inż. Antoni Deskur, inż. Stanisław Wiśniewski i inż. Andrzej Zawartko. Pr.

21c, 70 **48853**. 6.8 1963. Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego. Gliwice, Polska. Urządzenie zabezpieczające silniki trójfazowe. Inż. Stanisław Nitka i mgr inż. Stanisław Szyja. Pr.

21d1 31 **49032**. 12.2 1964. Ludomir Jawniszko. Warszawa, Polska. Sposób stabilizacji obrotów silnika prądu stałego za pomocą układu elektronicznego z możliwością ustalania liczby obrotów na dowolną wartość w zakresie charakterystyki danego silnika i urządzenia do stosowania tego sposobu. Ludomir Jawniszko.

21d1, 45 **48862**. 31.5 1963. August Biolik. Katowice, Polska. Obejma klatkowa stojana silnika elektrycznego. August Biolik.

21d1, 55/02 **48907**. 29.4 1964. Zakłady Konstrukcyjno-Doświadczalne Przemysłu Maszyn Elektrycznych. Katowice, Polska. Układ chłodzenia kadłuba wirującej maszyny elektrycznej. Inż. Zygfryd Waśik i mgr inż. Kazimierz Dobrowolski. Pr.

21d², 49 **48850**. 24.11 1962. Huta Warszawa. Warszawa, Polska. Wielordzeniowy przekładnik wielkoprądowy niskiego napięcia dla pieców łukowych. Mgr inż. Zbigniew Dmochowski i mgr inż. Jan Robert Wróblewski. Pr.

21d², 53/03 **48843**. 6.11 1963. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Napęd przełącznika mocy transformatorowego przełącznika zacze- pów. Mgr inż. Sławomir Smoliński. Pr.

21d², 53/03 **48844**. 12.2 1964. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Sposób wprowadzenia przewodów z wybieraka przełącznika zacze- pów transformatora pod obciążeniem. Mgr inż. Tadeusz Puacz, mgr inż. Ryszard Duczkowski, Tadeusz Pasterz i inż. Zenon Izdebski. Pr.

21d², 53/03 **48845**. 12.2 1964. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Podatny styk stały przełącznika mocy w przełączniku zacze- pów transformatora pod obciążeniem. Mgr inż. Tadeusz Puacz, inż. Zenon Izdebski, mgr inż. Ryszard Duczkowski i Tadeusz Pasterz. Pr.

21d², 53/03 **48861** 6.11 1963. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Przełącznik mocy do transformatorowego przełącznika zacze- pów. Mgr inż. Sławomir Smoliński. Pr.

21d², 53/03 **48875**. 15.10 1962. Pierwsz. 28.10 1961 (Niemiecka Republika Federalna). Maschinenfabrik Reinhausen Gebrüder Scheubeck KG. Regensburg, Niemiecka Republika Federalna. Wybierak transformatorowego przełącznika zacze- pów.

21d², 53/03 **48952**. 12.2 1964. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Sposób łączenia pierścienia nieruchomego ze stykiem obrotowym w

wybiraku przełącznika zaczepów transformatora pod obciążeniem. Mgr inż. Tadeusz Puacz, Tadeusz Pasterz, mgr inż. Ryszard Duczkowski i inż. Zenon Izdebski. Pr.

21d², 54 48872. 31.12 1962. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Transformator regulacyjny jednofazowy oraz układ złożony z kilku takich transformatorów. Mgr inż. Aleksander Straszewski. Pr.

21d², 55 49056. 28.4 1964. Spółdzielnia Pracy „Radiotechnika”. Wrocław, Polska. Zabezpieczenie nadmiarowo-prądowe dwóch transformatorów z równoczesnym ich odłączeniem z obwodu zasilania. Henryk Poszewicki, dr inż. Jerzy Łaczyński, Ryszard Jakimowicz i Wiktor Mainka. Pr.

21e, 6/04. 48858. 28.12 1963. Politechnika Warszawska (Katedra Osprzętu Lotniczego). Warszawa, Polska. Wskaźnik synchronizacji. Inż. Witold Ostrowski. Pr.

21e, 27/01 49051. 28.11 1963. Zakłady Wytwórcze Aparatów Wysokiego Napięcia im. G. Dymitrowa Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób kompensacji i regulacji uchybów w przekładnikach prądowych z uzwojeniem kompensacyjnym. Inż. Bogusław Kuczałek. Pr.

21e, 28/02 48951. 3.7 1963. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Układ połączeń generatora liniowej podstawy czasu z regulowaną szybkością narastania napięcia. Prof. dr Leszek Filipczyński. Pr.

21e, 28/02 49007. 27.1 1964. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Ultradźwiękowo-elektronowy układ generacji znaczników czasu. Prof. dr Leszek Filipczyński i inż. Bogusław Domagałski. Pr.

21e, 32 48871. 8.5 1963. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Kompensator do pomiaru sił termoelektrycznych. Inż. Jan Głodek. Pr.

21e, 32 49008. 3.8 1962. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Kompensator napięcia stałego do pomiaru małych sił elektromotorycznych i małych napięć, zwłaszcza sił termoelektrycznych. Inż. Jan Głodek, mgr inż. Henryk Goździk, mgr inż. Marian Kędzierski. Pr.

21e, 32 49009. 3.8 1962. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Kompensator napięcia stałego do pomiaru sił elektromotorycznych i napięć. Inż. Jan Głodek, mgr inż. Henryk Goździk i mgr inż. Marian Kędzierski. Pr.

21e, 35 48978. 18.3 1963. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Sposób pomiaru stosunku dwóch wielkości elektrycznych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Doc. dr inż. Adam Macura i mgr inż. Konrad Maruszczyk. Pr.

21e, 36/01 48988. 13.4 1964. Centralne Laboratorium Ochrony Radiologicznej. Warszawa, Polska. Sposób pomiaru słabych prądów i napięć oraz układ do stosowania tego sposobu. Mgr inż. Stanisław Głowacki. Pr.

21e, 36/02. 48839. 10.5 1963. Biuro Projektów Energetycznych „Energoprojekt”. Poznań, Polska.

Urządzenie do pomiaru mocy prądu zmiennego. Inż. Józef Janecki. Pr.

21e, 36/02 48977. 7.12 1961. Instytut Łączności. Warszawa, Polska. Sposób pomiaru mocy emisji podstawowej i emisji niepożądanych nadawczej stacji radiowej oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Mgr inż. Stanisław Dyszyński. Pr.

21e, 36/10 49087. 16.7 1963. Instytut Łączności. Warszawa, Polska. Sposób pomiaru czasu narastania i zanikania zboczy impulsów prostokątnych. Doc. mgr inż. Tadeusz Bzowski i adj. mgr inż. Alina Karwowska. Pr.

21e, 37/10 48954. 8.5 1963. Warszawska Fabryka Wyrobów Metalowych. Warszawa, Polska. Przyrząd do pomiaru magnetyzmu szczątkowego. Inż. Roman Nowak. Pr.

21f, 84/02 48979. 17.2 1964. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Rdzeń dławika trójfazowego przeznaczonego do stabilizacji prądu trzech lamp wyładowczych zasilanych z sieci trójfazowej prądu zmiennego. Mgr inż. Zbigniew Cichoński i mgr inż. Tadeusz Bełdowski. Pr.

21g, 10/02 49004. 28.5 1963. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania bardzo cienkich elementów ceramicznych grubości poniżej 100 mikronów. Mgr inż. Jan Bekisz. Pr.

21g, 11/02 48976. 11.3 1964. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Germanowa dioda warstwowa o logarytmicznej charakterystyce w kierunku przewodzenia. Mgr inż. Jerzy Pułtorak. Pr.

21g, 11/02 49019. 13.11 1961. Zakład Geofizyki Przemysłu Naftowego. Kraków, Polska. Przyrząd do sprawdzania półprzewodników. Stanisław Tatarski. Pr.

21g, 13/28. 48980. 13.12 1963. Zakłady Lamp Oscyloskopowych. Iwiczna k. Warszawy, Polska. Urządzenie antyimplozyjne dla lampy kineskopowej. Inż. Stanisław Waszuk i mgr inż. Zbigniew Dratwa. Pr.

21g, 30/04 48956. 23.10 1963. Przedsiębiorstwo Geofizyki Przemysłu Naftowego. Kraków, Polska. Sposób wykrywania złóż ropy naftowej. Mgr inż. Henryk Kopia. Pr.

21g, 31/03 48904. 15.11 1963. Zakłady Materiałów Magnetycznych „Polfer” Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania tlenkowych materiałów ferromagnetycznych stosowanych w układach wielkiej częstotliwości. Mgr inż. Fryderyk Foniok. Pr.

21g, 33 49085. 28.8 1963. Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa, Polska. Sposób usuwania ładunków elektryczności statycznej oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Mgr Jan Kowalski, inż. Zbigniew Wilgus, inż. Hanna Fojut, Irena Turska i mgr Tadeusz Zdrojek. Pr.

21h, 20/01 48965. 24.12 1963. Huta Małapanew Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Ozimek, Polska. Elektroda łukowych pieców elektrycznych do wytapiania stali. Kryspin Olszewski i Tadeusz Waclawiak. Pr.

21h, 32/03 49039. 6.5 1963. Instytut Elektrotech-

niki. Warszawa, Polska. Automatemyczny układ sterowania spawarką transformatorową. Doc. inż. Jakub **Elbaum** i mgr inż. Władysław Polowczyk. Pr.

Klasa 22. Barwniki, pokosty, lakiery

22b, 3/09 **49061**. 19.7 1962. Instytut Przemysłu Organicznego. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania dwubenzatronu i jego pochodnych. Stanisław Galinowski i Stanisław **Swiatły**. Pr.

22f, 7 48859. 26.10 1963. Politechnika Warszawska (Katedra Metaloznawstwa). Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania czerwienu żelazowej i produktu wyjściowego do otrzymywania elektrolitycznego manganu lub soli manganowych. Prof. dr Korneliusz Wesołowski i dr Michał **Rydzek**. Pr.

Klasa 23. Przemysł tłuszczowy i olejowy

23a, 6 48925. 21.10 1963. Warszawska Fabryka Syntetyków Zapachowych. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania środków zapachowych przez utlenienie a — pinenu lub terpentyny. Prof. dr Janusz Kulesza, mgr. inż. Mieczysław Wilczek, mgr inż. Edmund Krzyżanowski, mgr inż. Paulina Krzyżanowska i mgr inż. Józef Góra. Pr.

23a, 6 48975. 22.4 1963. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania środka o zapachu lawendy lub wody kolońskiej. Prof. Włodzimierz Daniewski. Pr.

23a, 6 48999. 14.9 1963. Warszawska Fabryka Syntetyków Zapachowych. Warszawa, Polska. Podstawa do kompozycji zapachowych. Mgr inż. Bogumiła Czapczyńska, mgr inż. Mieczysław Wilczek i mgr inż. Edmund Krzyżanowski. Pr.

23b, 1/05 **49063**. 3.7 1963. Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej. Blachownia Śląska, Polska. Sposób usuwania połączeń siarkowych, związków barwnych i węglowodorów nienasyconych z benzyn, naft, olejów i pozostałości pochodzenia naturalnego lub otrzymywanych na drodze pirolizy, krakingu i innych procesów wtórnej przeróbki ropy naftowej. Prof. mgr inż. Józef Obłój, doc. dr Zygmunt Lisicki, mgr inż. Witold Tęcza, mgr inż. Ludwik Kosowicz, mgr inż. Lech Nowakowski, mgr Wiesława Orzechowska, dr Jaromir Vacek i mgr inż. Tadeusz Niewiadomski. Pr.

23b, 4/02 **49103**. 29.11 1962. Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska. Sposób obniżenia lepkości paliw płynnych w postaci olejów i smół opałowych do opalania pieców i kotłów przemysłowych. Mgr inż. Leszek Ludera i doc. mgr inż. Ryszard Francki. Pr.

23c, 1/06 **49059**. 13.3 1962. Pierwsz. 15.1 1962. Heinrich Sommermeyer. Gera/Thür., Niemiecka Republika Demokratyczna. Magnetyczno-mechaniczny filtr przepływowy.

23d, 1 **48901**. 17.5 1963. Wołowskie Zakłady Chemiczne Przemysłu Terenowego. Ścinawa, Polska. Sposób rozdzielania mieszaniny nasyconych syntetycznych kwasów tłuszczowych na drodze selektywnej ekstrakcji ciśnieniowej. Dr inż. Ry-

szard Tadeusz Sikorski, prof. Tadeusz Rabek, inż. Jerzy Zegarowski, Maria Marcinkiewicz i Jan Koptapka. Pr.

Klasa 24. Instalacje paleniskowe

24k, 1 **49069**. 28.12 1963. Zakłady Przemysłu Metalowego H. Cegielski Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Urządzenie pneumatyczne do podnoszenia drzwi pieców, zwłaszcza pieców do obróbki termicznej. Mgr inż. Zbigniew Łukomski. Pr.

Klasa 26. Gazy palne i oświetleniowe

26d, 1/20 **48995**. 23.12 1962. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Rotacyjny oczyszczacz gazu. Eugeniusz Stwora i inż. Kazimierz Dybał. Pr.

26d, 9/04 **48868**. 27.6 1962. Instytut Chemii Nieorganicznej. Gliwice, Polska. Sposób usuwania siarkowodoru z mieszaniny gazów. Jan Dubik, Maria Klimek i Piotr Hassa. Pr.

Klasa 29. Włókna przędzalnicze

29b, **3/60** **48945**. 4.7 1961. Pierwsz. 6.7 1960 (Wielka Brytania). Courtaulds Limited. Londyn, Wielka Brytania. Sposób polepszania właściwości włókien poliakrylonitrylowych.

29b, 3/70 **48870**. 10.4 1964. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Łódź, Polska. Sposób otrzymywania wodnych roztworów przędzalniczych polialkoholu winylowego. Patent dodatkowy do patentu nr 48099. Mgr inż. Wacław Sopiela, mgr Marian Sobolewski, mgr Edward Masłowski, mgr inż. Zbigniew Rybicki i mgr inż. Jerzy Cypryk. Pr.

Klasa 30. Lecznictwo

30a, 14/01 **49058**. 22.2 1964. Stanisław Krzysztoporski. Łódź, Polska. Bazyli Sowiak. Łódź, Polska. Zespół przyrządów do przerywania ciąży. Stanisław Krzysztoporski i Bazyli Sowiak.

30g, 1 **48860**. 11.3 1964. Inwalidzka Spółdzielnia Pracy „Zorza”. Warszawa, Polska. Kroplomierz. Inż. Alfons Walkiewicz, inż. Henryk Kępski i Józef Mączek. Pr.

30h, 9/02 **48974**. 19.7 1963. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania tabletek musujących do celów leczniczych. Mgr Wacław Chrzęszcz, doc. dr Leszek Krówczyński, Zygmunt Piątkowski i Kazimierz Michalski. Pr.

Klasa 31. Odlewnictwo metali, formierstwo

31b, 10/01 **49108**. 19.3 1964. Fabryka Maszyn Odlewniczych. Kraków, Polska. Mechanizm do wymuszania drgań urządzeń wstrząsowych typu ciężkiego. Mgr inż. Roman Biedacha i mgr inż. Władysław Kurdziel. Pr.

31b, 10/01 **49109**. 19.3 1964. Fabryka Maszyn

Odlewniczych. Kraków, Polska. Mechanizm do wymuszania drgań urządzeń wstrząsowych typu lekkiego. Mgr inż. Roman Biedacha. Pr.

31b, 11 48926. 19.3 1964. Fabryka Maszyn Odlewniczych Przedsiębiorstwo Państwowe. Kraków, Polska. Urządzenie do zatrzymywania ramion narzucarki formierskiej sterowanej hydraulicznie. Inż. Jan Danek. Pr.

31c, 6/02 48879. 10.12 1963. Fabryka Maszyn Odlewniczych Przedsiębiorstwo Państwowe. Kraków, Polska. Mieszarka do materiałów sypekich zwłaszcza do mas formierskich. Inż. Jan Danek. Pr.

31c, 31 48917. 18.4 1964. Huta Batory Przedsiębiorstwo Państwowe. Chorzów, Polska. Urządzenie do usuwania wlewków z wlewnic. Bolesław Słabosz i Mieczysław Rudy. Pr.

Klasa. 32. Szkło

32a, 1/00 48935. 16.12 1963. Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania tworzywa szklanokrystalicznego. Bolesław Ziemia i Emilia Chłopicka. Pr.

32a, 5/10 48943. 16.9 1963. Pierwsz. 20.9 1962 (Księstwo Luksemburg). Glaverbel. Bruksela, Belgia. Sposób odprowadzania pozostałości ze stapienia szkła w kierunku co najmniej jednej ściany bocznej wannowego pieca szklarskiego oraz wannowy piec szklarski do stosowania tego sposobu.

32a, 5/12 48840. 18.6 1962. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Piec szybowy do topienia minerałów. Inż. Lesław Jurewicz i inż. Ignacy Mydlarz. Pr.

32a, 19/08 48847. 16.3 1964. Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania szkła piankowego. Wacław Tuszyński i Maciej Dobrzański. Pr.

32b, 11/00 49101. 5.3 1964. Pierwsz. 16.7 1963 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Schaumglaswerk Taubenbach. Schmiedefeld/Thür., Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania szkła piankowego.

Klasa 34. Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwo domowego, również meble

34i, 6 49060. 25.2 1964. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego. Warszawa, Polska. Urządzenie do kreślenia. Dr inż. Marian Grzywacz. Pr.

34i, 15/02 48878. 24.9 1963. Przedsiębiorstwo Połowów i Usług Rybackich „Arka”. Gdynia, Polska. Sposób odgławiania dorszy na kutrach rybackich. Inż. Gabriel Groch, mgr Eugeniusz Gębski, mgr Zbigniew Kasztelewicz, Władysław Trelła, Seweryn Nastaly, inż. Kazimierz Binkiewicz, mgr inż. Janusz Kirkor, mgr Jerzy Iljuczek i Stanisław Dąta. Pr.

Klasa 35. Dźwignice, suwnice, podnośniki

35a, 19 49093. 17.4 1964. Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego. Gliwi-

ce, Polska. Maszyna wyciągowa. Mgr inż. Tadeusz Duda, mgr inż. Tadeusz Zmysłowski. Pr.

35b, 1/03 48920. 13.5 1964. Instytut Wzornictwa Przemysłowego. Warszawa, Polska. Kabina sterownicza. Mgr inż. Zbigniew Chackiewicz. Pr.

35b, 1/40 49055. 28.11 1962. Wrocławskie Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Maszyn Przemysłu Materiałów Budowlanych. Wrocław, Polska. Urządzenie do podnoszenia i składania wieży żurawia budowlanego. Mgr inż. Kazimierz Banyś i inż. Jerzy Tomaszewicz. Pr.

35b, 1/41 49102. 22.3 1963. Friedrich Wilhelm Schwing. Wanne-Eickel, Niemiecka Republika Federalna. Samoczynny żuraw budowlany.

35b, 6/19 49046. 9.11 1963. Zakłady Sprzętu Budowlanego Nr 2 Solec Kujawski, Polska. Nurnikowy siłownik hydrauliczny dźwigu chwytakowego. Mgr inż. Bogdan Miśta. Pr.

35d, 2/05 48944. 11.1 1964. Pierwsz. 12.1 1963 (Dania). Erik Hauberg Nielsen. Højbjerg, Dania. Urządzenie do przechylania samochodu osobowego.

35d, 10/03 49110. 8.8 1963. VEB Leipziger Stahlbau und Verzinkerei. Lipsk, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie blokujące do dźwignic, zwłaszcza do podnośników okrętowych, napędzanych hydraulicznie.

Klasa 37. Budownictwo lądowe

37a, 4 48930. 10.5 1962. „Mineralimpex” Magyar Olaj és Bányatermek Külkereskedelmi Vállalat. Budapeszt, Węgry. Sposób wytwarzania porowatych elementów budowlanych o ciężarze objętościowym poniżej 1000 K G/m³.

Klasa 38. Obróbka drewna

38h, 2/01 49053. 25.4 1964. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o. o. (Zespół Chemii Budowlanej). Warszawa, Polska. Srodek grzybobójczy do impregnowania materiałów budowlanych, zwłaszcza drewna. Bronisław Sikorski, Ryszard Lipiński, Michał Czajnik, Kazimierz Borodziński i Aleksander Falkowski. Pr.

Klasa 39. Tworzywa sztuczne, kauczuk

39a², 1/04 49045. 25.6 1963. „Warel” Zakłady Elektroniczne im. Franka Zubrzyckiego. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania form wtryskowych do mas termoplastycznych z tworzyw kwasi-metalicznych. Mgr inż. Jacek Kijak, inż. Kazimierz Kostrzewa i inż. Wiesław Wieczorkowski. Pr.

39a², 19/06 49096. 23.9 1963. Pierwsz. 9.6 1963 (XXXII Międzynarodowe Targi Poznańskie (Polska)). „Warel” Zakłady Elektroniczne im. Franka Zubrzyckiego. Warszawa, Polska. Elektroda grzejna zgrzewarki impulsowej do zgrzewania folii polietylenowej. Inż. Kazimierz Kostrzewa, inż. Wiesław Wieczorkowski i Ryszard Jacewicz. Pr.

39a³, 9/02 48938, 13.12 1961. Huta Szkła „Wał-

brzych" Przedsiębiorstwo Państwowe. Wałbrzych, Polska. Sposób wytwarzania kleiwa do łączenia płyt szklanych. Stanisław Sykus, mgr inż. Hipolit Heropolitański i inż. Zenon Tkaczyk. Pr.

39a⁶, 1/00 **48933**. 29.5 1963. Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej. Blachownia Śląska, Polska. Urządzenie do zagęszczania lateksu. Mgr inż. Jerzy Wojciechowski, mgr inż. Zbigniew Gortel i Józef Kopytko. Pr.

39a⁷, 5/00 **49024**. 21.5 1960. Zakłady Płyt Piłśniowych „Czarna Woda”. Czarna Woda, Polska. Sposób formowania kształtowników z twardych i bardzo twardych płyt piłśniowych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Inż. Stanisław Osika, inż. Adam Płoszek i Klemens Bruski. Pr.

39b, 5/05 **48857**. 19.5 1962. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób zagęszczania lateksu butadienowo-styrenowego. Edward Grzywa, Jerzy Kopytowski, Jan Mituś, Maria Rajkiewicz i Stanisław Radwański. Pr.

39b, 5/07 **48992**. 8.11 1962. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób wytwarzania polimeru polepszającego właściwości wyrobów gumowych. Mgr inż. Stanisław Gibiński, mgr Bogdan Krajewski mgr inż. Jerzy Kopytowski, mgr inż. Jan Kaczor, inż. Jerzy Wachniew, mgr Stanisław Leśniak, mgr inż. Bolesław Cupiał i Karol Handzlik. Pr.

39b, 5/18 **48989**. 12.12 1962. Śląskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego. Lubliniec, Polska. Sposób wytwarzania włókna klejonej. Bogdan Trafankowski, Eugeniusz Kolonko, Tadeusz Wróblewski, Eugeniusz Zakrzewski i Mieczysław Kopiec. Pr.

39b, 22/04 **49083**. 15.9 1962. Pierwsz. 27.9 1961 (Szwajcaria). Inventa A. G. für Forschung und Patentverwertung. Zurich, Szwajcaria. Sposób wytwarzania polikaprolaktamu nadającego się do przetwarzania na wyroby o równomiernej strukturze drobnokrystalicznej.

39c, **1 48971**. 6.5 1963. Instytut Farb i Lakierów. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania butoksylowanej żywicy z 4,4-dwuhydroksydwufenylopropanu i aldehydu mrówkowego. Dr inż. Michał Taniewski, mgr inż. Alina Kalinowska, mgr inż. Lesław Zassowski i Michał Gruszczyński. Pr.

39c, 10 **48950**. 24.2 1962. VEB Filmfabrik Agfa Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób bezciśnieniowej ciągłej polimeryzacji ϵ -kaprolaktanu.

39c, 16 **48893**. 15.8 1963. Instytut Tworzyw Sztucznych. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania samogasnących termoplastów. Doc. dr Stanisław Porejko, mgr inż. Zbigniew Kazimierz Brzozowski, inż. Stanisław Mączyński i mgr inż. Zbigniew Wielgosz. Pr.

39c, 16 **48969**. 19.11 1963. Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej. Blachownia Śląska, Polska. Sposób wytwarzania miękczaczy poliestrowych. Mgr inż. Lidia Jakubowicz, doc. mgr inż. Józef Obłój i Anna Cholewa. Pr.

39c, 16 **48997**. 29.4 1964. Biuro Projektów Prze-

mysłu Farb i Lakierów „Prolak”. Gliwice, Polska. Ciągły sposób wytwarzania żywic alkidowych i urządzenie do stosowania tego sposobu. Dr Zbigniew Zieliński i mgr Eugeniusz Bereś. Pr.

39c, 16 **49088**. 7.2 1964. Instytut Tworzyw Sztucznych. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania żywic kontaktowych. Mgr inż. Piotr Penczek. Pr.

39c, 25/01 **49052**. 15.4 1964. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze Sp. z o. o. (Zespół Chemii Budowlanej). Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania tworzywa termoplastycznego z metakrylanu metylu modyfikowanego styrenem. Kazimierz Borodziński, Andrzej Głuski i Jerzy Kisling. Pr.

39c, 25/01 **49099**. 21.10 1961. Pierwsz. 26.10 1960 (Włochy). Montecatini Societa Generale per 'Industria Mineraria e Chimica. Mediolan, Włochy. Sposób wytwarzania wielkocząsteczkowych bezpostaciowych kopolimerów etylenu z -olefinami.

39c, 30 **48932**. 2.7 1963. Politechnika Śląska (Katedra Technologii Powłok Ochronnych). Gliwice, Polska. Sposób otrzymywania żywic epoksydowych o wysokiej odporności termicznej na bazie epichlorohydryny gliceryny i wielowodorotlenowych pochodnych naftalenu. Zbigniew Jedliński i Maria Tokarzewska. Pr.

39e, 16 **48970**. 16.4 1964. Instytut Tworzyw Sztucznych. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania średnicząsteczkowych nasyconych poliestrów. Mgr inż. Piotr Penczek. Pr.

Klasa 40. Hutnictwo metali **nieżelaznych**

40a, 10/01 **49021**. 21.4 1964. Zakłady Cynkowe „Silesia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice-Wełnowiec, Polska. Urządzenie do ładowania płyt metalowych do pieców topielnych i rafinacyjnych. Patent dodatkowy do patentu nr 46175. Mgr inż. Zdzisław Radzikowski i inż. Mieczysław Kitala. Pr.

40a, 16 **48881**. 8.5 1963. Huta Siechnice Przedsiębiorstwo Państwowe. Siechnice, Polska. Sposób wzbogacania żużli chromowych i urządzenie do stosowania tego sposobu. Mgr inż. Bernard Przywiecki, doc. mgr inż. Jerzy Schroeder i inż. Zenobiusz Szczepanik. Pr.

40a, 19/32 **49042**. 10.12 1963. Zakłady Cynkowe „Silesia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice, Polska. Sposób rafinacji metali i stopów niskotopliwych, zwłaszcza cynku i jego stopów. Inż. Witold Kwiecień, mgr Herbert Czichoń i mgr inż. Marian Wienk. Pr.

40a, 33/80 **49043**. 8.4 1964. Zakłady Cynkowe „Silesia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice-Wełnowiec, Polska. Sposób rafinacji stopów kadmowych i urządzenie do stosowania tego sposobu. Patent dodatkowy do patentu nr 41351. Prof. dr inż. Aleksander Krupkowski, dr inż. Henryk Fik, mgr inż. Karol Rzyman i inż. Zbigniew Ochmański. Pr.

40a, 34/60 **49020**. 30.4 1964. Zakłady Cynkowe „Silesia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice-Wełnowiec, Polska. Sposób otrzymywania stopu

cynkowo-kadmowego z żużli pozostałych po rafinacji kadmu. Józek Sajdok. Pr.

40a, 35 49047. 14.4 1964. Zakłady Cynkowe „Silesia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice-Wełnowiec, Polska. Sposób kondensacji par kadmu i cynku oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Patent dodatkowy do patentu nr 45111. Inż. Mieczysław Kitala, dr inż. Henryk Fik i mgr inż. Karol Rzyman. Pr.

40a, 41/08 49044. 13.4 1964. Zakłady Cynkowe „Silesia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice-Wełnowiec, Polska. Sposób otrzymywania pyłu cynkowego o małej ziarnistości oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Patent dodatkowy do patentu nr 40802. Mgr inż. Karol Rzyman, dr inż. Henryk Fik i mgr inż. Zygmunt Syrczyński. Pr.

Klasa 42. Przyrządy pomiarowe, wagi, akustyka, optyka

42b, 5 48967. 28.3 1963. Akademia Górniczo-Hutnicza (Katedra Maszyn i Pomiarów Elektrycznych). Kraków, Polska. Foteoelektryczny impulsowy miernik położenia i wymiarów przedmiotów ruchomych w szczególności przedmiotów gorących, w trakcie procesu produkcyjnego. Mgr inż. Adam Komarzewski i dr inż. Tomasz Słuszkiewicz. Pr.

42b, 26/02 48960. 30.4 1963. Henryk Borowski. Warszawa, Polska. Impulsowo-magnetyczne urządzenie do pomiaru błędu podziałki zębów walcowych kół zębatych. Henryk Borowski.

42c, 42 49090. 9.11 1963. Przedsiębiorstwo Geofizyki Przemysłu Naftowego. Kraków, Polska. Geofon. Stanisław Buczek. Pr.

42e, 22/02 48906. 15.2 1964. Jeleniogórskie Zakłady Celulozy i Włókien Sztucznych im. Klementa Gottwalda. Jelenia Góra, Polska. Urządzenie do pomiaru wydajności pompy zębatej. Inż. Mieczysław Zięba i inż. Paweł Siałkowski. Pr.

42i, 8/80 48966. 20.6 1962. Huta „Florian” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Świętochłowice, Polska. Termopara zanurzeniowa. Dr inż. Aleksander Schillak i mgr inż. Engelbert Kupka. Pr.

42k, 25 49106. 11.12 1963. Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego. Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa, Polska. Urządzenie do prób zmęczeniowych sprężyn. Doc. mgr inż. Wiktor Narkiewicz. Pr.

42k, 36/06 49001. 22.12 1962. Warszawska Fabryka Wyrobów Metalowych. Warszawa, Polska. Urządzenie magnetyczne do pomiaru twardości i kontroli struktury elementów stalowych. Inż. Roman Nowak. Pr.

42k, 45/01 48889. 20.2 1964. Instytut Geodezji i Kartografii. Warszawa, Polska. Szczelinomierz do pomiaru wzajemnych przemieszczeń dwóch fragmentów budowli. Mgr inż. Wojciech Janusz, inż. Mieczysław Smółka, inż. Stefan Zykubek i Ryszard Witkowski. Pr.

42k, 46/05 49010. 17.11 1962. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Sposób wykrywania wad

materiałowych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Prof. dr Janusz Kacprowski, mgr inż. Władysław Nikiel i mgr inż. Jan Ryll-Nardzewski. Pr.

42k, 46/07 49041. 10.5 1963. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Mechanizm wysuwania preparatu izotopowego zamocowanego na giętym wałku. Patent dodatkowy do patentu nr 44685. Mgr inż. Jerzy Kubacki, mgr inż. Janusz Szweykowski, Roman Trzaska i Marian Małolepszy. Pr.

42l, 3/55 48927. 11.10 1963. Fabryka Żelatyny. Puławy, Polska. Sposób oznaczania substancji tłuszczowych w bulionie żelatynowym. Mgr Stanisław Kalinko. Pr.

42l, 4/13 48957. 11.2 1963. Zakłady Cynkowe „Szopienice” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice—Szopienice, Polska. Urządzenie do automatycznej regulacji stopnia utleniania tlenków azotu wchodzących do części absorpcyjnej wieżowego systemu produkcji kwasu siarkowego. Mgr inż. Andrzej Rutkowski, Leon Forner, inż. Janusz Gónera, Maksymilian Rusek i Roman Wyglendacz. Pr.

42l, 13/03 48891. 22.6 1963. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Łódź, Polska. Sposób oznaczania temperatury mięknienia włókien z poli- (alkoholu winylowego). Mgr Janina Majewska i mgr Scholastyka Urbanowicz. Pr.

42l, 17 48908. 10.10 1962. Centralne Laboratorium Technologii Przetwórstwa i Przechowalnictwa Zbóż. Warszawa, Polska. Rozdzielacz odśrodkowy. Michał Brykczyński, Ryszard Smereczyński i Zdzisław Duma. Pr.

42l, 17 48909. 10.10 1962. Centralne Laboratorium Technologii Przetwórstwa i Przechowalnictwa Zbóż. Warszawa, Polska. Rozdzielacz do materiałów sypkich o drobnej granulacji. Mgr Zdzisław Duma i mgr Michał Brykczyński. Pr.

42l, 17 48923. 20.7 1963. Zakład Badań i Pomiarów „Energopomiar”. Gliwice, Polska. Urządzenie do przygotowywania średnich prób do oznaczeń analitycznych. Dr Andrzej Żeleński i Jan Bieniek. Pr.

42l, 17 48964. 10.10 1962. Centralne Laboratorium Technologii Przetwórstwa i Przechowalnictwa Zbóż. Warszawa, Polska. Rozdzielacz do pobierania próbki z próby zbiorczej. Mgr inż. Michał Brykczyński, mgr Zdzisław Duma i mgr inż. Edmund Oliński. Pr.

42l, 17 48994. 28.10 1963. Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa „Biprostal”. Kraków, Polska. Urządzenie do automatycznego pobierania prób materiałów sypkich w przesypach. Inż. Jerzy Szumilas i inż. Józef Strzelski. Pr.

42n, 5 48913. 22.8 1963. Józefa Zofia Dawidowska. Siedlce, Polska. Jerzy Dawidowski. Siedlce, Polska. Elektryczne urządzenie sygnalizujące prawidłowość odpowiedzi na programowe pytania związane z nauką czytania oraz nauką prostych działań arytmetycznych. Józefa Zofia Dawidowska i Jerzy Dawidowski.

42o, 17 49104. 20.11 1963. Wytwórnia Sprzętu

Komunikacyjnego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa, Polska. Sposób bezpośredniego pomiaru przyspieszeń geometrycznych krzywek obrotowych. Doc. mgr inż. Wiktor Nariewicz. Pr.

42r, 4 48849. 16.5 1963. „Prozamet” Przedsiębiorstwo Projektowania i Budowy Zakładów Przemysłu Metalowego i Elektrotechnicznego. Warszawa, Polska. Pneumatyczny wzmacniacz ciśnienia. Mgr inż. Janusz Lewandowski. Pr.

42r, 4 49040. 13.3 1964. Instytut Techniki Ciepłej. Łódź, Polska. Hydrauliczny wzmacniacz strumieniowy. Dr inż. Henryk Kierszenkiern i Henryk Lewkowicz. Pr.

42s 48914. 18.2 1963. Zakłady Sprzętu Budowlanego Nr 2. Solec Kujawski, Polska. Pulsator siły jednokierunkowej. Mgr inż. Bogdan Miśta. Pr.

Klasa 45. Gospodarstwo rolne, leśne i hodowlane, środki ochrony roślin

45c, 77/00 48918. 24.2 1964. Centralne Biuro Opracowań Technicznych Drobnej Wytwórczości. Warszawa, Polska. Uchwyt zębów grabi konnych. Inż. Zbigniew Kowalewicz. Pr.

45g, 5/12 49050. 21.12 1963. Zakłady Aparatury Ochrony Roślin im. Gen. K. Świerczewskiego. Wrocław, Polska. Pulsator o wydłużonym okresie ssania do dożarek mechanicznych. Dr inż. Władysław Szklarz i inż. Julian Pasisz. Pr.

45g, 25/00 48863. 27.11 1963. Centralny Związek Spółdzielni Mleczarskich (Fabryka Aparatury Mleczarskiej). Warszawa, Polska. Urządzenie do wyrobu sera sposobem ciągłym. Mgr inż. Wojciech Tuszyński, dr inż. Jerzy Jakubowski, mgr inż. Wiktor Zarzycki i inż. Jerzy Ryszkowski. Pr.

45h, 79/00 49082. 9.12 1963. Pierwsz. 16.8 1963 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Institut für Schiffbautechnik Wolgast. Wolgast, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wyciągania i opróżniania sieci na trawlerach i urządzenie do stosowania tego sposobu.

45k, 7/20 48983. 17.2 1964. Zakłady Aparatury Ochrony Roślin im. Gen. K. Świerczewskiego. Wrocław, Polska. Eżektor do napełniania zbiorników opryskiwaczy ciśnieniowych. Mgr inż. Stanisław Wasilewski i mgr inż. Czesław Sulkowski. Pr.

45l, 9 48949. 30.1 1962. Pierwsz. 2.2 1961 (Niemiecka Republika Federalna). Peter Schmielek. Berlin—Dahlem. Środek do zwalczania szkodników.

Klasa 46. Silniki spalinowe i inne

46a², 60 49107. 4.2 1964. Wytwórnia Sprzętu Mechanicznego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Bielsko-Biała, Polska. Wysokoprężny silnik dwusuwowy. Paweł Binek i Jan Kubica. Pr.

Klasa 47. Elementy maszyn

47a, 5 48915. 17.10 1963. Artur Fischer. Tumlingen, Niemiecka Republika Federalna. Element za-

bezpieczający przed obracaniem się sworznia rozporowego o podłużnym nacięciu.

47b, 31 48921. 18.1 1963. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Prowadnica toczna z kulkami o obiegach zamkniętych. Mgr inż. Stanisław Czajkowski. Pr.

47c, 15 49000. 27.3 1963. Fabryka Obrabiarek „Rafamet”. Kuźnia Raciborska, Polska. Sprzęgło elektromagnetyczne. Inż. Michał Rudzki. Pr.

47e, 27 49070. 22.9 1964. Zakłady Urządzeń Przemysłowych Przedsiębiorstwo Państwowe. Nyssa, Polska. Rozdzielacz smaru. Mgr inż. Adolf Paćek, Piotr Huk, Edward Flakowski, inż. Franciszek Marczewski i Andrzej Mróz. Pr.

47g, 19/02 49054. 22.3 1963. Biuro Projektów Przemysłu Farmaceutycznego „Polfa”. Warszawa, Polska. Urządzenie do szczelnego zamykania zaworów grzybkowych. Zbigniew Groll. Pr.

47h, 7 49057. 31.10 1961. Stanisław Kowalski. Wesoła k. Warszawy, Polska. Bezstopniowy układ napędowy o zamkniętym obiegu mocy zwłaszcza dla pojazdów mechanicznych. Stanisław Kowalski.

47h, 22 48953. 26.7 1962. Centralne Biuro Konstrukcyjne Obrabiarek. Pruszków, Polska. Urządzenie hydrauliczne do bezstopniowej regulacji prędkości przepływu oleju, przystosowane zwłaszcza do regulacji prędkości przesuwu ruchomych zespołów obrabiarek. Inż. Jan Szostak, mgr inż. Witali Piekałkiewicz, mgr inż. Janusz Cieszewski i mgr inż. Ryszard Kaszyński. Pr.

Klasa 48. Chemiczna powierzchniowa obróbka metali

48a, 1/03 49068. 11.9 1963. Łódzkie Zakłady Obuwia i Wyrobów Gumowych. Łódź, Polska. Sposób oczyszczania form wulkanizacyjnych. Inż. Franciszek Dobrzyński i mgr inż. Witold Masłowski. Pr.

48d, 2/20 49095. 8.6 1961. Zakłady Chemiczne w Bieruniu Starym Przedsiębiorstwo Państwowe. Bieruń Stary, Polska. Urządzenie do automatycznego czyszczenia drobnych elementów metalowych w rozpuszczalnikach metodą ciągłą niskociśnieniową. Mgr inż. Franciszek Pęszor, mgr inż. Zbigniew Łazowski, Paweł Gogolin i Augustyn Łabuć. Pr.

Klasa 49. Mechaniczna obróbka metali

49a, 5/01 48898. 28.1 1963. Zakłady Wytwórcze Sprzętu Sieciowego. Bielsko-Biała, Polska. Obrabiarka do dwustronnego obrabiania końców pręta. Stanisław Głuza. Pr.

49b, 1/09 48929. 21.11 1963. Przedsiębiorstwo Montażu Aparatury Pomiarowej i Automatyki „Energo-Aparatura”. Katowice, Polska. Frezarka przystawna. Inż. Włodzimierz Mrowiec, Emil Pałak i Stefan Korus. Pr.

49c, 19 49018. 15.1 1962. Centralne Laboratorium Obróbki Plastycznej. Poznań, Polska. Tłocznik wielooperacyjny do produkcji cienkościennych

blon metalowych. Mgr inż. Zbigniew Wiśniewski. Pr.

Klasa 50. Młynarstwo, technika mielenia

50e, 3/01 48883. 9.4 1963. Polska Akademia Nauk (Zakład Badań Naukowych Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego). Zabrze, Polska. Urządzenie do oczyszczania gazów od zanieczyszczeń substancjami stałymi. Mgr inż. Tadeusz Delebiński. Pr.

50f, 5 49097. 9.3 1963. Franz-Josef Gattys Ingenieurbüro für Chem. Maschinen-und Apparatebau. Frankfurt nad Menem, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do pneumatycznego mieszania materiałów pylistych i ziarnistych.

Klasa 53. Środki żywnościowe, pożywki

53c, 3/02 49002. 23.11 1960. Pierwsz. 1.12 1959 (Księstwo Luksemburg). Société Civile des Produits LIFINE. Saint-Cloud, Francja. Sposób wytwarzania półprzepuszczalnego tworzywa w postaci folii lub węży, zwłaszcza sztucznych jelit do pakowania artykułów spożywczych.

53g, 4/06 48934. 8.6 1963. Instytut Zootechniki. Kraków, Polska. Sposób otrzymywania granulowanych mieszanek paszowych dla zwierząt. Jerzy Stefan. Pr.

53k, 2/02 49092. 9.10 1963. Zjednoczenie Przemysłu Ziemiaczanego. Poznań, Polska. Sposób wytwarzania koncentratu grochowego. Mgr inż. Bogusław Nowicki i mgr Michał Grześkowiak. Pr.

Klasa 64. Wyszynk

64b, 11 49100. 30.10 1962. Pierwsz. 16.6 1962 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Brauerei — und Kellereimaschinenfabrik Magdeburg. Magdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie podporowe wirnika maszyn do napełniania butelek.

64c, 16/01 48903. 21.8 1962. Rzeszowskie Zakłady Gastronomiczne Przedsiębiorstwo Państwowe. Rzeszów, Polska. Urządzenie do napełniania syfonów. Aleksander Grochowski. Pr.

Klasa 65. Budowa okrętów, żeglarstwo

65a², 53 49086. 14.3 1964. Instytut Morski. Gdańsk, Polska. Stępka przechyłowa do małych statków pływających ze zmiennym przegłębieniem. Mgr inż. Damian Maćkowiak. Pr.

65c, 9 48919. 13.1 1964. Biuro Projektów i Studiów Taboru Rzecznego. Wrocław, Polska. Urządzenie do zrzucania kotwic z łodzi towarzyszących. Mgr inż. Zdzisław Chrzan i Leszek Mastalski. Pr.

Klasa 67. Szlifowanie, polerowanie

67a, 23 48972. 21.1 1964. Instytut Obróbki Skrawaniem. Kraków, Polska. Sposób wytwarzania

cienkościennych wyrobów korundowych z gęstwy za pomocą odlewania. Patent dodatkowy do patentu nr 47064. Mgr inż. Tadeusz Gibas. Pr.

Klasa 68. Wyroby ślusarskie

68c, 6 48947. 13.4 1964. Centralne Biuro Konstrukcyjne Pras i Młotów. Warszawa, Polska. Sposób wykonywania zawiasów czopowych. Mgr inż. Władysław Nagel. Pr.

Klasa 71. Obuwie i jego wyrób

71c, 25/00 48905. 26.7 1963. Południowe Zakłady Skórzane. Chełmek, Polska. Maszyna do klejenia międzypodszewek. Tomasz Remsak, Jan Fidył, Józef Wanat, Wincenty Trojak, Józef Raczek, Jan Sitek, Stanisław Komala i Ludwik Oczkowski. Pr.

Klasa 74. Sygnalizacja

74b, 2 48993. 15.7 1963. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Urządzenie pomiarowo-sygnalizacyjne poziomu cieczy. Bogdan Brandt. Pr.

74b, 3 48998. 9.5 1962. Warszawska Fabryka Wyrobów Metalowych. Warszawa, Polska. Sposób kontroli i sygnalizacji czasu wygrzewania wsadu, zwłaszcza w piecach hartowniczych z ośrodkiem ciekłym. Inż. Roman Nowak. Pr.

74b, 5/01 49017. 22.2 1963. Przedsiębiorstwo Geofizyki Przemysłu Naftowego. Kraków, Polska. Urządzenie zabezpieczające wieże wiertnicze przed możliwością stawiania ich w pobliżu linii wysokiego napięcia. Inż. Mieczysław Szkatuła i inż. Władysław Uliński. Pr.

Klasa 76. Przędzalnictwo

76b, 2/01 48888. 26.5 1962. Instytut Włókiennictwa. Łódź, Polska. Urządzenie do zagęszczania i pogrubiania pokładu utworzonego z surowców włókienniczych. Mgr inż. Tadeusz Caban. Pr.

76b, 15/02 48922. 27.6 1963. Zakłady Przemysłu Wełnianego im. Józefa Kluski. Bielsko-Biała, Polska. Urządzenie do mechanicznego naciągania obić na bębny zespołów zgrzeblnych. Inż. Franciszek Suski, Ludwik Kulec, Rajmund Groehowiak, Zenon Konieczny i inż. Tadeusz Piątek. Pr.

Klasa 79. Tytoń, cygara, papierosy

79a, 2/01 49077. 16.11 1963. Mazurska Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Augustowie. Augustów, Polska. Urządzenie do rozgarniania liści tytoniowych na taśmie proktora. Leonard Misiewicz i Zdzisław Rudzewicz. Pr.

Klasa 80. Ceramika

80a, 34/01 49034. 31.7 1963. VEB Zementanlagenbau Dessau. Dessau, Niemiecka Republika

Demokratyczna. Sposób wytwarzania rur betonowych i tym podobnych elementów oraz urządzenie do stosowanie tego sposobu.

80a, 48/01 48865. 29.7 1963. Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych. Solec Kujawski, Polska. Sposób smarowania form do wytwarzania betonów komórkowych i urządzenie do stosowania tego sposobu. Zygmunt Ciemny, Jan Cerlak, Jerzy Sowiński i Czesław Turański. Pr.

80b, 8/01 48899. 15.2 1963. Skawińskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe. Skawina, Polska. Ogniotrwały klinkier do wytwarzania wyrobów zasadowych, zwłaszcza magnezytowych. Dr inż. Franciszek Nadachowski, inż. Otton Przegendza, inż. Juliusz Wiśniowski, inż. Stefan Drabik, inż. Stanisław Malec i inż. Karol Eisner. Pr.

80b, 8/05 48986. 15.2 1963. Chrzanowskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe. Chrzanów, Polska. Sposób wytwarzania klinkieru ogniotrwałego do produkcji wysokogniotrwałych wyrobów zasadowych. Dr inż. Władysław Bieda, mgr inż. Bogusław Ufnalewski i inż. Rudolf Błahut. Pr.

80b, 12/10 48968. 3.6 1963. Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania tworzywa ceramicznego. Mgr Longin Kociszewski, inż. Jerzy Szulc, mgr inż. Henryk Wałczak i inż. Andrzej Pytliński. Pr.

80c, 5 48959. 27.1 1961. Dolnośląskie Zakłady Magnezytowe. Świdnica, Polska. Piec tunelowy do wypalania wyrobów ogniotrwałych z wolnym tlenkiem wapnia. Inż. Karol Eisner, doc. mgr inż. Wacław Szymborski, mgr inż. Daniel Dyboł i mgr inż. Władysław Bieda. Pr.

80c, 17/50 48856. 9.1 1964. Zakłady Cynkowe „Silesia” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice, Polska. Sposób przeponowego wypalania ceramicznych retort, przeznaczonych do pieców destylacyjnych cynku i urządzenie do stosowania tego sposobu. Inż. Józef Pawlak, Franciszek Płochacz i Eugeniusz Samek. Pr.

Klasa 81. Transport, opakowanie

81e, 63 49014. 21.3 1964. Biuro Projektów Przemysłu Węglowego Przedsiębiorstwo Państwowe (Biuro Projektów Katowice). Katowice, Polska. Sposób transportu węgla drobnoziarnistego w mieszaninie z cieczą i urządzenie do stosowania tego sposobu. Mgr inż. Karol Fido i inż. Ryszard Machowski. Pr.

81e, 63 49033. 5.11 1962. Inż. Stanisław Karbownik. Warszawa, Polska. Urządzenie dozujące do materiałów sypkich. Inż. Stanisław Karbownik.

Klasa 84. Budownictwo wodne i ziemne

84c, 7/06 48897. 14.5 1963. Zakłady Sprzętu Budowlanego Nr 2. Solec Kujawski, Polska. Kafar

z wibromłotem do wbijania, wrywania i formowania pali w gruncie. Mgr inż. Bogdan Mišta. Pr.

84c, 7/14 48928. 20.1 1964. Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa”. Gdańsk, Polska. Sposób uszczelniania pokryw młotów parowych z korpusami oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Mgr inż. Wacław Kołyszko i Alfons Paukszteło. Pr.

84c, 11/00 48936. 7.12 1963. Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa 4”. Gdańsk, Polska. Sposób sprawdzania szczelności ścianki stalowej wbijanej na lądzie bez sprawdzania przez nurka po podbagrowaniu. Hipolit Łukowicz, mgr inż. Franciszek Loska i mgr inż. Krzysztof Krzewski. Pr.

84c, 13/10 49067. 22.5 1964. Zakłady Sprzętu Budowlanego Nr 2. Solec Kujawski, Polska. Hydrauliczna głowica mocująca wibromłota przystosowanego do wbijania lub wyciągania z gruntu długich elementów. Henryk Kubera. Pr.

84c, 17/18 48937. 15.1 1964. Przedsiębiorstwo Robót Wodno-Melioracyjnych. Kraków, Polska. Żelbetowa przeciwrumowiskowa zaporą wodną. Mgr inż. Alfred Pasternak. Pr.

Klasa 85. Wody mineralne, oczyszczanie wody, kanalizacja

85c, 1 49023. 29.1 1964. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób odzyskiwania miedzi ze ścieków przy wytwarzaniu butadienu. Prof. dr inż. Czesława Troszkiewicz, dr inż. Romuald Bogoczek, mgr inż. Zbigniew Wałaszek, mgr inż. Henryk Weideman i mgr inż. Bogdan Krajewski. Pr.

85c, 5 49013. 24.6 1963. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Urządzenie do oczyszczania ścieków walcowni żelaza i stali. Mgr inż. Józef Sobkowiak, mgr inż. Mieczysław Panz i mgr inż. Józef Serwiński. Pr.

85c, 6/01 48942. 14.12 1963. Franciszek Zygmantowski. Poznań, Polska. Sposób napowietrzania wody i urządzenie do stosowania tego sposobu. Franciszek Zygmantowski.

Klasa 86. Tkactwo

86c, 18/10 48990. 24.6 1963. Dolnośląskie Zakłady Przemysłu Jedwabniczego im. Gen. Jarosława Dąbrowskiego. Nowa Ruda, Polska. Hamulec osnowowy do krosien. Mgr inż. Eugeniusz Podkul i Jan Jabłoński. Pr.

86h, 8 49048. 1.6 1964. Zakłady Przemysłu Wełnianego im. Józefa Kluski. Bielsko-Biała, Polska. Urządzenie do mierzenia gęstości bicia wątków podczas tkania. Bernard Janiczak. Pr.

86h, 8 49049. 23.5 1964. Lubańskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego. Lubań, Polska. Urządzenie do zmniejszenia wyciągu nitek osnowy na klejarce komorowej. Jerzy Świątkowski. Pr.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentowego. Zmiany, dokonane w rubryce A rejestru patentowego, dotyczą imienia i nazwiska lub nazwy oraz miejsca zamieszkania lub siedziby właściciela albo posiadacza patentu i pełnomocnika, a zmiany, dokonane w rubryce C tego rejestru — nazwiska twórcy (współtwórców) wynalazku oraz numeru świadectwa autorskiego.

43215. Dnia 26.9 1964 r. w rubryce C dokonano wpisu „Jan Kopczyk 14184, inż. Adam Brzeziński 14185”.

43442. Dnia 19.9 1964 r. w rubryce C dokonano wpisu „Franciszek Koszyk 14155; Tadeusz Pytlakowski 14156”.

44942. Dnia 11.9 1964 r. w rubryce A wykreślono wpis „Aleksander Zajdler Warszawa, Polska Barbara Dąbrowska Warszawa, Polska Jerzy Kowalski Warszawa, Polska Anna Zieleniewska Warszawa, Polska Elżbieta Matusiewicz Warszawa, Polska Inż. Józef Felkner i mgr Wanda Modlibowska rzeczniczy patentowi Warszawa” oraz dokonano wpisu „Centrala Wytwórczo-Usługowa „Libella” Sp. z o.o. Warszawa, Polska”.

46760. Dnia 21.9 1964 r. w rubryce A wykreślono wpis „Antoni Rzepecki Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisu „Zakłady Metalowe „Rolmet” Warszawa, Polska”; w rubryce B wykreślono wpis „Wynalazek niepracowniczy patent główny niezależny” oraz dokonano wpisu „Wynalazek pracowniczy patent główny niezależny”.

46798. Dnia 14.9 1964 r. w rubryce C dokonano wpisu „Mgr inż. Jan Mitreğa 14186”.

47686. Dnia 16.10 1964 r. w rubryce A wykreślono wpis „Dawid Liberman Paryż, Francja” oraz dokonano wpisu „Société des Usines Chimiques Rhône-Poulenc Paryż, Francja”.

48466. Dnia 19.9 1964 r. w rubryce A wykreślono wpis „Piotr Moroz Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisu „Zjednoczenie Przemysłu Obrabiarów i Narzędzi Warszawa, Polska”; w rubryce B wykreślono wpis „Wynalazek niepracowniczy patent główny niezależny” oraz dokonano wpisu „Wynalazek pracowniczy patent główny niezależny”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Liczby oznaczają numery rejestru patentowego. Patenty, wpisane do rejestru patentowego pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2 albo na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz zostały wykreślone z tego rejestru.

art. 70 ust. 1 pkt 2

33974 35100 35844 38196 38301 38586 39504 40354
40790 41093 41104 41144 41204 41432 43541

art. 20 ust. 2

43542

ODMOWY UDZIELENIA PATENTÓW
COFNIĘCIA ZGŁOSZEŃ WYNALAZKÓW

Grubym drukiem są podane numery zgłoszeń projektów wynalazczych, ogłoszonych na podstawie art. 36 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156). Po numerach tych zgłoszeń są kolejno podane daty dokonania zgłoszeń, daty ogłoszenia zgłoszeń, imiona i nazwiska lub nazwy zgłaszających, miejsca zamieszkania lub siedziby zgłaszających oraz tytuły projektów wynalazczych.

Wymienione zgłoszenia zostały załatwione odmownie lub cofnięte.

100287. 12.12 1962. 31.12 1963. Śląskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego. Lubliniec, Polska. Sposób wytwarzania tłoczyswa o zwiększonej wytrzymałości mechanicznej z żywic sztucznych termoutwardzalnych.

100316. 15.12 1962. 31.12 1963. Centralne Biuro Konstrukcji Okrętowych Nr 1. Gdańsk, Polska. Urządzenie do skórowania filetów rybnych.

100327. 17.12 1962. 22.1 1963. Kopalnie i Zakłady Przetwórcze Siarki „Tarnobrzeg”. Tarnobrzeg, Polska. Wykrapacz kwasu siarkowego.

100345. 15.12 1962. 31.12 1963. Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy. Bydgoszcz, Polska. Kocioł do stapiań chemicznych z falistą uźebrowaną, zewnętrzną powierzchnią grzewczą.

100434. 31.12 1962. 4.2 1963. Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania betonu lekkiego z dodatkami granulek styropianu jako wypełniacza.

100659. 12 1963. 15.3 1963. Franciszek Smagała. Miechów, Polska. Pompa ssąco-tłocząca dla studni.

100660. 12 1963. 30.11 1963. Franciszek Smagała. Miechów, Polska. Beczkowóz wirnikowy przeciwpożarowy.

100678. 5.2 1963. 14.3 1963. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób otrzymania estrów organicznych.

100693. 6.2 1963. 22.3 1963. Instytut Podstawowych Problemów Techniki Polskiej Akademii Nauk. Warszawa, Polska. Oscyloskopowy lub kineskopowy wskaźnik urządzenie radiolokacyjnego, sonolokacyjnego względnie defektoskopu* ultradźwiękowego.

100698. 7.2 1963. 29.2 1964. Huta im. B. Buczka P. P. Sosnowiec, Polska. Dłonica z dodatkową warstwą nieprzepuszczającą ciecz.

100738. 14.2 1963. 31.12 1963. Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Żarach. Żary, Polska. Pogłębiacz leśny na orsztylniska.

100747. 14.2 1963. 30.11 1963. Łódzkie Zakłady Włókien Sztucznych. Łódź, Polska. Sposób wytwarzania gumowych powłok elastycznych na żełbach tarcz krajaarkowych.

100749. 14.2 1963. 30.9 1963. Łódzkie Zakłady Włókien Sztucznych. Łódź, Polska. Sposób wytwarzania powłok chemoodpornych na częściach maszyn o powierzchniach walcowych polegający na nakładaniu tworzywa w postaci pasty na powierzchnię detalu wprowadzonego w ruch obrotowy.

100750. 14.2 1963. 17.4 1963. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób rozdzielania wyżej wrzącej frakcji pobutadienowej na alkohole i węglowodory.

100751. 14.2 1963. 17.4 1963. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób rozdzielania wyżej wrzącej frakcji pobutadienowej na alkohole i węglowodory.

100810. 21.2 1963. 29.3 1963. Instytut Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa. Warszawa, Polska. Maszyna do oczyszczania rowów melioracyjnych z urządzeniem hydraulicznym do nastawiania kąta nachylenia organu roboczego.

100856. 25.2 1963. 31.8 1963. Biuro Badawczo-Projektowe Gospodarki Wodnej i Ściekowej Przemysłu Chemicznego „BIPROWOD”. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania czystej krzemionki koloidalnej.

100908. 4.3 1963. 15.3 1963. Wiesław Skubała. Łódź, Polska. Srodek antykorozyjny do stali i żelaza.

101159. 27.3 1963. 10.5 1963. Inż. Cyryl Piasecki. Szczecin, Polska. Mechaniczny aparat destylacyjny do rozdzielania cieczy od ciał stałych, bez doprowadzania energii cieplnej z zewnątrz.

101181. 30.3 1963. 29.4 1963. Instytut Chemii Ogólnej. Warszawa, Polska. Sposób wykraplania par w gazach odlotowych poddanych procesom schładzania.

101196. 14 1963. 11.6 1963. Instytut Mechaniki Precyzyjnej. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania środka do usuwania silnie przywierających zanieczyszczeń z powierzchni wyrobów metalowych i drewnianych.

101217. 4.4 1963. 18.6 1963. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Sposób wytrawiania stali chromowych w roztworze kwasu fluorowodorowego i solnego.

101239. 5.4 1963. 7.6 1963. Ludwik Zagórski. Gostyń, Polska. Urządzenie do wykonywania doniczek ziemnych do hodowli rozsąd.

101275. 10.4 1963. 27.4 1963. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób sporządzania wodnego roztworu polialkoholi winylowego.

101328. 19.4 1963. 8.5 1963. Instytut Obróbki Skrawaniem. Kraków, Polska. Sposób wytwarzania pasty ścierno-poleryzującej do metali.

101378. 23.4 1963. 18.5 1963. Bogumił Jaskowski. Warszawa, Polska. Stanisław Jezierski. Warszawa, Polska. Sposób wyrobu pełnowartościowych półpełnych opon gumowych z protektorem na koła jezdne do maszyn i pojazdów z surowca odpadowego uzyskanego z produkcji opon samochodowych, wypełnionego odcinkami tkanin lub włókien, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.

101381. 23.4. 1963. 3.7 1963. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób otrzymywania alkilofenoli.

101383. 23.4 1963. 30.11 1963. Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej. Blachownia Śląska, Polska. Sposób granulowania łatwo topiących się sub-

stancji organicznych przez wprowadzenie stopionej substancji organicznej do zimnej wody przez sito brodawkowe, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.

101535. 10.5 1963. 5.7 1963. Wołowskie Zakłady Chemiczne Przemysłu Terenowego. Scinawa, Polska. Sposób wytwarzania mączki kwarcytowej z piasku kwarcytowego, przeznaczonej do wytwarzania proszków czyszczących.

101561. 11.5 1963. 30.9 1963. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób otrzymywania kopolimeru chlorku winylu z octanem winylu do produkcji płyt długogrających przez polimeryzację emulsyjną lub supensyjną z zastosowaniem inigatorów.

101582. 14.5 1963. 30.11 1963. Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa. Warszawa, Polska. Stosowanie dodatków do betonów i zapraw zapewniających wiązanie i twardnienie w temperaturach ujemnych.

101619. 18.5 1963. 30.11 1963. Tadeusz Staszczak. Kraków, Polska. Słój do konserwowania środków spożywczych.

101626. 18.5 1963. 20.6 1963. Associated Electrical Industries Limited. Londyn, Wielka Brytania. Urządzenie zawierające oporowo i pojemnościowo boczniki głównego styku przerywającego przedmuchowego wyłącznika gazowego.

101635. 20.5 1963. 30.11 1963. Będzińskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego. Będzin, Polska. Sposób rozgrzewania silników spalinowych pojazdów mechanicznych w okresie zimowym.

101660. 25.5 1963. 15.6 1963. Remigiusz Rajszewicz. Legionowo k. Warszawy, Polska. Urządzenie zapobiegające fałszywym alarmom przeciwpożarowym.

101669. 22.5 1963. 10.6 1963. Bogusław Nowicki. Poznań, Polska. Mieczysław Otworowski. Poznań, Polska. Sposób suszenia produktów wrażliwych na dłuższe działanie wyższych temperatur zwłaszcza drożdży przy pomocy wielostopniowej suszarki pneumatycznej.

101774. 1.6 1963. 30.9 1963. Ministerul Industriei Petrolului si Chimiei. Bukareszt, Rumunia. Sposób wytwarzania pochodnych estrów kwasu malowanego pochodnych kwasu barbiturowego oraz pirazolidindienów.

101897. 17.6 1963. 8.7 1963. Warszawska Fabryka Syntetyków Zapachowych. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania 1,1,3,3,6-pięciometyloindanu.

101946. 20.6 1963. 30.4 1964. Tomaszowskie Zakłady Włókien Sztucznych. Tomaszów Mazowiecki, Polska. Sposób regeneracji dwusiarczku węgla z jedwabiu wiskozowego, przez podgrzewanie szpul z jedwabiem wodą w podciśnieniu w odpowiednio dostarczonej szczelnej kadzi, wydzielenie skroplonego dwusiarczku i adsorbcję na węglu aktywnym.

102012. 27.6 1963. 31.10 1963. Instytut Odlewnictwa. Kraków, Polska. Sposób wytwarzania form do odlewania zwłaszcza do odlewania dokładnego.

102049. 2.9 1963. 30.11 1963. Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Przemyślu. Przemyśl, Polska. Kosiarka leśna do koszenia trawy i chwastów między rzędami lub wokół placówek sadzonek w uprawach leśnych.

102104. 8.7 1963. 30.9 1963. Zakłady Chemiczne „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Sposób wytwarzania alkilofenoli.

102107. 8.7 1963. 30.9 1963. Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej. Blachownia Śl., Polska. Sposób odtleniania gazów obojętnych na katalizatorze stałym w złożu fluidalnym.

102114. 10.7 1963. 31.8 1963. Lech Zarzycki. Gliwice, Polska. Oswald Mateja. Gliwice, Polska. Sposób wykonywania brył z parafiny doprowadzanej do stanu plastycznego.

102228. 24.7 1963. 19 1963. Józef Deja. Sosnowiec, Polska. Butla stalowa do gazów sprężonych z dnem wklęsłym.

102355. 10.8 1963. 30.9 1963. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Sposób wytwarzania środka do osuszania gazów przez wysycenie suchego żeluz krzemionkowego roztworu nadchloranu magnezowego.

102421. 22.8 1963. 29.2 1964. Mieczysław Michniewski. Częstochowa, Polska. Władysław Sieprawski. Częstochowa, Polska. Sposób nawiercania i urabiania górotworów węglowych, rudzianych oraz wszelkich innych kopalin użytecznych.

102525. 10.9 1963. 30.4 1964. VEB Technisch-Physikalische Werkstätten. Thalheim, Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ połączeń generatora relaksacyjnego do wytwarzania napięcia liniowego względem czasu.

102633. 26.9 1963. 31.10 1963. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze „Inco” (Zespół Produkcji Mechanicznych i Różnych). Warszawa, Polska. Ciśnieniowa szafka pomiarowo-kontrolna.

102663. 1.10 1963. 31.10 1963. Jerzy Erlich. Warszawa, Polska. Sposób galwanicznego nakładania ozdobnych powłok metalowych na rośliny, owady i inne przedmioty naturalne lub wykonane z tworzyw sztucznych.

102717. 9.10 1963. 31.10 1963. Instytut Geodezji i Kartografii. Warszawa, Polska. Nanośnik punktów na mapach i planach wykonanych na płycie z tworzywa przezroczystego.

102851. 28.10 1963. 30.11 1963. Zygmunt Zywirski. Katowice, Polska. Zbigniew Malinowski. Warszawa, Polska. Żarówka migająca zasilana prądem niskiego napięcia wykorzystana jako migacz do pojazdów mechanicznych oraz do układów sygnalizacyjnych, alarmowych i reklamowych.

102917. 6.11 1963. 30.11 1963. Inwalidzka Spółdzielnia Pracy „Zorza”. Warszawa, Polska. Korek chroniący przed kradzieżą.

103011. 19.11 1963. 29.2 1964. Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej. Blachownia Śląska, Polska. Sposób wytwarzania wosku polietylenowego z tworzywa polietylenowego przez termiczną destrukcję wobec węgla aktywnego.

103110. 30.11 1963. 31.1 1964. Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolaget. Västerås, Szwecja. Urządzenie sterownicze, w szczególności do wyłączników.

103167. 6.12 1963. 31.1 1964. Dionizy Cieślak. Warszawa, Polska. Sposób scalania desek budowlanych na płyty samonośne za pomocą sprężenia kilku desek budowlanych, ułożonych obok siebie.

103265. 16.12 1963. 31.1 1964. Adam Lausek. Kraków, Polska. Helena Wajda. Kraków, Polska. Stanisław Matyszkowicz. Kraków, Polska. Bogusław Klimek. Kraków, Polska. Sposób wytwarzania laminatów foliowanych z wysokochłonnego papieru nasyconego żywicą rezolową i folii miedzianej uaktywnionej przez elektrolityczne utlenienie.

103352. 31.12 1963. 31.1 1964. Dionizy Cieślak. Warszawa, Polska. Deska budowlana według opisu patentowego Pat. 41130 zaopatrzona w otwory poziome, umieszczone prostopadle do długości deski.

103413. 7.1 1964. 29.2 1964. Instytut Przemysłu Drobno i Rzemiosła Zakład Technologii Drewna. Warszawa, Polska. Sposób wgłębnego barwienia kłód.

103634. 5.2 1964. 29.2 1964. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Juliana Marchlewskiego. Łódź, Polska. Sposób suszenia materiałów w suszarce powietrznej.

103727. 13.2 1964. 31.3 1964. Zakład Doświadczalny Budowy aparatury Naukowej „UNIPAN”. Warszawa, Polska. Sposób ciągłego pomiaru względnej szybkości cieczy przepływającej w przewodach rurowych za pomocą fal ultradźwiękowych.

103787. 26.2 1964. 31.3 1964. Instytut Odlewnictwa. Kraków, Polska. Sposób modyfikacji nadektycznych stopów aluminiowych z krzemem.

103813. 22.2 1964. 31.3 1964. Instytut Odlewnictwa. Kraków, Polska. Chemoutwardzalna masa formierska i rdzeniowa.

Sprostowanie

W numerze 4 „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1964 r. na str. 180, szpalta 2, w wierszach 6, 7 i 8, zamiast „Inż Stanisław Szeworski, inż. Gwidon Hanausek, inż. Bogdan Sempirski i inż. Ryszard Więcej” powinno być „Stanisław Szeworski, Gwidon Hanausek, mgr inż. Bogdan Sempirski i mgr Ryszard Więcek”.

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH I WZORÓW ZDOBNICZYCH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane wzory użytkowe i wzory zdobnicze. Po numerach rejestrów są zamieszczone daty zgłoszenia wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych w Urzędzie Patentowym PRL, od których rozpoczynają się okresy ochrony tych wzorów. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz zarejestrowano wzory użytkowe i wzory zdobnicze, oraz tytuły zarejestrowanych wzorów. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców zarejestrowanych wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych. Skrót „Pr.” oznacza, że zarejestrowane wzory użytkowe są wzorami pracowniczymi.

WZORY UŻYTKOWE

(Od nru 16400 do nru 16501)

Klasa 3. Odzież

3a 16450. 8.6 1963. Stanisław Sztompke. Warszawa, Polska. Mankiet do koszuli męskiej. Stanisław Sztompke.

3b 16449. 7.10 1963. Spółdzielnia Inwalidów „Wybrzeże”. Gdynia, Polska. Przyrząd do wywracania rękawic ochronnych. Genowefa Zimna, Stefan Ostrowski, Józef Obruszkiewicz, Jadwiga Furmanek i Franciszka Ponomaroff. Pr.

Klasa 4. Oświetlenie za pomocą materiałów palnych, palniki grzejne w ogólności

4d 16409. 12 1963. Jadwiga Pietras. Szczecin, Polska. Czesław Pietras. Szczecin, Polska. Urządzenie do automatycznego zapłonu gazu. Jadwiga Pietras i Czesław Pietras.

Klasa 7. Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych i drutu

7b,16497. 24.5 1963. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze „Inco” Spółka z o. o. Warszawa, Polska. Urządzenie do ciągłej obróbki termicznej linek, splotów i drutów oraz wałków giętkich i osłon. Aleksander Pilczuk. Pr.

7d 16498. 23.11 1963. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. Warszawa, Polska. Przyrząd do kształtowania oczek w prętach poprzecznych siatki zbrojenia płyt stropowych. Stanisław Czempiański. Pr.

Klasa 9. Wyroby ze szczeciny

9b 16448. 25.9 1963. Włodzimierz Mączyński. Warszawa, Polska. Szczotka do włosów. Włodzimierz Mączyński.

Klasa 11. Introligatorstwo

11e 16459. 23.11 1963. Jan Moryciński. Bydgoszcz, Polska. Tabliczka do szkicowania w terenie. Jan Moryciński.

Klasa 12. Chemiczne związki i aparaty

12e 16451. 14.9 1963. Biuro Projektów Przemysłu Organicznego i Tworzyw Sztucznych „Proerg”. Katowice, Polska. Przystawka do aparatów elektroforezy bibułowej. Mgr Helena Przybyła. Pr.

Klasa 17. Chłodnictwo

17c 16478. 10.1 1964. Józef Szarecki. Poznań, Polska. Skrzynia chłodnicza. Józef Szarecki.

Klasa 19. Budowa kolei żelaznych, dróg i mostów

19c 16454. 3.10 1962. Franciszek Smagała. Miechów, Polska. Pojemnik do posypywania jezdnii piaskiem. Franciszek Smagała.

Klasa 20. Ruch kolejowy

20d 16481. 2.8 1962. Mgr inż. Rajmund Majewski. Warszawa, Polska. Zespół urządzeń do obróbki czopów osi kolejowych zestawów kołowych. Mgr inż. Rajmund Majewski.

20l 16495. 18.4 1963. Kopalnia węgla kamiennego „Michał” Przedsiębiorstwo Państwowe. Siemianowice Śląskie, Polska. Popychacz elektryczny. Inż. Zygmunt Tomala i mgr inż. Jan Gołek. Pr.

Klasa 21. Elektrotechnika, łączność, elektronika

21c 16410. 22.8 1963. Spółdzielcze Zrzeszenie Chałupników i Wytwórców Domowych „Praca”. Kraków, Polska. Łącznik dźwigniowy. Inż. Aleksander Romanowski, inż. Franciszek Turek i Łucja Garnarczyk. Pr.

21c 16411. 10.10 1963. Aleksander Romanowski. Kraków, Polska. Euzebiusz Dobrzański. Kraków, Polska. Łucja Garnarczyk. Kraków, Polska. Łącznik przyciskowy. Aleksander Romanowski, Euzebiusz Dobrzański i Łucja Garnarczyk.

21c 16414. 2.5 1963. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Stabilizator ferreozonansowy z transformatorem korekcyjnym jako zasilacz w solomierzu przemysłowym. Janusz Hirsz i inż. Stefan Paradowski. Pr.

21c 16487. 23.8 1963. Łucja Garnarczyk. Kraków, Polska. Józef Pasyk. Kraków, Polska. Aleksander Romanowski. Kraków, Polska. Bolesław Pałucki. Warszawa, Polska. Wyłącznik dwumetalowy. Łucja Garnarczyk, Józef Pasyk, Aleksander Romanowski i Bolesław Pałucki.

21d 16463. 29.10 1962. Spółdzielnia Pracy Robót Morskich i Drogowych im. Ludwika Waryńskiego. Gdańsk, Polska. Stół kontrolny do badania samochodowego osprzętu elektrycznego. Kazimierz Byśzewski i Mikołaj Brokowski. Pr.

21d² 16464. 6.1 1964. Zakłady Konstrukcyjno-Doświadczalne Przemysłu Maszyn Elektrycznych. Katowice, Polska. Urządzenie śrubowe do ściskania cewek transformatorowych. Inż. Kazimierz Szymańda. Pr.

21f 16465. 29.11 1963. Wirgiliusz Kazimierz wiertnia. Kraków, Polska. Elektryczna lampa oświetleniowa z wymiennymi oprawami. Wirgiliusz Kazimierz Ćwiertnia.

21g 16412. 5.12 1963. Zakład Doświadczalny Przemysłowego Instytutu Elektroniki. Warszawa, Polska. Urządzenie sumujące. Inż. Antoni Ziemiński i mgr Kazimierz Maliński. Pr.

21g 16413. 7.12 1963. Zakład Doświadczalny Przemysłowego Instytutu Elektroniki. Warszawa, Polska. Włącznik fotoelektryczny. Inż. Antoni Ziemiński i mgr Kazimierz Maliński. Pr.

21h 16442. 29.1 1964. Kaliskie Zakłady Tworzyw Sztucznych. Kalisz, Polska. Uchwyt elektrody zgrzewarki pojemnościowej. Marian Mikołajczyk. Pr.

Klasa 27. Dmuchawy, pompy wietrzne, sprężarki

27d 16493. 11.4 1963. Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych Przemysłu Węglowego. Katowice, Polska. Obudowa głowicy promiennika żarowo-gazowego. Robert Kluz, Janusz Lewalski, Stanisław Mazurkiewicz i Kazimierz Załucki. Pr.

Klasa 30. Lecznictwo

30a 16426. 1.7 1963. Emanuel Zuczek. Katowice, Polska. Lina stalowa, zwłaszcza do cięcia płodów zwierzęcych. Emanuel Zuczek.

30d 16427. 7.11 1963. Aleksander Lewkowicz. Poznań, Polska. Bezoprawkowe okulary przeciwsłoneczne. Aleksander Lewkowicz.

30d 16474. 18.2 1964. Witold Zubrzycki. Sopot, Polska. Przeciwsłoneczny ochroniacz nosa. Witold Zubrzycki.

30g 16447. 29.6 1963. Zbigniew Dudziński. Gdańsk, Polska. Dozownik drażetek. Zbigniew Dudziński.

30g 16483. 29.7 1963. Warszawskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe Warszawa, Polska. Kroplomierz plastikowy do ampułek. Irena Bulman i mgr Kazimiera Bojarska. Pr.

30g 16484. 27.8 1963. Gdańskie Zakłady Chemiczne Przemysłu Terenowego „Fregata”. Gdańsk, Polska. Smoczek. Józef Palmowski, Zygmunt Chareziński, mgr inż. Henryk Netkowski, Grażyna Betlejewska, Maksymilian Żurek, inż. Andrzej Fontański i Janusz Soiński. Pr.

30k 16480. 19.9 1963. Starogardzkie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”. Starogard Gdański, Polska. Strzykawka lekarska do jednorazowego użycia. Mgr Jerzy Sumczyński. Pr.

Klasa 31. Odlewnictwo metali, formierstwo

31c 16417. 5.9 1963. Huta im. Lenina. Kraków, Polska. Urządzenie do automatycznego zasypu pras formierskich. Mgr Zygmunt Piotrowski, Stanisław Bogusz i Edmund Szymański. Pr.

Klasa 32. Szkło

32a 16428. 23.8 1963. Zakłady Azotowe „Kędzierzyn”. Kędzierzyn, Polska. Urządzenie do wytwarzania kulek szklanych. Inż. Hanna Trzmielewska i inż. Leon Daniel. Pr.

Klasa 33. Przybory do użytku osobistego i podróże

33b 16466. 9.2 1963. Stefan Głowacki. Warszawa, Polska. Torba — wózek do produktów. Stefan Głowacki.

33b 16485. 7.3 1964. Mieczysław Gimpel. Zakopane, Polska. Oprawka z zamkiem do damskich torebek kosmetycznych. Mieczysław Gimpel.

33c 16452. 20.12 1963. Janina Osnowska. Woła Grzybowska, Polska. Szpilka. Janina Osnowska.

33c 16479. 28.2 1964. Zbigniew Mirowski. Warszawa, Polska. Szczotka z lustrem. Zbigniew Mirowski.

33d 16486. 4.12 1963. Kazimierz Dobrzyński. Warszawa, Polska. Miednica turystyczna. Kazimierz Dobrzyński.

Klasa 34. Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty dla gospodarstwa domowego, również meble

34b 16462. 18.1 1964. Jan Muehsam. Warszawa, Polska. Młynek do mielenia kawy. Jan Muehsam.

34e 16436. 27.11 1963. Stefan Lewandowski. Warszawa, Polska. Jan Cichocki. Warszawa, Polska. Stefan Jakubowski. Warszawa, Polska. Karnisz. Stefan Lewandowski, Jan Cichocki i Stefan Jakubowski.

34e 16488. 13.7 1963. Zbigniew Jungowski. Warszawa, Polska. Uchwyt do karnisza. Zbigniew Jungowski.

34e 16499. 28.2 1964. Leon Gamdzyk. Warszawa, Polska. Wózek toczny do karnisza do zasłon, firanek lub portier. Leon Gamdzyk.

34i 16443. 8.1 1963. Pierwsz. 31.1 1962 (Szwajcaria). Harald Oskar Lundqvist. Genewa, Szwajcaria. Regał z rozłączną ścianą tylną.

34i 16489. 28.2 1964. Mieczysław Żak. Komorów, Polska. Pulpit pod książkę. Mieczysław Żak.

34i 16408. 1.7 1963. Krystyna Lgocka. Warszawa, Polska. Kazimierz Szczurek. Warszawa, Polska. Naczynie do suszenia sztućców. Krystyna Lgocka i Kazimierz Szczurek.

34i 16420. 20.6 1963. Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Handlowych. Kraków, Polska. Przyrząd do formowania i dozowania ziemniaków. Marian Nowak. Pr.

Klasa 35. Dźwignice, suwnice, podnośniki

35d 16482. 28.2 1963. Gdańskie Zakłady Zielarskie „Herbapol”. Gdańsk, Polska. Podnośnik do worków. Inż. Stanisław Wasielewski. Pr.

Klasa 37. Budownictwo lądowe

37b 16473. 18.10 1963. Spółdzielnia Produkcji Materiałów Budowlanych Usług i Robót Wodno-Inżynierskich „Samopomoc Chłopska”. Warszawa, Polska. Forma bateryjna do produkcji płyt stropowych zwłaszcza w budownictwie wiejskim. Stanisław Czempiński i Stanisław Psyk. Pr.

37d 16453. 7.11 1962. Bronisław Muszyński. Warszawa, Polska. Przewiewna zasłona okienna zaopatrzona w urządzenie do regulacji dopływu powietrza. Bronisław Muszyński.

Klasa 42. Przyrządy pomiarowe, wagi, akustyka, optyka

42a 16434. 7.11 1962. Leon Wojtachnia. Tczew, Polska. Przyrząd do kreskowania rysunków. Leon Wojtachnia.

42a 16438. 18.1 1964. Włodzimierz Bernard. Warszawa, Polska. Kątomierz. Włodzimierz Bernard.

42b 16421 24.6 1963. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Urządzenie do pomiaru naciągu taśm w procesie walcowania. Inż. Ryszard Jurczyk, inż. Józef Sobkowiak i inż. Jan Dymała. Pr.

42b 16422. 16.8 1963. Huta im. Lenina. Kraków, Polska. Przyrząd do pomiaru szerokości komór koksowniczych. Jerzy Chrapka. Pr.

42c 16471. 17.2 1964. Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Urządzenie do pomiaru poziomu cieczy w zbiornikach. Bogdan Brandt i inż. Stanisław Wiśniewski. Pr.

42f 16461. 15.6 1962. Janikowskie Zakłady Soudowe. Janikowo, Polska. Urządzenie do automatycznego ważenia i bezpyłowego workowania ma-

teriałów sypkich. Grzegorz Lewandowski, Ludomir Mossakowski i Zbigniew Lechoto. Pr.

42g 16500 3.4 1964. Łódzkie Zakłady Radiowe T-4 Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Monofoniczny przetwornik gramofonowy. Bogdan Ciesielski. Pr.

42k 16460. 31.8 1962. Zakład Badań i Doświadczeń Zjednoczenia Budownictwa Warszawa. Warszawa, Polska. Urządzenie do badania elementów powietrznego układu hamulcowego zwłaszcza samochodów ciężarowych. Czesław Witkowski. Pr.

42k 16468. 6.5 1963. Instytut Mechaniki Precyzyjnej. Warszawa, Polska. Aparat do kontroli elementów sprężystych. Inż. Zdzisław Leonowicz.

42k 16470. 5.8 1963. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Przyrząd do pomiaru wielkości oporów tarcia elementów uszczelniających. Mgr inż. Stanisław Łaboński. Pr.

42m 16423. 7.1 1964. Kazimierz Łuczyński. Kraków, Polska. Obrotowy suwak. Kazimierz Łuczyński.

42m 16477. 18.6 1963. Zakład Energetyczny Toruń. Toruń, Polska. Suwak energetyczny. Inż. Jerzy Sołowiec. Pr.

42n 16424. 20.1 1964. Mgr Maria Żytomirska. Warszawa, Polska. Komplet pomocy naukowych do nauki języka. Mgr Maria Żytomirska.

42s 16467. 26.1 1963. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Przetwornik magnetostrykcyjny. Mgr inż. Roman Suwalski. Pr.

Klasa 45. Gospodarstwo rolne, leśne i hodowlane, środki ochrony roślin

45a 16472. 18.5 1963. Centralne Biuro Opracowań Technicznych Drobnej Wytwórczości. Warszawa, Polska. Regulator głębokości i szerokości skiby w pługu konnym. Inż. Zenon Ospiowski i inż. Zbigniew Kowalewicz. Pr.

45h 16437. 18.1 1964. Jerzy Gosiewski. Warszawa, Polska. Spławik wędkarski. Jerzy Gosiewski.

Klasa 46. Elementy maszyn

47a 16418. 23.9 1963. Huta im. Lenina. Kraków, Polska. Podpora stała rurociągu do transportu szlamu rudy i popiołu. Mgr inż. Janusz Waligórski. Pr.

47a 16490. 9.9 1963. Kazimierz Lengas. Będzin, Polska. Nakrętka do śrub i wkretów. Kazimierz Lengas.

47c 16492. 8.7 1963. Przemysłowy Instytut Telekomunikacji. Warszawa, Polska. Sprzęgło elastyczne. Mgr inż. Leon Kapiszewski i inż. Jan Tryjarski. Pr.

47d 16431. 30.10 1963. Bielskie Zakłady Lin i Pasów „Bezalin”. Bielsko-Biała, Polska. Tkanina wielowarstwowa przeznaczona na pasy pędne w urządzeniach młotowych do ubijania miazgi węglowej na kostki wsadowe wypalane w piecach koksochemicznych. Inż. Józef Jankowski, inż. Stanisław Dzień i inż. Józef Rygiel. Pr.

47d 16444. 4.9 1963. Przedsiębiorstwo Geofizyki Przemysłu Naftowego. Kraków, Polska. Przyrząd do wykonywania uchwytów kabli karotażowych i lin. Stanisław Danek. Pr.

47h 16419. 28.10 1963. Biuro Projektów Przemysłu „Hutniczego „Biprohut”. Gliwice, Polska. Hydrauliczny napęd mechanizmu wahania i ryglowania koryta wsadowego wsadarki stalowniczej. Mgr inż. Witold Udziela i inż. Jerzy Kaczyński. Pr.

Klasa 53. **Środki** żywnościowe, pożywki

53i 16435. 30.9 1963. Marek Wysocki. Lublin, Polska. Forma do wafli. Marek Wysocki.

Klasa 54. Przeróbka papieru, wyroby papiernicze

54a 16403 25.5 1963. Włodzimierz Mączyński. Warszawa, Polska. Wkładka do pudełka do szklanek. Włodzimierz Mączyński.

Klasa 57. Fotografia, film

57c 16407. 12.12 1963. Radiotechniczna Spółdzielnia Pracy. Kraków, Polska. Suszarka fotograficzna. Tadeusz Sobolewski. Pr.

Klasa 59. Pompy do cieczy

59a 16432. 13.12 1962. Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego. Gliwice, Polska. Wielotłokowa pompa cieczowa wysokiego ciśnienia. Mgr inż. Jan Dębiec. Pr.

59e 16476. 21.3 1963. Witold Budkiewicz. Warszawa, Polska. Pompa próżniowa. Witold Budkiewicz.

Klasa. 63. Pojazdy bezszynowe

63b 16400. 2.4 1963. Warsztat Mechaniczny Państwowych Gospodarstw Rolnych. Płoty, Polska. Wózek ręczny do rozwożenia paszy w oborze. Jan Liszniański, Henryk Andzel i Zofia Przygórzeska. Pr.

63b 16402. 20.5 1963. Zakłady Mięsne. Wałbrzych, Polska. Wózek do transportu wewnętrznego. Inż. Maciej Grabowski i inż. Bohdan Zbrożek. Pr.

Klasa 64. Wyszynk

64a 16439. 29.8 1962. Jerzy Zatonow. Warszawa, Polska. Zamknięcie hermetyczne do butelek. Jerzy Zatonow.

64a 16455. 16.2 1963. Mieczysław Rybakowski. Poznań, Polska. Przyrząd do zamykania weków. Mieczysław Rybakowski.

64b 16401. 18.5 1963. Pierwsz. 31.12 1962 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Braueri-und Kellereimaschinenfabrik Magdeburg. Ma-

gdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Stożek do maszyn zamykających butelki.

Klasa 67. Szlifowanie i polerowanie

67a 16416. 21.6 1963. Instytut Obróbki Skrawaniem. Kraków, Polska. Suportowa głowica do do-
glądania oscylacyjnego. Dr inż. Czesław Keller i Tadeusz Filek. Pr.

67a 16430. 22.10 1962. Zakłady Lamp Oscyloskopowych Przedsiębiorstwo Państwowe. Iwiczna, Polska. Szlifierka do szlifowania ekranów lamp oscyloskopowych. Kazimierz Orliński, Cezary Dalewski, Stefan Lewandowski i Mieczysław Hekselman. Pr.

Klasa 68. Wyroby ślusarskie

68c 16494. 15.2 1963. Biuro Studiów i Projektów Konstrukcji Stalowych „Mostostal”. Warszawa, Polska. Zawiasa składana. Mgr inż. Mieczysław Szejterwald. Pr.

Klasa 69. Narzędzia do krajania, broń sieczna

69 16491. 25.2 1963. Zakłady Chemiczne „Pro-
nit” im. Bohaterów Studzianek. Pionki, Polska. Urządzenie zabezpieczające ręce pracownika przed ich okaleczeniem podczas pracy krajalniczy do skrawania arkuszy z bloków celulooidowych i tym podobnych tworzyw. Adolf Misiuna. Pr.

Klasa 70. Przybory do pisania i rysowania

70a 16406. 22.11 1963. Czesław Warchoń. Warszawa, Polska. Długopis. Czesław Warchoń.

Klasa 72. Broń palna, pociski, oszańcowanie

72d 16415. 3.6 1961. Inż. Wacław Sobolewski. Warszawa, Polska. Inż. Wojciech Kwiatkowski. Warszawa, Polska. Przybitka na proch do amunicji.

Klasa 74. Sygnalizacja

74a 16440. 21.10 1963. Wacław Kazimierczak. Wrocław, Polska. Konstanty Tuczapski. Wrocław, Polska. Urządzenie alarmowe. Wacław Kazimierczak i Konstanty Tuczapski.

74d 16441. 15.6 1963. Jerzy Augustynowicz. Lublin, Polska. Elektronowe urządzenie zabezpieczające samochód przed kradzieżą. Jerzy Augustynowicz.

Klasa 75. Rzeźbiarstwo, malarstwo, zdobnictwo

75d 16429. 22.1 1963. Kazimierz Sewastianowicz. Szczecin, Polska. Kolorowa okładzina odblaskowa. Kazimierz Sewastianowicz.

Klasa 76. Przędzalnictwo

76a 16475. 23.4 1964. Centralne Biuro Techniczne Przemysłu Maszyn Włókienniczych. Łódź, Pol-

ska. Dysza natryskowa do pralnic pasmowych. Inż. Edmund Lerch i Lucjan Madej. Pr.

Klasa 77. Sport, gry, zabawki

77b 16458. 13.9 1963. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze Oddział Zakładów Chemicznych „Oświęcim”. Oświęcim, Polska. Slizgacz dziecięcy. Inż. Edward Golusiński i inż. Ryszard Pędrak. Pr.

77f 16404. 25.6 1963. Lech Abłamowicz. Warszawa, Polska. Grzechotka. Lech Abłamowicz.

77f 16405. 27.6 1963. Jerzy Sarosiek. Gdańsk, Polska. Leszek Szymczak. Gdańsk, Polska. Zabawka w postaci składanki. Jerzy Sarosiek i Leszek Szymczak.

77f 16457. 11.7 1963. Krystyna Lgocka. Warszawa, Polska. Kazimierz Szczurek. Warszawa, Polska. Urządzenie napędowe do zabawek w postaci elektrycznych pojazdów samosterujących, zwłaszcza spycharek. Krystyna Lgocka i Kazimierz Szczurek.

Klasa 78. Artykuły zapalowe, materiały wybuchowe

78e 16433. 7.9 1963. Przedsiębiorstwo Geofizyki Przemysłu Naftowego. Kraków, Polska. Mikroładunek do odstrzelenia w otworach wiertniczych chloraminy T. Inż. Władysław Klara. Pr.

Klasa 80. Ceramika

80a 16446. 27.3 1963. Pierwsz. 28.1 1963 (Niemiecka Republika Federalna). Inż. Robert Wehinger. Hard, Austria. Skrzynka formierska.

80a 16501. 30.4 1963. Przedsiębiorstwo Budownictwa Doświadczalnego. Warszawa, Polska. Urządzenie do wytwarzania elementów betonowych lub żelazobetonowych. Inż. Andrzej Ulatowski i mgr inż. Andrzej Pannenko. Pr.

Klasa 81. Transport, opakowanie

81a 16456. 14.5 1963. Wojewódzki Zarząd Kin w Katowicach Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice, Polska. Pudło transportowe do pudełek z taśmą filmową o szerokości 35 m/m. Stanisław Siwczyński. Pr.

Klasa 82. Suszarnictwo, wirowanie

82a 16425. 30.9 1963. Fordońskie Zakłady Ceramiki Budowlanej. Fordon, Polska. Ramka do suszenia dachówki zakładkowej. Inż. Eugeniusz Rdułtowski. Pr.

Klasa 85. Wody mineralne, oczyszczanie wody, kanalizacja

85h 16469. 12.8 1963. Oswald Fulde. Warszawa, Polska. Bolesław Nowakowski. Warszawa, Pol-

ska. Zbiornik klozetowy do wody płuczącej. Oswald Fulde i Bolesław Nowakowski.

Klasa 86. Tkactwo

86h 16445. 4.9 1963. Łódzkie Zakłady Remontu Maszyn Elektrycznych Przemysłu Lekkiego. Łódź, Polska. Układ fotoelektronicznego urządzenia do zatrzymywania snowarki. Mgr inż. Józef Spirnek, inż. Jan Stańczyk, inż. Antoni Golański, inż. Wiesław Nagański, Czesław Czyżykowski, Henryk Oryński, mgr inż. Zdzisław Kulczyński, mgr inż. Wojciech Winiarski, inż. Mirosław Skorus, Zdzisław Świątczak, Jan Kamecki, mgr inż. Ryszard Binder, Leon Dąbrowski i Zbigniew Żyliński. Pr.

Klasa 87. Narzędzia, przybory robocze

87c 16496. 29.4 1963. Edward Dobrzyński. Bydgoszcz, Polska. Wkrętak wieloczynnościowy. Edward Dobrzyński.

WZORY ZDOBNICZE

(Od nru 7825 do nru 7841)

2 7834. 4.7 1964. Empresa Cubana Exportadora e Importadora de Alimentos (Alimpex). Hawana, Kuba. Butelka oraz zabezpieczające ją opakowanie.

3 7826. 5.6 1963. Józef Konopka. Kraków, Polska. Naszyjnik. Józef Konopka.

6 7825. 31.7 1962. Janusz Białousz. Michalin, Polska. Nośna konstrukcja meblowa. Janusz Białousz.

6 7828. 18.3 1963. Wojciech Fleszyński. Stara Miłosna, Polska. Komplet do sałatek. Wojciech Fleszyński.

6 7829. 26.11 1963. Anna Barbara Lichodziejewska. Komorów, Polska. Uchwyt do firanek. Anna Barbara Lichodziejewska.

6 7835. 5.12 1962. Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”. Lublin, Polska. Gablota chłodnicza. Henryk Skałdecki, Zbigniew Wrzołek i Stanisław Wiśniewski.

6 7841. 14.3 1963. Przedsiębiorstwo Robót Instalacji Sanitarnych Budownictwa Warszawa. Warszawa, Polska. Płytki wykładzinowa. Inż. Jerzy Dylewski, inż. Konrad Michalski i inż. Andrzej Petrykowski.

9 7831. 19.2 1964. Henryk Młacki. Warszawa, Polska. Zabawka w postaci rewolweru bębnowego. Henryk Młacki.

9 7832. 6.4 1964. Pius Wojdat. Sopot, Polska. Franciszek Szołoch. Gdańsk, Polska. Skarbonka dekoracyjna. Pius Wojdat i Franciszek Szołoch.

12 7837. 6.5 1964. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze „Veritas” Centrala Przemysłowo-Handlowa (Gdański Zakład Przerobu Tworzyw Sztucznych). Gdańsk, Polska. Butelka do wody kwiatowej. Inż. Henryk Komendant, mgr Wiesław Bystrzonowski, inż. Bruno Joczyn i inż. Andrzej Kolanowski.

12 7838. 6.5 1964. Zjednoczone Zespoły Gospodarce „Veritas” Centrala Przemysłowo-Handlowa (Gdański Zakład Przerobu Tworzyw Sztucznych). Gdańsk, Polska. Butelka do wody kwiatowej. Inż. Andrzej Kolanowski, inż. Bruno Joczyn, mgr Wiesław Bystrzonowski i inż. Henryk Komendant.

12 7839. 6.5 1964. Zjednoczone Zespoły Gospodarce „Veritas” Centrala Przemysłowo-Handlowa (Gdański Zakład Przerobu Tworzyw Sztucznych). Gdańsk, Polska. Butelka do wody kwiatowej. Inż. Andrzej Kolanowski, inż. Bruno Joczyn, mgr Wiesław Bystrzonowski i inż. Henryk Komendant.

13 7827. 20.3 1964. Władysław Hofman. Łódź, Polska. Pasek skórzany. Władysław Hofman.

15 7833. 4.5 1964. Roman Gissing. Warszawa, Polska. Wzory dzianiny wypukłej interlockowej. Roman Gissing.

16 7830. 19.3 1963. Zdzisław Całus. Częstochowa, Polska. Parasolka. Zdzisław Całus.

16 7836. 3.4 1964. Henryk Kruk. Poznań, Polska. Spinka do mankietów. Henryk Kruk.

17 7840. 16.5 1964. Bernard Giemza. Poznań, Polska. Temperówka. Bernard Giemza.

ZMIANY W REJESTRACH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych. Zmiany, dokonane w rubryce A rejestru wzorów użytkowych, dotyczą imienia i nazwiska lub nazwy oraz miejsca zamieszkania lub siedziby właściciela albo posiadacza wzoru użytkowego, a zmiany dokonane w rubryce C tego rejestru — nazwiska twórcy (współtwórców) wzoru użytkowego oraz numeru świadectwa autorskiego.

11216. Dnia 15.10 1964 r. wykreślono wpis o wykreśleniu wzoru użytkowego.

13893. Dnia 10.9 1964 r. wykreślono wpis o wykreśleniu wzoru użytkowego.

14182. Dnia 12.9 1964 r. w rubryce A wykreślono wpis „Wiesław Zwoliński Warszawa, Polska Aleksander Kasiński Ożarów, Polska inż. Zbigniew Kamiński rzecznik patentowy, Warszawa” i dokonano wpisu „Wiesław Zwoliński Warszawa, Polska”.

14471. Dnia 21.8 1964 r. w rubryce A wykreślono wpis „Eugeniusz Romantowski Wrocław, Polska” i dokonano wpisu „Maria Kostecka-Romantowska Wrocław, Polska”.

15382. Dnia 21.9 1964 r. decyzją Urzędu Patentowego PRL zmieniono tytuł wzoru użytkowego „Nakładka opony samochodowej” na „Pierścień ochronny na obręcz koła samochodu”.

16074. Dnia 10.10 1964 r. w rubryce C przed wyrazami „Inż. Kazimierz Głowacz” wpisano wyraz „Mgr”.

UNIEWAŻNIENIE REJESTRACJI WZORÓW

Grubym drukiem jest podany numer rejestru wzorów użytkowych.

14423. Rejestracja wzoru użytkowego unieważniona na podstawie decyzji Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wydanej w trybie postępowania spornego, z dnia 8 maja 1964 r. (Nr Sp. 561/62).

WYKREŚLENIA Z REJESTRÓW

Liczby oznaczają numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Prawa z rejestracji wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych, wpisanych do rejestrów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 70 ust. 1 pkt 2 i art. 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) lub na podstawie § 11 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie ochrony wzorów zdobniczych (Dz. U. Nr 8, poz. 45), a wzory te zostały wykreślone z tych rejestrów.

WZORY UŻYTKOWE

11872	11878	11890	11891	11904	11913
11922	11927	11935	11938	11946	11953
11954	11956	11971	11984	11991	11993
12002	12005	12012	12015	13923	13931
13934	13940	13941	13943	13947	13950
13951	13956	13957	13959	13964	13965
13967	13972	13978	13979	13981	13983
13987	13991	13992	13994	13999	14000
14003	14006	14008	14022	14024	14026
14028	14029	14032	14034	14037	14045
14046	14055	14059	14061	14067	14068
14069	14074	14079	14081	14083	14084
15328	15473	15837	15861	15887	15902
15903	15915	15919	15926	15936	15946
15951	15953	15965	15971	15982	15986
15994	16012	16015	16017	16023	16024
16026					

WZORY ZDOBNICZE

7468	7469	7471	7474	7479	7481
7483	7484	7485	7490	7491	7492
7493	7700	7701	7702	7714	7717
7725	7727	7729	7732	7733	7735
7736	7737	7738	7741	7744	7745
7746					

ODMOWY ZAREJESTROWANIA WZORÓW UŻYTKOWYCH COFNIĘCIA ZGŁOSZEŃ WZORÓW UŻYTKOWYCH

Grubym drukiem są podane numery zgłoszeń projektów wynalazczych, ogłoszonych na podstawie art. 36 i 82 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156). Po numerach tych zgłoszeń są kolejno podane daty dokonania zgłoszeń, daty ogłoszenia zgłoszeń, imiona i nazwiska lub nazwy zgłaszających, miejsca zamieszkania lub siedziby zgłaszających oraz tytuły projektów wynalazczych.

Wymienione zgłoszenia zostały załatwione odmownie lub cofnięte.

33866. 16.11 1962. 10.12. 1962. Paweł Małachowski. Włocławek, Polska. Budowlana płyta wiazarowa.

34007. 22.12 1962. 4.2 1963. Bernard Socki, Grudziądz, Polska. Parasol męski.

34227. 4.3 1963. 16.3 1963. Marian Walasik, Radom, Polska. Antoni Jurek. Radom, Polska. Fotel składany z rurek metalowych.

34246. 7.3 1963. 6.6 1963. Grzegorz Krzewiński. Poznań, Polska. Pamiątka aktu kultu religijnego.

34251. 8.3 1963. 7.5 1963. Lechosław Siwkowski. Rogoźno Wlkp., Polska. Oprawa okularów przeciwsłonecznych.

34474. 10.5 1963. 31.12 1963. Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”. Jelenia Góra, Polska. Składane pudełko do ampułek.

34499. 17.5 1963. 1.6 1963. Wrocławskie Biuro Projektowo Konstrukcyjne Maszyn Przemysłu Materiałów Budowlanych. Wrocław, Polska. Zgarniarka automatyczna do podawania kruszywa do masy betonowej.

34508. 20.5 1963. 28.5 1963. Zakład Badań i Doświadczeń Przemysłu Ceramiki Budowlanej. Warszawa, Polska. Cegła szczelinówka.

34643. 29.6 1963. 8.7 1963. Zbigniew Madejski. Gliwice, Polska. Podstawka pod serwetki.

34665. 5.7 1963. 1.8 1963. Marian Rekirowicz. Warszawa, Polska. Drogowa płyta kamienno-betonowa drążona.

34749. 10.8 1963. 31.8 1963. Eugenia Götze. Warszawa, Polska. Spinka medyczna do spinania bandaży.

34753. 13.8 1963. 31.8 1963. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze „INCO” (Zespół Produkcji Me-

chanicznych i Różnych). Warszawa, Polska. Lataarka elektryczna na baterie.

34881. 23.9 1963. 31.10 1963. Edmund Ceglarek. Poznań, Polska. Pilnik do celów kosmetycznych.

34934. 11.9 1963. 29.2 1964. Krzysztof Hirschfeld. Września, Polska. Czesław Chojnacki. Września Polska. Lidia Rajewicz. Września, Polska. Piotr Urbaniak. Września, Polska. Głośnik płaski.

35081. 4.12 1963. 31.12 1963. Kazimierz Dobrzyński. Warszawa, Polska. Naczynie do przelewania płynów silnie żrących, silnie barwiących, które może być wykorzystane również do zaparzania herbaty i ziół leczniczych.

35141. 30.12 1963. 29.2 1964. Zakład Badawczy Przemysłu Piekarniczego. Warszawa, Polska. Forma do wypieku ciasta chlebowego.

35147. 4.1 1964. 31.1 1964. Instytut Przemysłu Organicznego. Warszawa, Polska. Wydłużony ładunek amonitu, służący do wykonywania surowych rowów szczególnie melioracyjnych.

35187. 16.1 1964. 31.1 1964. Spółdzielnia Pracy „Steelon”. Wrocław, Polska. Składana torba do zakupów.

35247. 12 1964. 29.2 1964. Mikołaj Kopczyński. Łódź, Polska. Cygarniczka z ochraniaczem.

Sprostowanie

W nrze 5 „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1964 r. na str. 241, szpalta 2, w wierszu 1 i 2 od dołu, przed wyrazami „inż. Kazimierz Głowacz” powinien być wyraz „Mgr”.

O P I S Y

OPISY PATENTOWE

Urząd Patentowy PRL opublikował drukiem 145 opisów patentowych. Poniżej są podane tytuły (nazwy) opatentowanych wynalazków, przedstawionych w tych opisach. Przed tymi tytułami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki, oraz numery opisów patentowych. Po tytułach wynalazków są podane daty opublikowania opisów tych wynalazków.

Klasa 1. Przygotowanie rud, paliwa i innych materiałów

1 a, 35 48258 Sposób wzbogacania urobku skał alabastrowych 10.9 1964.

Klasa 4. Oświetlenie za pomocą materiałów palnych, palniki grzejne w ogólności

4 b, 5/01 48529 Kształtka z materiału nadającego się do wydmuchiwania, sposób jej wytwarzania i forma do stosowania tego sposobu. 15.9 1964.

4 d, 12/01 48380 Urządzenie do zapalania palników nurnikowych. 10.8 1964

Klasa 5. Górnictwo

5 a, 40/10 48373 Urządzenie do eksploatacji dwóch horyzontów ropnych. 10.8 1964.

5 b, 1 48484 Wiertarka obrotowa do wiercenia otworów strzałowych w kamieniu. 22.9 1964.

5 d, 9/10 48488 Sposób odgazowywania pokładów węglowych. 22.9 1964.

Klasa 6. Przemysł fermentacyjny

6a, 2 48372 Sposób produkcji amylazy pleśniowej. 10.8 1964.

6 b, 23 48400 Sposób otrzymywania czystego alkoholu etylowego za pomocą destylacji ekstrakcyjnej i destylacji zwykłej z rozcieńczonych roztworów alkoholowych. 7.8 1964.

Klasa 7. Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych i drutu				12 o,	11	48661	Sposób wytwarzania estrów alkilowych, soli lub wolnych kwasów 2-metylo-4-chloro-(bromo)- fenoksyalkanokarboksylowych . 20.9 1964.
7 a,	18	48512	Osadzenie sztywnych łożysk walców. 15.9 1964.				
7 b,	10/80	48437	Matryca segmentowa. 10.9 1964.	12 o,	14	48415	Sposób wytwarzania α -(-o-karboksyfenylo)- α -alkilo- τ -walero-laktonów i ich estrów. 20.9 1964.
7 c,	6	48347	Sposób wytwarzania okrągłej prętowej, w obszarze rdzenia wydrążonej, na zimno ulepszonej stali do zbrojenia betonów oraz forma do stosowania tego sposobu. 14.7 1964.	12 o	14	48433	Sposób wytwarzania chlorków półestrów ewentualnie podstawionych przez chlorowec kwasów benzenodwukarboksylowych . 3.8 1964.
Klasa 8. Bielenie, pranie, farbowanie oraz drukowanie tkanin i tapet, wykończanie				12 o	16	48136	Sposób wytwarzania pochodnych amidu glicyny. 26.6 1964.
8 i,	5	48444	Sposób płukania ciągłej taśmy włókna w płuczce kilkustopniowej oraz płuczka kilkustopniowa do stosowania tego sposobu 20.9 1964.	12 o	16	48402	Sposób wytwarzania pochodnych amidu glicyny 31.8 1964.
				12 o	17/03	48405	Sposób wytwarzania granulek mocznika o niskiej zawartości biuretu. 5.9 1964.
8 m,	8/01	48428	Sposób barwienia włókien polichlorowinyowych barwnikami siarkowymi. 25.9 1964.	12 o	23/03	48432	Sposób wytwarzania alifatycznych, cykloalifatycznych, aromatycznych i heterocyklicznych sym-trójtianów, 10.9 1964.
8 m,	12	48259	Sposób wytwarzania barwników azowych tworzących się bezpośrednio na włóknie poliestrowym. 5.6 1964.	12 o	25	48408	Sposób otrzymywania pochodnej cefalosporyny C. 31.8 1964.
Klasa 10. Paliwo				12 o	25	48409	Sposób otrzymywania nowych penicylin. 5.9 1964.
				12 o	25	48411	Sposób otrzymywania antybiotyków z grupy tetracyklin. 5.9 1964.
10 a,	14	48439	Ubijarka wsadu węglowego w wsadnicach koksowniczych: 20.9 1964.	12 o,	25	48419	Sposób wytwarzania rozpuszczalnych w wodzie pochodnych tetracykliny. 20.9 1964.
10 a,	20	48521	Płuczka paku wylewnego. 30.9 1964.	12 o	25/02	48332	Sposób wyodrębniania cholekalcyferolu z kompleksu cholekalcyferol-cholesterol. 30.7 1964.
10 a,	21	47205	Sposób wytwarzania węgla drzewnego żarzonego i urządzenie do stosowania tego sposobu. 25.8. 1064.	12 o	25/07	48406	Sposób wytwarzania nowych pochodnych 19-nortestosteronu. 5.9 1964.
Klasa 12. Chemiczne sposoby, aparatura chemiczna				12 p	2	48266	Sposób wytwarzania nowych 3-fenylopirolidyn i ich soli. 26.6 1964.
12 g,	4/01	48422	Sposób wytwarzania katalizatora glinokrzemianowego stosowanego w procesie krakingu olejów mineralnych wylewnych i innych oraz w procesach dehydratacji, izomeryzacji, alkilowania i podobnych. 25.9 1964.	12 p	2	48403	Sposób wytwarzania nowych zasadowych pochodnych indolu. 7.8 1964.
				12 p	2	48410	Sposób wytwarzania nowych zasadowych pochodnych indolu. 7.8 1964.
				12 p	4	48390	Sposób wytwarzania nowych pochodnych 6, 11-dwuwodородwubenzo (b,e)-tiazepiny (1,4) 10.8 1964.
12 i,	33	47944	Sposób wytwarzania węgla aktywnych z trocin drzewnych lub pyłów paliw stałych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 25.8 1964.	12 p,	4	48528	Sposób wytwarzania 3-metylomerkaptio-10-[2'-(1"-metylopiperydylo-2'')-etylo-1']-fenotiazyny. 15.9 1964.
12 l,	4	48379	Sposób otrzymywania chlorku sodowego i kizerytu ze szlamów odpadowych osadzających się w filtrach szlamowych oddziały rozpuszczania przy przerobie soli potasowych. 10.8 1964.	12 p	7/01	48395	Sposób wytwarzania nowych sulfonamidów szeregu pirymidyny. 7.8 1964.
				12 p	7/01	48491	Sposób wytwarzania terapeutycznie czynnych pochodnych pirymidonu. 22.9 1964.
12 m,	7	46752	Sposób otrzymywania czystego ałunu glinowo-amonowego i technicznego siarczanu glinowego. 25.8 1964.	12 p	7/01	48572	Sposób wytwarzania kwasu 5-etylo-5-fenylo-2-tiobarbiturowego. 28.9 1964.
12 n,	10	48426	Sposób otrzymywania spieku wolframowego. 30.7 1964.	p	9	48391	Sposób wytwarzania nowej pochodnej imidazolu. 10.8 1964.
12 o	11	48352	Sposób wytwarzania estrów fosforowych. 3.8 1964.	12 p	9	48404	Sposób wytwarzania 2-(5', 6', 7', 8'-czterohydronaf tylo-1')-aminoimidazoliny. 7.8 1964.
12 o,	11	48392	Sposób wytwarzania τ -laktonu kwasu 2,3-dwu-hydrokso-1-cyklo-dodecenokarboksylowego. 5.9 1964.	12 p,	10	48552	Sposób wytwarzania podstawionych w co najmniej jednej grupie aminowej przez co najmniej jedną resztę organiczną 2-mety-

			lotio-4,6-bis-amino-sym-triazyn. 28.9 1964.	21 g, 10/02	47735	Kondensator próżniowy wysokiego napięcia. 5.5 1964.
12 p, 10	48561		Sposób oczyszczania kwasu N ² -acetylo-N ¹⁰ -formylopteroiloglutaminowego. 28.9 1964.	21 g 13/28	48462	Sposób wytwarzania lamp oscyloskopowych zabezpieczonych przed implozją. 10.9 1964.
12 q 2	48407		Sposób wytwarzania pochodnych naftalenu. 7.8 1964.	21 h 3/01	48429	Sposób wytwarzania wysokich temperatur. 10.9 1964.
12 q 6/01	48555		Sposób wytwarzania nowego polipeptydu. 28.9 1964.	21 h 30/02	48350	Sposób elektrochemicznego szlifowania drobnych profilów. 14.7 1964.
12 q 6/01	48559		Sposób wytwarzania β -alaniny. 28.9 1964.	21 h 30/17	48318	Urządzenie spawalnicze do wykonywania spoin pachwinowych zwłaszcza przerywanych. 25.9 1964.
12 q 6/01	48570		Sposób wytwarzania seryny. 28.9 1964.			
12 q 14/04	48485		Sposób wytwarzania eterów glicerynowych fenoli, zwłaszcza eteru glicerynowego gwajakolu. 22.9 1964.			
12 q 31/01	48393		Sposób wytwarzania pochodnej sodowej kwasu acetylosalicylowego i kwaśnego węgla sodowego. 10.8 1964.	22 a, 8	48493	Sposób wytwarzania chromokompleksowego barwnika do skóry. 22.9 1964.
12 q 32/01	48440		Sposób wytwarzania chlorowodoru estru dwuetyloaminoetylowego kwasu α -hydroksy-dwufenylooctowego. 10.9 1964.	22 h, 3	48423	Sposób wytwarzania lakieru elektroizolacyjnego. 20.9 1964.
		Klasa 15. Drukarstwo		22 h, 3	48476	Sposób otrzymywania spoiwa do farb na bazie polichloroku winylu i kopolimeru chloroku winylu z octanem winylu. 30.9 1964.
15 h, 1/12	48557	Urządzenie do znakowania butli stalowych. 28.9 1964.		22 h, 3	48489	Sposób wytwarzania lakieru przeciwkorozyjnego olejowo-bitumicznego. 30.9 1964.
		Klasa 18. Hutnictwo żelaza		22 i 2	48369	Klej do laminowania blach metalowych polichlorkiem winylu. 30.7 1964.
18 c 7	48376	Urządzenie do przesycania blach. 10.8 1964.				
18 d 2/80	48503	Stal narzędziowa chromowo-molibdenowo-wanadowa do pracy na gorąco. 22.9 1964.		Klasa 23. Przemysł tłuszczowy i olejowy		
		Klasa 20. Ruch kolejowy		23 e, 2	48481	Sposób otrzymywania ciekłych środków do prania i mycia, zawierających alkilobenzenosulfonian metali alkalicznych oraz ewentualnie inne substancje powierzchniowo czynne, nie mętniejących w niskiej temperaturze. 22.9 1964.
20 f 49	48389	Zmieniając hamowności do pojazdów działający w zależności od ich szybkości. 5.9 1964.				
		Klasa 21. Elektrotechnika, łączność, elektronika		24 k, 8	48509	Sposób zamykania wzierników do przestrzeni w której występuje podwyższona temperatura. 15.9 1964.
21 a ¹ , 36/04	48568	Dyskryminator znaku pierwszego impulsu. 28.9 1964.				
21 a ¹ , 36/22	48553	Układ połączeń do liczenia jednobiegunowych impulsów prostokątnych. 28.9 1964.				
21 a ¹ , 37/20	48383	Głowica rejestrująca do magnetycznej pamięci kinetycznej. 10.8 1964.		25 a, 29	48446	Urządzenie do wymiany wózków w półautomatycznym urządzeniu do stabilizowania pończoch. 20.9 1964.
21 a ⁴ , 10	48396	Sposób pomiaru częstotliwości i aktywności rezonatorów kwarcowych. 7.8 1964.				
21 a ⁴ , 29/04	48515	Tranzystorowy mnożnik dobroci. 15.9 1964.		Klasa 25. Pasmanteria		
21 c, 36/01	48336	Sposób gaszenia łuku strumieniem oleju oraz wyłącznik małoolejowy do stosowania tego sposobu. 20.9 1964.		28 a 8	48375	Sposób wyprawy skór do gazomierzy. 10.8 1964.
21 d ¹ , 51	48574	Mechanizm rozciągający zezwoje o wstępnym kształcie czółenkowym w zezwoje przygotowane do ułożenia w żłobkach elektrycznych maszyn wirujących. 30.9 1964.		28 b, 28/20	48097	Sposób produkcji sztucznych futer z odpadów wełny baraniej. 25.8 1964.
21 f, 35	48463	Jednoskrętki do żarówek gazowanych. 20.9 1964.		Klasa 28. Garbarstwo		
				29 a 6/04	48401	Sposób wytwarzania nici, taśm, węży i tym podobnych kształtek wewnątrz pustych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 5.9 1964.

- Klasa 30. Lecznictwo**
- 30 a, 1/05 48101 Laryngoskop do rejestracji wibracji strun głosowych. 25.8 1964.
- 30 h 6 48394 Sposób wytwarzania nowego antybiotyku i jego soli. 10.8 1964.
- 30 h 13/01 48414 Sposób wytwarzania trwałych żeli do celów kosmetycznych. 10.9 1964.
- Klasa 31. Odlewnictwo metali, formierstwo**
- 31 c, 10/02 48471 Forma półtrwała do odlewania płyt podwlewnicowych. 22.9 1964.
- Klasa 35. Dźwignice, suwnice, podnośniki**
- 35 c, 1/08 48492 Wciągarka z samoczynnie regulowanym naciągiem liny okrętowej. 15.9 1964.
- Klasa 36. Ogrzewanie centralne, wentylacja**
- 36 d, 6/01 48562 Instalacje wentylacyjnych przewodów szczelnych. 21/04.9 1964.
- Klasa 38. Obróbka drewna**
- 38 b 4 48305 Urządzenie do wiercenia otworów w wymiarowych przedmiotach drewnianych. 25.9 1964.
- Klasa 39. Tworzywa sztuczne, kauczuk**
- 39 a⁴, 5/00 48461 Sposób wytwarzania cienkiego runa w postaci taśmy z włókien ciętych z tworzyw termoplastycznych, na przykład z ciętych włókien szklanych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 20.8 1964.
- 39 a⁶, 3/02 48478 Sposób wyrobu rękawic dzianinowo-gumowych z lateksu. 22.9 1964.
- 39 b, 22/10 48508 Sposób stabilizowania wysokocząsteczkowych stałych polimerów lub kopolimerów formaldehydowych. 15.9 1964.
- 39 c 16 48236 Sposób otrzymywania żywic poliestrowych wodorozpuszczalnych. 15.6 1964.
- 39 c 16 48431 Sposób otrzymywania polimerów odpornych na korozję biologiczną. 10.9 1964.
- 39 c, 16 48544 Sposób otrzymywania polimerów o wysokiej odporności termicznej. 15.9 1964.
- 39 c, 25/01 48546 Sposób otrzymywania modyfikowanego polietyleny. 15.9 1964.
- Klasa 42. Przyrządy pomiarowe, wagi, akustyka, optyka**
- 42 b 5 48457 Urządzenie do pomiaru długości rur. 20.8 1964.
- 42 e, 14 46809 Układ do pomiaru ilości masy przesuwanego się materiału. 22.9 1964.
- 42 k 9/01 48397 Przekaznik ciśnienia do przekazywania mierzonego ciśnienia dowolnej cieczy do manometru. 5.9 1964.
- 42 k, 46/03 48049 Cewka pomiarowa do defektografu magnetycznego. 25.8 1964.
- 42 k 46/06 48398 Urządzenie ultradźwiękowe do jednoczesnego badania dwóch szyn w torach. 5.9 1964.
- 42 k, 46/10 48448 Sposób wykrywania powierzchniowych pęknięć stali i metali nieżelaznych oraz badania szczelności połączeń metalowych za pomocą zestawu dwóch cieczy. 20.9 1964.
- Klasa 45. Gospodarstwo rolne, leśne i hodowlane, środki ochrony roślin**
- 45 a, 13/08 48536 Urządzenie do spulchniania gleby. 15.9 1964.
- 45 a, 39/18 48514 Kosiarka do wycinania chwastów w uprawach. 15.9 1964.
- 45 h 79/02 48370 Echosonda sieciowa. 10.8 1964.
- 45 k, 7/22 48567 Końcówka do opryskiwacza odśrodkowego. 28.9 1964.
- Klasa 47. Elementy maszyn**
- 47 f, 21/04.9 48564 Zamknięcie przenośne do kanałów i innych przewodów zwłaszcza o przekroju kołowym. 30.9 1964.
- 47 g, 45/04 48339 Układ sterujący zespołu zaworów sprzężonych. 20.9 1964.
- Klasa 48. Chemiczna powierzchniowa obróbka metali**
- 48 d, 2/20 48482 Urządzenie do mycia materiałów sypkich, zwłaszcza wiórów i opiłków metalowych. 30.9 1964.
- Klasa 49. Mechaniczna obróbka metali**
- 49 a 5/01 48368 Sposób obróbki przedmiotów z pręta lub drutu na automatach tokarskich oraz automat do stosowania tego sposobu. 14.7 1964.
- 49 c, 17/12 48495 Wibrator hydrauliczny do pras. 30.9 1964.
- 49 c, 30/01 48497 Sposób i urządzenie do magazynowania i automatycznego podawania pierścieni łożyskowych na linie obróbcze. 30.9 1964.
- 49 d, 7 48501 Sposób wytwarzania ślimaka o skoku progresywnym. 30.9 1964.
- 49 h 3/03 48425 Kowarka. 20.8 1964.
- Klasa 50. Młynarstwo, technika mielenia**
- 50 c, 17/40 48220 Sposób rozdrabniania materiałów twardych, drobnoziarnistych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 20.9 1964.
- Klasa 55. Wyrób celulozy, papieru i tektury**
- 55 d, 11/10 48547 Automatemyczny regulator biegu taśmy. 28.9 1964.
- 55 f, 16 48435 Sposób wytwarzania arkuszy z włókien syntetycznych. 20.9 1964.
- Klasa 58. Prasy**
- 58 a, 8 48441 Prasa hydrauliczna do prasowania magnesów ferrytowych. 20.9 1964.

Klasa 59. Pompy do cieczy
59 e, 3/02 47218 Pompa zębata o zmiennej wydajności. 25.8 1964.

Klasa 61. Ratownictwo, pożarnictwo
61 a, 16/01 48442 Głowica **hydronetki** strażackiej rozbijająca strumień wody na pył. 20.9 1964.

Klasa 63. Pojazdy bezszynowe
63 c, 20/01 48533 Korbowo-wodzikowy mechanizm sterowania **dwubiegowej nawrot** - nej skrzyni biegów. 30.9 1964.
63 c, 29/06 48558 Ciągnik wibracyjny. 30.9 1964.
63 c, 43/07 48472 Naczepa do przewozu pustych zbiorników na materiały sypkie i sproszkowane. 30.9 1964.
63 c, 71 48575 **Wyłącznik** elektryczny rozrusznika i zapłonu silnika w pojazdach mechanicznych. 30.9 1964.
63 h, 1/13 48456 Rower dziecięcy, trójkołowy. 20.9 1964.

Klasa 67. Szlifowanie, polerowanie
67 a, 28 48346 Zespół urządzeń do szlifowania z odpylaniem. 20.9 1964.

Klasa 71. Obuwie i jego wyrób
71 c, 3/14 48092 Sposób zachowania kształtu obuwia. 25.8 1964.

Klasa 74. Sygnalizacja
74 b, 1 48506 Sygnalizator elektronowy poziomów cieczy. 22.9 1964.

Klasa 80. Ceramika
30 a, 35/01 48577 Urządzenie do mechanicznego odbierania **wyprasek** z masy porcelanowej. 15.9 1964.
30 a, 36 48505 Urządzenie do ucinania pierścieni **Raschiga**. 15.9 1964.
80 a 43/01 48276 Rozbieralna, samoczynnie rozkładana forma do wytwarzania, transportu i układania świeżo uformowanych pustaków betonowych. 22.9 1964.
80 b, 1/01 48071 Sposób wytwarzania włóknistych zapraw plastycznych. 25.8 1964.
80 b, 3/07 48556 Sposób otrzymywania klinkieru portlandzkiego. 15.9 1964.
80 b, 8/06 48539 Sposób wytwarzania wyrobów ogniotrwałych do wykładania kładzi stalowniczych. 15.9 1964.
80 b, 8/15 48499 Sposób wytwarzania wyrobów kwarcowo-szametowych do wykładania pieców obrotowych do otrzymywania żelzudy i żelazoniklu. 15.9 1964.

Klasa 81. Transport, opakowanie
81 c 8 48308 Pojemnik papierowy. 25.9 1964.
81 e 1 48451 Sposób automatycznego napinania taśmy przenośnikowej **oraz** urządzenie do stosowania tego sposobu. 20.8 1964.

81 e, 1 48523 Hydrauliczne urządzenie do napinania taśm przenośników z automatyczną regulacją stanu napięcia. 30.9 1964.

81 e, 4 47606 Układ nośno-napędowy do przenośników linowotaśmowych. 25.8 1964.

81 e, 8 48566 Urządzenie przenośnikowe. 30.9 1964.

81 e, 82/01 48324 Szczebelkowy podajnik elementów krążkowych, zwłaszcza pierścieni łożysk tocznych, z bezstopniową regulacją prędkości podawania. 14.7 1964.

81 e, 112 48522 Załadownia nosiwa z przenośnika do wagonów w układzie dwutorowym. 30.9 1964.

Klasa 83. Zegary, mierzenie czasu
83 b, 5/00 48455 Urządzenie elektroniczne do regulacji okresu drgań zespołu balansowego mechanizmu zegarowego. 20.9 1964.

Polskie opisy patentowe, opublikowane w okresie od 1945 r., są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL — Warszawa 68, Al. Niepodległości 188 (parter) — w cenie po 3 zł za egzemplarz.

Polskie opisy patentowe, opublikowane przed 1945 r., oraz zagraniczne opisy patentowe można przeglądać w Bibliotece Urzędu Patentowego PRL — Warszawa, Al. Niepodległości 188 (parter) — codziennie, z wyjątkiem niedzieli i dni wolnych od pracy, w godz. 9,30—15,30.

OPISY PROJEKTÓW WYNAŁAZCZYCH

Urząd Patentowy PRL wydał drukiem zeszyt 4 „Przeglądu opatentowanych rozwiązań technicznych o szerokim zastosowaniu”. W zeszycie tym opublikował 24 polskie wynalazki opatentowane w Polsce, mogące mieć szerokie zastosowanie w gospodarce narodowej. Poniżej są podane tytuły (nazwy) tych projektów wynalazczych. Litera „P” oznacza opatentowany wynalazek. Przed tymi oznaczeniami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono projekty wynalazcze, a po tych oznaczeniach — numery rejestracyjne projektów wynalazczych.

Zeszyt 4

7 a, 16/01 P-48240 Trzpień do wykuvania lub walcowania rur.
18 b, 3 P-48219 Urządzenie do mieszania ciekłego metalu.
18 b, 21/02 P-48225 Urządzenie do odciągu gazów z pieców łukowych
21 c, 36/01 P-48336 Sposób gaszenia łuku strumieniem oleju oraz wyłącznik **małolejowy** do stosowania tego sposobu.
21 a¹, 37/20 P-48383 Głowica rejestrująca do magnetycznej pamięci kinetycznej
21 a⁴, 75 P-48349 Sposób wstępnego montażu układów elektronicznych
21 c, 21/01 P-48325 Sposób mocowania końcówek przewodów elektrycznych oraz zacisk służący do stosowania tego sposobu.
21 c, 23/05 P-48348 Głowica kablowa.
21 c, 40/50 P-48353 Międzybiegunowa przegroda izolacyjna łącznika wysokiego napięcia.

21 c, 65/05 P-48291	Korektor rozdziału mocy bier-
nych przy pracy równoległej
prądnic synchronicznych.	42 e, 23/55 P-48197	Urządzenie do samoczynnego ste-
rowania zasypnika wanny szklar-
skiej.
21 c, 68/70 P-48317	Opornościowy wyłącznik ochron-
ny.	42 e, 31/02 P-48135	Sonda akustyczna do ustalania
poziomu lustra wody w studzien-
kach.
21 g, 1/01 P-48385	Sposób nawijania cewek z drutu
w emalii lub w innej izolacji,
zwłaszcza do autotransformato-
rów.	47 c, 17/03 P-48301
47 f, 17/01 P-48302	Pneumatyczny hamulec tarczowy.
Przyłącze do przewodów giętkich,
ciśnieniowych
22 g, 2/01 P-48326	Sposób wytwarzania farb emul-
syjnych.	47 h, 5 P-48188	Przekładnia krzywkowa.
21 h, 3/01 P-48429	Sposób wytwarzania wysokich
temperatur.	49 c, 18/01 P-48026	Sposób wykonywania otworów w
koszykach łożysk tocznych oraz
urządzenie i narzędzie do stoso-
wania tego sposobu.
22 i, 1 P-48371	Sposób wytwarzania masy do
uszczelniania.	80 b, 6/03 P-48430	Spoivo hydrauliczne.
35 a, 1/03 P-48309	Wyciąg pionowy o ruchu waha-
dłowym.		
35 d, 9/05 P-48094	Ściągacz do drzew.		

Uspołecznione zakłady pracy otrzymują na zamówie-
nie bezpłatnie „Przegląd opatentowanych rozwiązań
technicznych o szerokim zastosowaniu”.

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

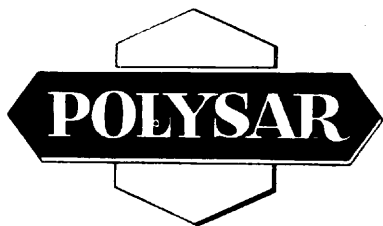
(Od nru 44478 do nru 44575)

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty zgłoszenia znaków towarowych w Urzędzie Patentowym PRL, od których rozpoczynają się okresy ochrony tych znaków. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone nazwy i siedziby oraz rodzaj i zakres działania przedsiębiorstw, na których rzecz zarejestrowano znaki towarowe, wykazy towarów, do których oznaczania znaki te są przeznaczone, oraz zarejestrowane znaki towarowe.

44478. 20.2 1963. **Société des Usines Chimiques hône-Poulenc.** Paryż, Francja. Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby farmaceutyczne.

CATALGIX

44479. 17.10 1963. **Polymer Corporation Limited.** Sarnia (Ontario), Kanada. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** kauczuk syntetyczny, syntetyczne monomery, żywice syntetyczne, syntetyczne tworzywa sztuczne.

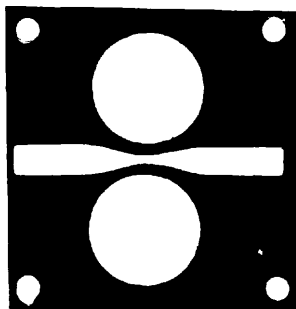
44480, 44481. 30.4 1964. **Nadella S. A. Rueil-Malmaison** (Seine et Oise), Francja. Fabryka maszyn i narzędzi. **Towary:** narzędzia mechaniczne do obróbki i okuwania aparatów lub wyrobów, aparaty do smarowania, łożyska toczne, prętowe, rolkowe, kulkowe i igłowe, igły do łożysk, aparaty, narzędzia i maszyny zawierające łożyska igłowe, urządzenia przegubowe, transmisyjne i sprzęgające, kółka, rolki, ograniczniki ruchu, pręty, wsporniki.

NADELLA

DELTA

44482. 17.2 1964. **Tomaszowska Fabryka Filców Technicznych Przedsiębiorstwo Państwowe Wydrębnione.** Tomaszów Maz., Polska. Wytwórnia filców i tkanin technicznych. **Towary:** filce eternitowe, prasowe, suszniki, tekturowe, azbestowe, kalandrowe i podkładowe; manszony ciagarek, garbarskie, tapeciarskie, papiernicze, **połyskarek**

i specjalne; węże zielone; tkaniny techniczne wełniane i bawełniane.

44483. 3.4 1964. VEB Waschmittelwerk Genthin. Genthin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: wyroby chemiczne do celów leczniczych oraz do deaktywacji odzieży radioaktywnie skażonej, środki do zwalczania zwierząt i roślin, środki odkażające i dezynfekcyjne, produkty chemiczne do celów rolniczych, zwłaszcza środki do zwalczania chorób zakaźnych u zwierząt, środki do dezynfekcji budynków rolniczych, stajni, powierzchni przyrządów urządzeń środków do transportu bydła, hal zwierzęcych i rzeźni, środki do impregnowania mat przeciwepidemicznych do celów profilaktycznych; produkty chemiczne do celów przemysłowych, środki zapobiegające zapychaniu i środki usuwające zapychanie w rurach i aparaturach, środki do zarabiania wody, środki ochronne przeciw korozji, środki do usuwania twardości wody, środki przeciw zamrażaniu, środki do bejcowania metali, rozpuszczalniki tłuszczu, oleje, lakiery i bejce, środki do usuwania rdzy, środki emulgujące do celów technicznych, surowce mineralne, gliceryna, środki perfumeryjne, środki do pielęgnacji ciała i urody, olejki eteryczne, mydła w proszkach, środki piorące i bielące, krochmal i wyroby krochmalowe do celów pralniczych, farbki do bielizny, środki do usuwania plam, środki ochronne przeciwko rdzy, środki do czyszczenia i polerowania (z wyjątkiem skóry), środki szlifujące, środki do zmiękczenia wody do celów higienicznych i przemysłowych, środki do płukania, zamaczania i wybielania bielizny, środki do szorowania, chemiczne środki do czyszczenia maszyn, naczyń i przedmiotów gospodarstwa domowego, środki chemiczne do odtłuszczania, odoliwiania i oczyszczania drewna, kamieni, porcelany, szkła, tworzyw sztucznych, tkanin i metali.

44484. 3.4 1964. Knoll A. G. Chemische Fabriken. Ludwigshafen am Rhein, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. Towary: środki lecznicze, zwłaszcza stosowane w niedomogach serca.

TALUSIN

44485. 20.3 1964. Mavala S. A. Genewa, Szwajcaria. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: kosmetyki i inne środki do pielęgnowania ciała.

MAVALA

44486. 17.12 1963. Destilerias **Mollfulleda**. S. A. Avenys de Mar, Hiszpania. Wytwórnia likierów. Towary: likiery.

44487. 16.4 1964. Spółdzielnia Pracy „Wzór”. Zamość, Polska. Wytwórnia odzieży. Towary: odzież wszelkiego rodzaju.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach czarnym i brązowym.

44488. 5.3 1964. Société des Usines Chimiques **Rhone-Poulenc**. Paryż, Francja. Fabryka chemiczna. Towary: wyroby farmaceutyczne.

IPARENE

44489. 16.4 1964. Radiola Aktiebolag. Sztokholm, Szwecja. Fabryka aparatów elektrycznych. Towary: aparaty elektryczne do celów przemysłowych oraz ich części i osprzęt, akumulatory i elementy

elektryczne oraz ich części i osprzęt, lampy radiowe, lampy próżniowe, elektrody, elektryczne urządzenia manewrujące, elektryczne, optyczne i akustyczne urządzenia sygnalizacyjne, urządzenia pomiarowe i indukujące oraz ich części i osprzęt, detektory, prostowniki, elektryczne urządzenia zasilające oraz ich części i osprzęt, instrumenty muzyczne wszelkiego rodzaju, elektryczne urządzenia do mierzenia czasu, odbiorniki radiotelefoniczne i kombinowane z nimi aparaty głośnikowe oraz ich części i osprzęt, aparaty do telegrafii i telefonii drutowej, nadajniki radiotelegraficzne i radiotelefoniczne, odbiorniki radiotelegraficzne, aparaty do przekazywania obrazów, elektryczne i mechaniczne aparaty do odtwarzania dźwięków, płyty i igły gramofonowe, aparaty kinematograficzne.

RADIOLA

44490. 30.4 1964. **Parfums Weil Paris**, Paryż, Francja. Fabryka wyrobów perfumeryjnych i toaletowych. **Towary:** produkty perfumeryjne, higieniczne i upiększające, szminki, środki do czyszczenia zębów, mydła toaletowe, grzebienie, gąbki i inne przybory toaletowe.

EAU DE FRAICHEUR

44491. 16.5 1964. **VEB Farbenfabrik Wolfen**. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa do odcisków dentystycznych, środki do plombowania zębów, surowce mineralne, futra, skórki, jelita, skóra, wyroby futrzarskie, środki natłuszczające, garbniki.

SEMIGAN

44492. 16.5 1964. **Philip Morris Incorporated**. Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** papierosy.

PAXTON

44493. 19.5 1964. **J. R. Geigy A. G.** (J. R. Geigy S. A.). Bazyleja, Szwajcaria. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki ochronne dla roślin, środki owadobójcze, środki do tępienia robactwa, środki do zwalczania szkodników, środki przeciwmolowe, środki do tępienia pasożytów u ludzi i zwierząt, środki kielkobójcze i bakteriobójcze (środki dezynfekcyjne), środki do konserwowania żywności.

CAMPAROL

44494. 26.5 1964. **VEB Friseurchemie**. Rothenkirchen (Vogtl.), Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia środków chemicznych i kosmetycznych. **Towary:** środki do pielęgnowania wło-

sów, ciała i urody; mydła, środki do prania i do bielenia, skrobia i preparaty skrobiowe do celów kosmetycznych, środki do farbowania włosów, środki do odbarwiania włosów, środki do usuwania włosów, środki do trwałej ondulacji, wyroby perfumeryjne.

ZAUBERTON

44495. 29.5 1964. **Brown & Williamson Tobacco Corporation (Export) Limited**. Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** tytoń surowy lub przerobiony, filtry do papierosów.

ACTRON

44496. 6.6 1964. **Parfums Weil Paris**. Paryż, Francja. Fabryka wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych. **Towary:** wyroby perfumeryjne, higieniczne i upiększające, szminki, środki do czyszczenia zębów, kosmetyki, mydła toaletowe, grzebienie, gąbki i inne przybory toaletowe.

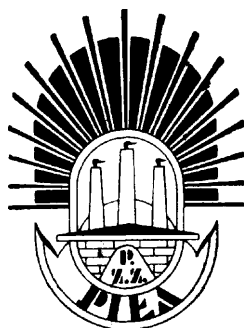
44497. 12.6 1964. **Chemische Werke Witten Gesellschaft mit beschränkter Haftung**. Witten/Ruhr, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** lekarstwa, środki chemiczne do celów leczniczych i do pielęgnacji zdrowia, materiały służące do wyrobu środków farmaceutycznych, plastry, środki opatrunkowe, środki zwierzbójcze, środki roślinobójcze, środki odkażające i środki dezynfekcyjne, środki do utrwalania świeżości i utrzymywania trwałości artykułów spożywczych, środki do ochrony skóry do celów leczniczych, w szczególności do celów przemysłowo-higienicznych, rozpuszczalniki lekarstw, środki farmaceutyczne, środki odkażające, podkłady maści, środki chemiczne do celów przemysłowych i naukowych; margaryna, jadalne oleje i tłuszcze, emulgatory dla środków spożywczych; dietetyczne środki spożywcze; środki perfumeryjne, środki służące do pielęgnacji ciała i urody, olejki eteryczne, mydła, środki pralnicze i środki bielące, wybiacze plam, podkłady maści, rozpuszczalniki dla kosmetyków.

MIGLYOL

44498. 12.6 1964. **Chemische Werke Witten Gesellschaft mit beschränkter Haftung.** Witten/Ruhr, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** wyroby chemiczne do celów przemysłowych i naukowych; tłuszcze naturalne i syntetyczne oraz emulgatory dla żywienia i do celów technicznych; surowce do wyrobu lakierów, sztuczne żywice, zmiękczacze, rozpuszczalniki tłuszczów, rozpuszczalniki dla związków organicznych, dla farb i dla rdzy; włókiennicze środki pomocnicze, mianowicie mydła włókiennicze, pomocnicze środki do sieci, do prania i do farbowania oraz środki pomocnicze do ożywiania barwy i apretur (wykończenia); surowce pralnicze; środki zabezpieczające drewno.

WITARIX

44499. 29.6 1964. **Zakłady Przemysłu Ziemiaczanego „Piła”.** Piła, Polska. Wytwórnia wyrobów pochodnych ziemniaka i grochu. **Towary:** mączka ziemniaczana, syrop ziemniaczany, wycierki ziemniaczane, groch w proszku, fasola w proszku, sulinx.

Ochroną znaku towarowego zastrzeżono w kolorach czarnym, białym, żółtym i zielonym.

44500, 44501, 44502. 8.4 1964. **Jenoptik Jena G. m. b. H.** Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia przyrządów optycznych i mechaniki precyzyjnej. **Towary:** fizykalne przyrządy pomiarowe i kontrolne.

Usomat

Sonovisor

Retinophot

44503. 8.4 1964. **Jenoptik Jena G. m. b. H.** Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia przyrządów optycznych i mechaniki precyzyjnej. **Towary:** maszyny biurowe, maszyny do liczenia.

Coordimeter

44504. 8.4 1964. **Jenoptik Jena G. m. b. H.** Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia przyrządów optycznych i mechaniki precyzyjnej. **Towary:** instrumenty optyczne i ich części, aparaty fotograficzne i kinematograficzne, przyrządy pomiarowe, przyrządy nawigacyjne i wymiarowe, przyrządy optyczne do wymierzania i wartościowania obrazów świetlnych.

Apo-Germinar

44505. 8.4 1964. **Jenoptik Jena G. m. b. H.** Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia przyrządów optycznych i mechaniki precyzyjnej. **Towary:** przyrządy fizykalne, elektrotechniczne i optyczne, przyrządy pomiarowe i kontrolne.

Lirepho

44506. 13.6 1964. **Pabianickie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Pabianice, Polska. Wytwórnia preparatów chemiczno-farmaceutycznych. **Towary:** preparat chemiczno-farmaceutyczny (lek).

BINAZIN

44507. 15.4 1964. **The Hymatic Engineering Company Limited.** Redditch, Worcestershire, Wielka Brytania. Fabryka Maszyn. **Towary:** sprężarki, (maszyny), pompy (z wyjątkiem pomp do celów chirurgicznych, naukowych oraz pomp powietrznych do pojazdów), zawory (stanowiące części maszyn).

HYMATIC

44508. 6.6 1964. Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego im. Teodora Duracza. Łódź, Polska. Wytwórnia wyrobów dziewiarskich. **Towary:** wyroby dziewiarskie.

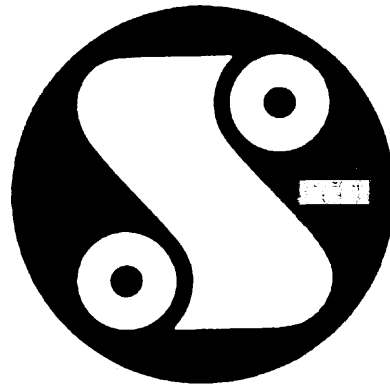

44509. 15.7 1964. Spółdzielnia Pracy Dziewiarsko-Odzieżowa. Wschowa, Polska. Wytwórnia wyrobów dziewiarskich i konfekcyjnych. **Towary:** wyroby dziewiarskie: podkoszulki dziane bawełniane, kaftaniki niemowlęce bawełniane, rajtuzy bawełniane i czesankowe, żakiety dziewczęce, sweterki chłopięce, pulowery chłopięce, dziewczęce i męskie, półgolfy młodzieżowe, kamizelki chłopięce i dziewczęce; wyroby konfekcyjne: spódnice damskie, ogrodniczki dziecięce, spodenki chłopięce krótkie, spodenki dziecięce krótkie, prochowce damskie, dziewczęce i dziecięce, płaszczyki dziecięce i dziewczęce, budrysówki młodzieżowe, wiatrówki młodzieżowe, farmerki chłopięce i dziewczęce, rybaczki dziewczęce i dziecięce, spodnie długie dziewczęce i chłopięce, spodenki damskie krótkie.

44510. 23.3 1964. Zakłady Tkanin Technicznych „Zarzew”. Łódź, Polska. Wytwórnia tkanin technicznych. **Towary:** tkaniny bawełniane: filtracyjne (dla przemysłu cukrowniczego), transportero-wo-pasowe (dla przemysłu węglowego), obuwiowe (dla przemysłu obuwniczego), plandekowe (dla potrzeb specjalnych) i do gumowania (dla przemysłu gumowego); tkaniny wełniane przekładko-

we (dla przemysłu tłuszczowego); poduszki maźnicze (dla kolejnictwa).

44511, 44512. 20.6 1963. Niphan Limited. Londyn, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów elektrotechnicznych. **Towary:** złącza i przewody do kabli elektrycznych; wtyczki, gniazdka, przełączniki, końcówki, dławiki do kabli, komory uszczelniające, wtyczki przełącznikowe, skrzynki do gniazdek, skrzynki do przełączników, skrzynki do bezpieczników, tablice rozdzielcze, płyty rozdzielcze, tablice do bezpieczników, płyty do bezpieczników, części i osprzęt wymienionych towarów elektrotechnicznych.

NIPHAN

44513. 26.5 1964. Nadella S. A. Rueil — Malmaison, Francja. Fabryka naczyń i narzędzi. **Towary:** narzędzia mechaniczne do obróbki i okuwania aparatów lub wyrobów, aparaty do smarowania, łożyska toczne, prętowe, rolkowe, kulkowe i igłowe, igły do łożysk, aparaty, narzędzia i maszyny zawierające łożyska igłowe, narzędzia przegubowe, transmisyjne i sprzęgające, kółka rolki, ograniczniki ruchu, pręty, wsporniki.

44514, 44515. 11.6 1964. **Wm. Wrigley Jr. Company (Delaware corporation)**. Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka gumy do żucia. **Towary:** guma do żucia.

44516. 19.6 1964. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft**. Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** lekarstwa dla ludzi i zwierząt, preparaty farmaceutyczne.

BAYCAIN

44517. 19.6 1964. **Ames Company, Inc. (Indiana corporation)**. Elkhart, Stan Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. **Towary:** preparaty do badania cieczy ustroju, nie do użytku wewnętrznego.

DEXTROSTIX

44518. 22.6 1964. **Parke, Davis and Company (Michigan corporation)**. Detroit, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. **Towary:** preparat znieczulający.

PONSTAN

44519. 22.6 1964. **Crreras Limited**. Basildon, Essex, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów tytoniowych i przyborów dla palących. **Towary:** tytoń surowy lub przerobiony, przybory dla palących, zapałki.

STRATHMUIR

44520. 22.6 1964. **Cussons (International) Limited**. Manchester, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych. **Towary:**

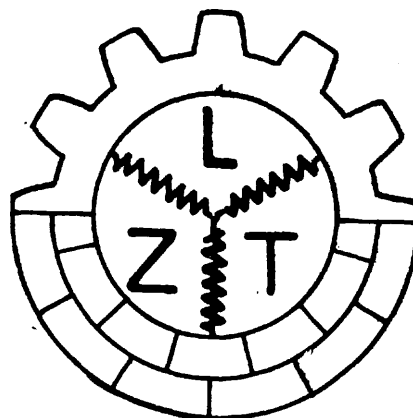
perfumy, preparaty toaletowe (nie lecznicze), preparaty kosmetyczne, środki do czyszczenia zębów, mydła.

Cussons

44521. 22.6 1964. **R. J. Reynolds Tobacco Company (New Jersey corporation)**. Winston-Salem, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** papierosy.

CITATION

44522. 1.6 1964. **Lubuskie Zakłady Termotechniczne**. Swiebodzin Wlkp., Polska. Wytwórnia urządzeń termotechnicznych. **Towary:** piece elektryczne, gazowe i ropowe, suszarki laboratoryjne i przemysłowe.

44523. 17.4 1964. **Zakłady Sprzętu Motoryzacyjnego**. Wrocław, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** podzespoły układu hydraulicznego hamulców samochodów osobowych i ciężarowych: cylindry główne hamulcowe (pompy hamulcowe) kompletne cylinderyki rozpierające hamulcowe kompletne, części zamienne do tych cylindrów i cylindereków.

44524. 23.6 1964. **Philip Morris Incorporated.** Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka wyrobów tytoniowych. **Towary:** papierosy, tytoń fajkowy.

BOND STREET

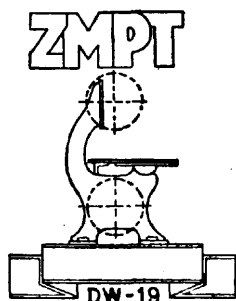
44525. 27.6 1964. **Merck & Co., Inc.** Rohway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. **Towary:** substancje mające właściwości chemiczne i fizjologiczne podobne i równoważące jak efedryna, amfetamina oraz inne podstawiane aryly i aminy alkilowe oraz preparaty zawierające te substancje i preparaty używane do inhalacji nosa oraz jako czynniki zwężające naczynia, jako czynniki wpływające na ciśnienie krwi i mające zastosowanie do wszelkich celów, w których mogą być używane środki do inhalacji nosa, czynniki zwężające naczynia i czynniki wpływające na ciśnienie krwi.

ARAMINE

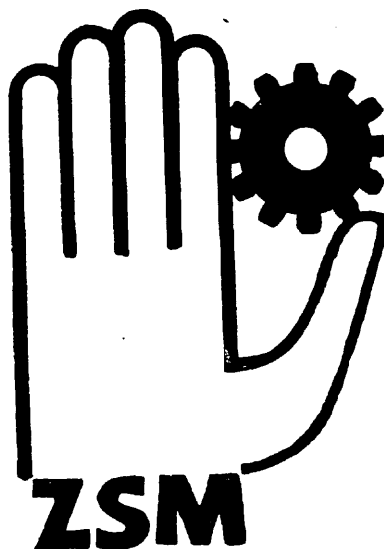
44526. 22.4 1964. **The Dow Chemical Company (Delaware corporation).** Midland, Michigan, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki do zwalczania roślin (herbicydy).

TORDON

44527. 9.3 1964. **Zakłady Meblarskie Przemysłu Terenowego.** Tarnobrzeg, Polska. Wytwórnia mebli. **Towary:** komplety kuchenne, meble szkolne, stoły biurowe, szafy koszarowe.

44528. 11.4 1964. **Zakłady Sprzętu Motoryzacyjnego.** Brodnica, Polska. Wytwórnia sprzętu motoryzacyjnego. **Towary:** filtry powietrzne, tłumiki spalin do silników spalinowych, części do pojazdów mechanicznych.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach czarnym, zielonym jasnym i lazurowym.

44529. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów rolniczych, ogrodniczych i leśnych, zaprawa do nasion; nawozy; środki owadobójcze, środki larwobójcze, środki grzybobójcze, preparaty do zwalczania chwastów i tępienia robactwa.

DIPTONA

44530, 44531. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania, Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, produkty chemiczne do stosowania w rolnictwie, ogrodnictwie i leśnictwie.

DOBANIC
DOBANOL

44532. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** detergenty.

DOBATEX

44533, 44534. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do stosowania w rolnictwie, ogrodnictwie i leśnictwie.

wie; nawozy (naturalne i sztuczne); środki owadobójcze, larwobójcze, grzybobójcze i szkodnikobójcze; preparaty do tępienia chwastów i robactwa.

FRESCON FREVIVE

44535. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do stosowania w rolnictwie, ogrodnictwie i leśnictwie; nawozy (naturalne i sztuczne); zaprawa do nasion; środki owadobójcze, larwobójcze i grzybobójcze; preparaty do tępienia chwastów i robactwa.

PREFIX

44536. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** środki owadobójcze, larwobójcze i grzybobójcze; preparaty do tępienia chwastów i robactwa.

TELODRIN

44537, 44538. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** oleje i tłuszcze (z wyjątkiem olejów i tłuszczów jadalnych oraz olejków eterycznych); smary, paliwa, paliwo silnikowe; środki oświetlające.

AEROSHELL

44539. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** oleje i tłuszcze przemysłowe (z wyjątkiem olejów i tłuszczów jadalnych oraz olejków eterycznych), smary, paliwa (łącznie z paliwem silnikowym), środki oświetlające.

DENTAX

44540. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych.

ANIDET

44541. 22.4 1964. **Shell International Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych stanowiące pochodne akroleiny.

ALDOCRYL

44542. 11.4 1964. **Pabianickie Zakłady Przemysłu Odzieżowego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Pabianice, Polska. Wytwórnia odzieży. **Towary:** odzież młodzieżowa: płaszcze dziewczęce i ubranka chłopięce.

44543. 8.2 1964. Pierwsz. 9.8 1963 (Niemiecka Republika Federalna). **Scholven-Chemie Aktiengesellschaft.** Gelsenkirchen — Buer, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych, mianowicie azot, związki zawierające azot, kwasy, chemikalia organiczne, rozpuszczalniki do celów technicznych, zmiękczacze do tworzyw sztucznych i kauczuku, jak również katalizatory; tworzywa sztuczne jako surowce i półfabrykaty w postaci folii, płyt, bloków, prętów, rur i profiliów, nawozy sztuczne, masy woskowe w postaci stałej i ciekłej, woski i mieszaniny wosków w postaci stałej i ciekłej, techniczne oleje i tłuszcze, smary, benzyna, olej do silników Diesla, gaz napędowy, olej do ogrzewania, bitumy i wyroby petrochemiczne do celów przemysłowych.

44544. 5.5 1964. **Przedsiębiorstwo Państwowe — Mennica Państwowa.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów.

Towary: monety, medale, odznaczenia państwowe, pieczęcie urzędowe, znaki towarowe, znaczki sportowe i organizacji społecznych, znaki probiercze, zapalniczki samochodowe, farby ceramiczne, sprzęt laboratoryjny, katalizatory, termopary, siatki srebrne, listki złote, parownice, elektrody, blacha anodowa, części do lamp elektronowych, elementy do półprzewodników.

44545. 9.6 1964. **Schering Aktiengesellschaft.** Berlin N 65. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty farmaceutyczne, weterynaryjne i higieniczne, plastry, materiały opatrunkowe, środki dezynfekcyjne, produkty chemiczne do konserwowania środków żywnościowych.

PRIMOVLAR

44546—44549. 17.7 1964. **Pabianickie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe.** Pabianice, Polska. Wytwórnia wyrobów chemicznych. **Towary:** wyroby chemiczne: barwniki.

POLFALAN — Polfalany
POLAN — Polany
TOLAN — Tolany
POLONAL — Polonale

44550. 10.7 1964. **Zakłady Włókien Sztucznych Anilana.** Łódź, Polska. Wytwórnia włókien sztucznych. **Towary:** włókno otrzymywane z mieszaniny białka i alkoholu poliwinylowego.

ALPRONA

44551. 13.7 1964. **Przedsiębiorstwo Montażowe Urządzeń Teletechnicznych „Telmont”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** urządzenia central tele-

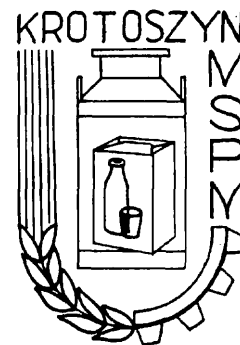
fonicznych, urządzenia przeciwpożarowe, dokumentacja techniczna.

44552. 16.5 1964. **Spółdzielnia Pracy Przemysłu Meblarskiego.** Krotoszyn, Polska. Fabryka mebli. **Towary:** meble wszelkiego rodzaju, mieszkaniowe, kuchenne, biurowe, ogrodowe, w kompletach i pojedyncze, zwłaszcza kredensy, witryny, stoły okrągłe i modelowane, konsolki, stoliki pod radio i telewizory, krzesła, fotele, biurka, szafy.

44553. 10.6 1964. **Mleczarnia Spółdzielcza.** Krotoszyn, Polska. Mleczarnia. **Towary:** mleko w proszku.

44554. 8.4 1964. **Krakowska Fabryka Okuć Budowlanych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Kraków, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby ślusarskie jak zamki drzwiowe, przyrządy wentylacyjne i grzejne.

44555. 8.6 1964. **Przedsiębiorstwo Państwowe Rafineria Nafty Glinik Mariampolski.** Gorlice, Polska. Wytwórnia produkcji przeróbki ropy naftowej. **Towary:** oleje silnikowe z dodatkami uszlachetniającymi do smarowania silników wysokoprężnych.

SUPEROL

44556, 44557. 15.7 1964. **Spółdzielnia Pracy Chemiczno-Wytwórcza „Spoiwo”.** Radom, Polska. Wytwórnia płynów pralniczych. **Towary:** Płyny pralnicze.

VELURON
UNIWER

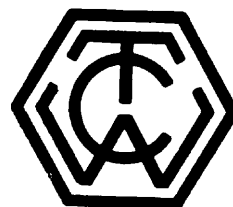
44558. 24.6 1964. **Przedsiębiorstwo Państwowe Rafineria Nafty Jasło.** Jasło, Polska. Rafineria nafty. **Towary:** dodatek do olejów mineralnych, podwyższający wiskozę oraz działający depresacyjnie — typu polimetakrylanów.

VISKODEP

44559. 3.6 1964. **Fabryka Samochodów Osobowych,** Warszawa, Polska. Fabryka samochodów. **Towary:** części samochodowe.

44560. 5.6 1964. **Treibacher Chemische Werke Aktiengesellschaft.** Treibach (Kärnten), Austria. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** żelazostopy, zwłaszcza żelazo-wolfram, żelazomolibden, żelazowanad, żelazoty-tan, żelazoniob, żelazochrom i żelazocirkon; środki do szlifowania i polerowania, z wyjątkiem środków do skór, zwłaszcza korund; chemiczne wyroby do celów przemysłowych, w szczególności korund.

44561. 9.5 1964. **Spółdzielnia Pracy Papierniczo-Poligraficzna im. Juliana Marchlewskiego.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wyroby z papieru, tektury i folii z tworzyw sztucznych, artykuły biurowe i introligatorskie, papeteria, druki ozdobne, albumy, teczki, bloki, notatniki, notesy.

44562. 20.6 1964. **Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Unia”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** środki i preparaty lecznicze, farmaceutyczne, dentystyczne, drogeryjne, toaletowe, kosmetyczne, weterynaryjne, dezynfekcyjne, antyseptyczne, zielarskie, opatrunkowe i mydlarskie; materiały apteczne i opatrunkowe, mydła techniczne.

BAMETAN

44563. 8.8 1964. **Florida International Fruchsaft Getränke G. m. b. H.** Frankfurt/Main, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia napojów bezalkoholowych. **Towary:** napoje bezalkoholowe.

FLORIDA BOY

44564. 8.8 1964. Florida International Fruchtsaft Getränke G. m. b. H. Frankfurt/Main, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia napojów bezalkoholowych. Towary: napoje bezalkoholowe, w szczególności napoje z soków owocowych; soki owocowe.

FLORIBOY

44565. 24.6 1964. Przedsiębiorstwo Państwowe Rafineria Nafty Jasło. Jasło, Polska. Rafineria nafty. Towary: dodatek **dyspergująco-myjący** (detergent) do olejów silnikowych typu naftosulfonianu baru.

DYSPERBAR 1000

44566. 8.8 1964. Pierwsz. 2.3 1964 (Niemiecka Republika Federalna). Florida International Fruchtsaft Getränke G. m. b. H. Frankfurt/Main, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia napojów bezalkoholowych. Towary: napoje bezalkoholowe wyłącznie z napojami z soku owocowego; soki owocowe.

44567. 20.3 1964. Société des Usines Chimiques **Rhone-Poulenc**. Paryż, Francja. Fabryka chemiczna. Towary: środki do zwalczania chwastów, środki owadobójcze i środki grzybobójcze.

PRADONE

44568. 20.3 1964. Société des Usines Chimiques Rhone — Poulenc. Paryż, Francja. Fabryka chemiczna. Towary: środki owadobójcze do celów rolnych.

ZOLONE

44569. 15.4 1964. VEB Lokomotivbau — Elektrotechnische Werke „Hans Beimler”. Hennigsdorf, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka lokomotyw i urządzeń elektrotechnicznych. Towary: tworzywa, materiały budowlane i izolacyjne na bazie sztucznych żywic w postaci folii, taśm, płyt, rolek, prętów i profilowanych kształtek.

CEVAUSIT

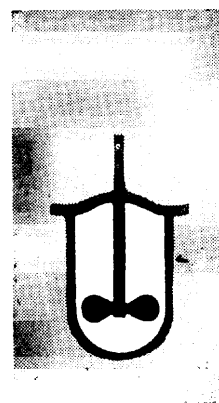
44570. 21.3 1964. Dehydag Deutsche Hydrierwerke GMBH. Düsseldorf, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia technicznych olejów i tłuszczów. Towary: techniczne oleje i tłuszcze.

DYTIN

44571. 22.4 1964. Sumitomo Chemical Company, Ltd. Osaka, Japonia. Wytwórnia wyrobów wymienionych w wykazie towarów. Towary: produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych, fotograficznych, rolnych, ogrodniczych i leśnych; produkty chemiczne do konserwowania środków żywnościowych; lekarstwa i środki lecznicze, przybory lekarskie.

SUMITHION

44572. 19.5 1964. N. V. Petrochemie Aku — Amoco. Delfzjil, Holandia. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: produkty chemiczne do celów przemysłowych, rolnych, ogrodniczych i leśnych; kleje do celów przemysłowych; materiały plastyczne (tworzywa sztuczne) w postaci proszków, roztworów i zbrylone; żywice; produkty weterynaryjne, preparaty do niszczenia chwastów i robactwa; materiały do klejenia (dla papeterii), materiały plastyczne (tworzywa sztuczne) w foliach i sztabach; pasza dla zwierząt.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

44573. 17.4 1964. Poznańskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe, Poznań, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów technicznych, rolniczych, naukowych, lekarskich i higienicznych, mydła techniczne i mydła do prania, środki do prania, środki apreturowe, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia i przeciw rdzy, mydła toaletowe, środki toaletowe, środki dezynfekcyjne.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach, zwłaszcza w kolorach zielonym, czerwonym i błękitnym.

44574. 7.5 1964. VEB Funkwerk Zittau. Zittau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** przyrządy elektrotechniczne, szczególnie szkielety przyrządów elektroakustycznych do odtwarzania dźwięków, elementy budowlane dla techniki telewizyjnej.

44575. 19.6 1964. Włókiennicza Spółdzielnia Pracy „Współpraca”, Łódź, Polska. Wytwórnia wyrobów włókienniczych. **Towary:** tkanina wełniana i wełnopodobna: płaszczowa damska i męska, sukienkowa i ubraniowa; tkanina bawełniana i ba wełnopodobna: dekoracyjna — żakardowa, obiciowa i stołowa; artykuły odpasowane bawełniano-jedwabne i bawełniane: kapy i serwety kilimowe, kapy i serwety gobelinowe, kapy i serwety z tkaniny dekoracyjnej, narzuty typu nicielnicowego; artykuły pasmanteryjne: taśmy bawełniane zbrojne drutem, zwykłe taśmy bawełniane, guma damska i męska, taśmy lniane, wstążka,

taśmy i tasiemki żakardowe; przędza: przędza odpadkowa wtórna typu bawełnianego i bawełnopodobna, przędza wełniana i wełnopodobna.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty, do których przedłużono ochronę znaków towarowych.

601.	30.6	1974
1090.	4.9	1974
1095.	5.9	1974
1343.	6.10	1974
1736.	10.11	1974
1953.	29.9	1974
24862.	30.6	1974
24934.	6.9	1974
24964.	20.9	1974
24965.	20.9	1974
25016.	20.10	1974
36204.	30.1	1974
36205.	30.1	1974
36319.	30.6	1974
36331.	8.7	1974
36339.	15.7	1974
36344.	15.7	1974
36345.	15.7	1974
36357.	15.7	1974
36402.	31.7	1974
36408.	6.8	1974
36412.	17.8	1974
36415.	17.8	1974
36433.	2.9	1974
36436.	2.9	1974
36441.	2.9	1974
36449.	2.9	1974
36456.	17.9	1974
36466.	23.9	1974
36473.	23.9	1974
36486.	20.10	1974
36488.	20.10	1974
36494.	21.10	1974
36499.	21.10	1974
36501.	21.10	1974
36512.	22.10	1974
36514.	22.10	1974

ZMIANY W REJESTRACH

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych.

11200, 11399, 11400. Dnia 1 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „Société Le Ripolin (Société Anonyme française de peintures l'aquees et d'enduits sous-marins Procédés Lefranc & Briegleb Reunis)” i dokonano wpisu „Société Anonyme Ripolin-Georget”.

17756. Dnia 22 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „Victor Adding Machine Company” i dokonano wpisu „Victor Comptometer Corporation”.

24862. Dnia 2 września 1964 r. wykreślono wpis „Pebeco” Spółka Akcyjna pod zarządem państwowym” i dokonano wpisu „Fabryka Kosmetyków „Lechia” Przedsiębiorstwo Państwowe”.

27032. Dnia 25 września 1964 r. wykreślono wpisy „Société le Carbone-Lorraine Société Anonyme” i „Paris (Francja)” oraz dokonano wpisów „Compagnie Industrielle Des Piles Électriques (C.I.P.E.L.)” i „Levallois-Perret (Seine), Francja”.

27751. Dnia 12 sierpnia 1964 r. wykreślono wpisy „Kerr Manufacturing Company” i „Detroit, stan Michigan (St. Zjedn. Am.)” oraz dokonano wpisów „Kerco, Inc.” i „Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone Ameryki”.

36204. Dnia 6 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „Gidelskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego” i dokonano wpisu „Gidelskie Przedsiębiorstwo Maszyn Rolniczych Przemysłu Terenowego”.

36205. Dnia 13 sierpnia 1964 r. wykreślono wpisy „Pabianickie Zakłady Przemysłu Terenowego Zakład w Orchowie” i „Orchów” oraz dokonano wpisów „Łaskie Przedsiębiorstwo Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe” i „Łask, Polska”.

36344. Dnia 24 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „Wałbrzyska Wytwórnia Win Przedsiębiorstwo Państwowe” i dokonano wpisu „Wałbrzyskie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego”.

36415. Dnia 14 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „Nadnotecka Wytwórnia Win Przedsiębiorstwo Państwowe” i dokonano wpisu „Nadnotecka Wytwórnia Win Przemysłu Terenowego”.

36456. Dnia 14 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „Lubelskie Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Przedsiębiorstwo Państwowe” i dokonano wpisu „Lubelskie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego”.

36731. Dnia 9 września 1964 r. wykreślono wpis „Spółdzielnia Pracy Wytwórczej „Wzajemność” i dokonano wpisu „Poligraficzna Spółdzielnia Pracy „Gryf”.

38337. Dnia 8 września 1964 r. wykreślono wpis „Spółdzielnia Inwalidów Rękawiczników, Rymary i Kaletników” oraz dokonano wpisu „Spółdzielnia Inwalidów „Kaletnik”.

42406. Dnia 10 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „The Associated Ethyl Company Limited” i dokonano wpisu „The Associated Octel Company Limited”.

43959. Dnia 7 sierpnia 1964 r. wykreślono wpis „Łódzkie Zakłady Włókien Sztucznych” i dokonano wpisu „Zakłady Włókien Sztucznych „Anilana”.

44377. Dnia 13 sierpnia 1964 r. po wyrazach „Turmac Tabak Maatschappij” wpisano wyrazy „(Turmac Tobacco Company) N.V.”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRÓW

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Prawa z rejestracji znaków towarowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 7 lub 29 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. o znakach towarowych (Dz. U. Nr 14, poz. 73), a znaki te zostały wykreślone z rejestru.

art. 7

24483,	36098,	36099,	36101,	36102,	36106,
36107,	36108,	36109,	36110,	36113,	36114,
36115,	35116,	36117,	36118,	36120,	36122,
36123,	36125,	36126,	36127,	36128,	36129,
36130,	36131,	36133,	36136,	36137,	36140,
36141,	36142,	36143,	36144,	36145,	36146,
36148,	36149,	36150,	36151,	36152,	36153,
36154,	36156,	36157,	36158,	36162,	36165,
36167,	36170,	36171,	36173,	36176,	36178,
36180,	36192,	36195,	36197,	36198,	36199,
36202,	36203,	36206,	36208,	36209,	36215,
36216,	36290,	36327,	36420,	36428,	36430,
36442,					

art. 29

36487,	36493,	36497,	36546,	36853,	37836,
38469,	38638,				

UNIEWAŻNIENIE REJESTRACJI
ZNAKÓW TOWAROWYCH

Grubym drukiem jest podany numer rejestru znaków towarowych.

43752. Rejestracja znaku towarowego unieważniona decyzją Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wydaną w trybie postępowania spornego, z dnia 18 czerwca 1964 r. (Nr Sp. 673/63).

50

ORZECZNICTWO

DECYZJA URZĘDU PATENTOWEGO PRL DZIAŁAJĄCEGO W TRYBIE POSTĘPOWANIA SPORNEGO

Dnia 17 września 1964 r. Urząd Patentowy PRL działający w trybie postępowania spornego w sprawie wniosku ob. I.F. i tow. o ustalenie, że produkowane przez ob. A.J. nożyce ręczne do cięcia metali są objęte patentem Nr 43506, po przeprowadzonej rozprawie — postanowił:

Wniosek odrzucić — zwrócić wnioskodawcy kwotę 200.— zł.

Uzasadnienie

Urząd Patentowy PRL — działający w trybie postępowania spornego — nie rozpatruje wniosków właścicieli patentu o ustalenie, że osoba trzecia prowadząc pewną produkcję narusza ich prawa wyłącz-

ne. Zgodnie z przepisem art. 120 ust. 1 pkt 6* Urząd Patentowy PRL — działający w trybie postępowania spornego — powołany jest m.in. do wydania decyzji w sprawie o ustalenie, że wskazana produkcja **nie jest** objęta określonym patentem, przy czym z wnioskiem takim występuje nie właściciel patentu, ale osoba, która zamierza rozpocząć produkcję (lub już ją rozpoczęła) ale nie jest pewna, czy produkcja ta nie naruszy cudzego opatentowanego wynalazku.

Natomiast właściciel patentu, który uważa, że jego prawa wyłączne wynikające z opatentowanego na jego rzecz wynalazku, zostały naruszone przez osobę trzecią, może wystąpić przeciw tej osobie ze skargą o naruszenie patentu. Skargi takie rozstrzygają sądy powszechne (sądy wojewódzkie).

Nr Sp. 716/64

*) Art. 120 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. Prawo wynalazcze (Dz. U. nr 33, poz. 156).

51

PYTANIA I ODPOWIEDZI

Urząd Patentowy PRL jest w posiadaniu informacji, że niektórzy właściciele niepracowniczych wynalazków i wzorów użytkowych interpretują przepisy art. 19 ust. 1 i art. 80 ust. 1 Ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) w ten sposób, że nabyte przez uzyskanie patentu na wynalazek lub przez uzyskanie prawa z rejestracji wzoru użytkowego uprawnienie do wyłącznego zarobkowego lub zawodowego korzystania z wynalazku lub wzoru użytkowego powinno być uważane za jednoczesne upoważnienie do podjęcia produkcji na podstawie tego wynalazku (wzoru użytkowego) bez potrzeby uzyskania zezwolenia właściwego organu administracji państwowej.

W związku z powyższym Urząd Patentowy PRL wyjaśnia, że cytowane wyżej przepisy Prawa wynalazczego zapewniają właścicielowi niepracowniczego wynalazku lub wzoru użytkowego **tylko prawną ochronę wyłączności korzystania** przezeń z wynalazku lub wzoru w sposób zarobkowy lub zawodowy. Natomiast przepisy te nie stanowią podstawy do podjęcia nie uspołecznionej działalności przemysłowej (produkcyjnej) związanej z wykorzystaniem wynalazku lub wzoru użytkowego.

Powyższe wyjaśnienie, stosuje się odpowiednio również do wzorów zdobniczych.

OGŁOSZENIA

Edward Sitarski złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za II okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Płytką szamotową do otwartych kuchenek elektrycznych”, zarejestrowanego za **nrem** 13483.

Feliks **Hadyniak** złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za I okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Dzwonek z kółkiem do rowerów”, **zarejestrowanego** za **nrem** 15723.

Aleksy Leskiewicz, Czesław Frydryszak i Stanisław Ziemiański złożyli w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za II okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Elektrokardioskop”, zarejestrowanego za **nrem** 13379.

Zbigniew Lipowski złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za II okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Szczotka podróżna”, zarejestrowanego za **nrem** 13101.

Jest do nabycia patent nr 45767, udzielony w Polsce na rzecz Ercole Marelli & C. S. p. A. (Mediolan, Włochy) na wynalazek pt. „Urządzenie do regulacji prędkości obrotowej silnika elektrycznego do napędu przedzarek obrączkowych”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: inż. Kazimierz Siennicki
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Orła 8 m. 32

Jest do nabycia patent nr 41726, udzielony w Polsce na rzecz Vereinigte Oesterreichische Eisen-und Stahlwerke Aktiengesellschaft (Linz, Austria) na wynalazek pt. „Sposób wytwarzania wysokogatunkowego żeliwa przy zastosowaniu utleniającej obróbki”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **dr** Andrzej Au
rzecznik patentowy
Poznań, ul. Wojskowa 19
tel. 644-74

Jest do nabycia patent nr 44950, udzielony w Polsce na rzecz Max Andreas Müller (Cortailod, Szwajcaria) na wynalazek pt. „Łącznik”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr Józef **Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 41977, udzielony w Polsce na rzecz Walter Eckold (St. Andreasberg) Oberharz, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Maszyna do bezwiórowej obróbki blach i kształtowników”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 41094, udzielony w Polsce na rzecz Siemag Maschinen-und Stahlbau Netphen GmbH (Netphen, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Urządzenie przeładowcze do pojemników transportowych w kopalniach”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 45244, udzielony w Polsce na rzecz Gustav F. Gerdts K. G. (Brema, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Tłokowy zawór przepustowy”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr Józef Kamiński
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 42720, udzielony w Polsce na rzecz Rhone Poulenc S. A. (Paryż, Francja) na wynalazek pt. „Sposób wytwarzania nowych eterów piperydo!o-(2)-arylometanoli”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 44749, udzielony w Polsce na rzecz **Zahnradfabrik** Friedrichshafen Aktiengesellschaft (Friedrichshafen, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Układ kierowniczy z napędem ręcznym lub ze wzmacniaczem, zwłaszcza do samochodów”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 44347, udzielony w Polsce na rzecz **Zahnradfabrik** Friedrichshafen Aktiengesellschaft (Friedrichshafen, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Wspomagany wzmacniaczem układ kierowniczy z ograniczeniem kierowania zwłaszcza do samochodów”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 43741, udzielony w Polsce na rzecz Cia. Ama. Constant Card (Barcelona, Hiszpania) na wynalazek pt. „Sposób polepszenia wyników zgrzeblenia bębna głównego zgrzeblarki”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 44921, **udzielony** w Polsce na rzecz J. M. Voith GmbH (Heidenheim, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Hydrauliczna przekładnia z dwoma co najmniej hydraulicznymi elementami obiegu cieczy, **zwłaszcza** do pojazdów szynowych”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 42795, udzielony w Polsce na rzecz J. M. Voith **GmbH** (Heidenheim, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Sposób uruchamiania zespołu napędowego z silnikiem spalinowym o ograniczonej regulacji i z hydrodynamicznym napędem, który przynajmniej w dolnym zakresie pracy pracuje z przetwornikiem hydraulicznym, szczególnie do pojazdów szynowych z silnikiem Diesla, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego **wynalazku**.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 44014, udzielony w Polsce na rzecz Ernest **Scragg** and Sons Ltd. (Macclesfield Wielka Brytania) na wynalazek pt. „Aparat do **karbikowania** termoplastycznych przędz”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 42253, udzielony w Polsce na rzecz Jean **Persieux** (Lannoy, Francja) na wynalazek pt. „Wciągnik z liną metalową”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 44492, udzielony w Polsce na rzecz Les Usines de **Melle** (Melle, Francja) na wynalazek pt. „Sposób rozdzielania na składniki mieszaniny **estru** octowego alkilu nasyconego, posiadającego 1—3 atomów węgla w grupie alkiłowej, kwasu octowego, alkoholu odpowiadającego temu alkiłowi i wody, pochodzącej z hydrolizy estru octowego”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr Józef Kamiński**
rzecznik patentowy
Warszawa, ul. Bałuckiego 10
tel. 44-24-22

Jest do nabycia patent nr 48793, udzielony w Polsce na rzecz Karl **Beckenbach**, **Büderich** k. Düsseldorf (Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Urządzenie do zasilania pieców szybowych”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: **mgr inż. Janusz Kryczkowski**
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 48511, udzielony w Polsce na rzecz Mieczysława Plucińskiego, (Gdynia, Polska) na wynalazek pt. „Płetwa balastowa, zwłaszcza jachtów żaglowych”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz **Kryczkowski**
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 47702, udzielony w Polsce na rzecz Arturo Masera, (Piacenza, Włochy) na wynalazek pt. „Urządzenie hydrauliczne do uruchamiania dźwigów i podobnych urządzeń o zmiennym wysięgu”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 47817, udzielony w Polsce na rzecz Maschinenfabrik Reinhausen Gebrüder Scheubeck KG (Regensburg, Niemiecka Republika Federalna) na wynalazek pt. „Wybierak łącznika stopniowego do transformatorów regulowanych”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 47197, udzielony w Polsce na rzecz John J. McMullen Associates, Inc. (Nowy York, Stany Zjednoczone Ameryki) na wynalazek pt. „Układy stabilizujące dla statku”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 46787, udzielony w Polsce na rzecz The Tistillers Company Limited (Edinburgh, Wielka Brytania) na wynalazek pt. „Katalizator przyspieszający reakcje utleniania oraz sposób wytwarzania tego katalizatora”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 48340, udzielony w Polsce na rzecz Janusza Ołtuszewskiego (Gdańsk, Polska) na wynalazek pt. „Środek do zabezpieczenia metali przed korozją, zwłaszcza stali poszycia statków”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego **wynalazku**.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 48018, udzielony w Polsce na rzecz Practical Dairy Developments Limited (Morinsville, Nowa Zelandia) na wynalazek pt. „Aparat do suszenia kazeiny i podobnych produktów”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 48221, udzielony w Polsce na rzecz **Joaquín Peña** Mecho (Lizbona, Portugalia) i Enrique Gonzales Sicilia (Sevilla, Hiszpania) na wynalazek pt. „Sposób wytwarzania dodatku do karmy dla zwierząt, zwłaszcza **jednoślądkowców**”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia patent nr 47959, udzielony w Polsce na rzecz Juan **Andrés Arecheta** Mota (Bilbao, Hiszpania) na wynalazek pt. „Przenośny aparat do sztucznego oddychania”, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

Jest do nabycia wzór użytkowy pt. „Nadwozie samochodu osobowego”, zarejestrowany w Polsce za nr **16354** na rzecz Jana Nyka (Ciemniki, Polska), lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wzoru.

Informacji udzieli: mgr inż. Janusz Kryczkowski
rzecznik patentowy
Gdańsk 6, ul. Tuwima 28
tel. 31-66-41

ADMINISTRACJA WYDAWNICTW URZĘDU PATENTOWEGO PRL Warszawa, **Al. Niepodległości 188**

wysyła na żądanie:

Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1952	15.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1961	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1953	25.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1962	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1955	25.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1963	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1963	25.—	Wykaz znaków towarowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w latach 1956—1958	200.—
Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1956	25.—	Wykaz znaków towarowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w latach 1959	200.—
Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1957	25.—	Wykaz znaków towarowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1962	25.—
Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1958	25.—	Wykaz znaków towarowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1963	25.—
Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1959	25.—		
Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1960	25.—		
Należność za wydawnictwa należy wpłacać na rachunek Urzędu Patentowego PRL w Narodowym Banku Polskim V Oddział Miejski w Warszawie nr 1529—91—655, cz. 44. dz. 7, rozdz. 3.			

PRENUMERATE

„Wiadomości Urzędu Patentowego” na rok 1965

NALEŻY ZAWCZASU ZAMÓWIĆ I OPLACIĆ

Zamówienia i **przedpłaty** przyjmują urzędy pocztowe, listonosze oraz oddziały i delegatury „Ruchu”. Można również zamawiać prenumeratę w Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” w Warszawie ul. Wronia 23, wpłacając należność na **konto PKO nr 1-6-100020** z zaznaczeniem tytułu zamawianego czasopisma, okresu prenumeraty oraz adresu, pod którym czasopismo ma być wysyłane.

Cena prenumeraty: roczna zł 96,—
półroczna zł 48,—

**CKPiW „Ruch” realizuje zamówienia na prenumeratę
po otrzymaniu należności.**

СОДЕРЖАНИЕ

ЧАСТЬ I

Положения, постановления, извещения

Польша

44. Постановление № 74 Совета Министров.

Заграница

45. Австралия. Патентный закон 1952—1960 (окончание).

ЧАСТЬ II

46. **Изобретения.** Выдача свидетельств (от № 48839 до № 49110). Изменение в реестрах. Исключение из реестра. Отказ выдачи патентов. Отказ от заявок на изобретения.

47. **Образцы.** Выдача свидетельств на полезные образцы (от № 16400 до № 16325) и на художественные образцы (от № 7825 до № 7841). Изменение в реестрах. Аннулирование свидетельств на образцы. Исключение из реестра. Отказ от заявок на полезные образцы, отказ выдачи свидетельств на полезные образцы.

48. **Описания.** Патентные описания. Описания изобретательских проектов.

49. **Товарные знаки.** Выдача свидетельств (от № 44478 до № 44575). Продление охраны, изменение в реестре. Исключение из реестра. Аннулирование свидетельств на товарные знаки.

50. **Юрисдикция.** Решение Патентного Ведомства Польской Народной Республики по спорным делам.

51. **Вопросы и ответы.**

52. **Объявления.** Опровержения.

INHALT

I Teil

Gesetze, Verordnungen, Bekanntmachungen

Polen

44. Beschluss No 74 des Ministerrates.

Ausland

Australien

45. Patentgesetz 1952—1960 (Ende).

II Teil

46. **Erfindungen.** Erteilungen von Patenten. (von No 48839 bis No 49110). Aenderungen in den Registern. Streichungen aus den Registern. Verweigerung von Erteilungen der Patente. Zurücknahme der Anmeldungen der Erfindungen.

47. Mustern. Eintragung von Gebrauchsmustern (von No 16400 bis No 16501) und Geschmacksmustern (von No 7825 bis No 7841). Aenderungen im Register. Nichtigkeitserklärung der Eintragung des Musters. Streichungen aus den Registern. Verweigerung der Eintragung der Gebrauchsmustern, Zurücknahme der Anmeldungen der Gebrauchsmustern.

48. **Beschreibungen.** Patentbeschreibungen. Beschreibungen der Erfindungsprojekte.
49. Warenzeichen. Eintragung (von No 44478 bis No 44575). Verlängerung des Schutzes. Aenderungen im Register. Streichungen aus den Registern. Nichtigkeitserklärung der Eintragung der Warenzeichen.

50. Jurisprudenz. Entscheidung des Patentamtes der Polnischen Volksrepublik in Streitsachen.

51. Fragen und Antworten.

52. Bekanntmachungen.

Berichtigung.

SOMMAIRE

1-re Partie

Législation, ordonnances, informations

- Pologne
44. Décret No 74 du Conseil des Ministres.
Etranger
Australie
45. Loi sur les inventions **1952—1960** (fin).

2-me Partie

46. Inventions. Délivrance des brevets (du No 48839 au No 49110) Changements au **répertoire**. Radiation du **répertoire**. Refus de délivrance des brevets. Révocation des demandes de brevets.
47. Modèles. **Enregistrement** des modèles d'utilité (du No 16400 au No 16501) et des dessins (du No 7825 au No 7841). Changements aux **répertoires**. Annulation de l'**enregistrement** du modèle. Radiation du **répertoire**. Refus d'**enregistrement** des modèles d'utilité, révocation des demandes des modèles d'utilité.
48. Descriptions. Descriptions des brevets. Descriptions des projets inventifs.
49. Marques de marchandises. **Enregistrement** (du No 44478 au No 44575) Prolongation de la protection. Changements au **répertoire**. Radiation du **répertoire**. Annulation de l'**enregistrement** des marques de marchandises.
50. Jurisprudence. Décision de l'**Office** de brevets de la **Republique** Populaire Pologne concernant les questions litigieuses.
51. Demandes et **reponses**.
52. Annonces. Rectifications.

SUMMARY

1-st Part

Legislation, ordinances, informations

- Poland
44. Resolution No 74 of the **Ministercouncil**.
Foreign countries.
Australia :
45. Patent-law of **1952—1960** (ending).

2-nd Part

46. Inventions. Grant of patents (from No 48839 to 49110). Changes in the register. Cancellation from the register. Refusal of grant of patents. Withdrawal of patent applications.
47. Models. Registration of utility models (from No 16400 to No 16301) and designs (from No 7825 to No 7841). Changes in the register. Annulment of model registration. Cancellation from the register. Refusal of registration of utility models. Withdrawal of utility models application.
48. Descriptions. Descriptions of patents. Description of inventive projects.
49. Trade marks. Registration (from No 44478 to No 44575). Prolongation of the protection. Changes in the register. Cancellation from the register. Annulment of the trade marks registration.
50. Judicature. Decision of the Patent Office of the Polish People's Republic concerning the litigation questions.
51. Inquiries and answers.
52. Announcements. Rectifications.